

Obsah

1	Explicitní rovnice prvního řádu	1
1.1	Separovatelné rovnice	1
1.1.1	Rovnice typu $x' = f(t)$	1
1.1.2	Rovnice autonomní $x' = g(x)$	1
1.1.3	Rovnice se separovanými proměnnými $x' = f(t)g(x)$	3
1.1.4	Rovnice typu $x' = f(at + bx + c)$	3
1.1.5	Homogenní rovnice $x' = f\left(\frac{x}{t}\right)$	4
1.1.6	Rovnice typu $x' = f\left(\frac{at + bx + c}{\alpha t + \beta x + \gamma}\right)$	4
1.2	Exaktní rovnice	4
1.2.1	Integrační faktor	6
1.3	Lineární rovnice	9
1.3.1	Lineární homogenní rovnice $x' = a(t)x$	10
1.3.2	Lineární nehomogenní rovnice $x' = a(t)x + b(t)$	10
	Duhamelův princip	10
	Metoda variace konstanty	12
	Užití integračního faktoru	13
1.4	Bernoulliho rovnice $x' = a(t)x + b(t)x^r$, $r \in \mathbb{R}$	14
1.5	Cvičení	15
2	Implicitní rovnice prvního řádu	17
2.1	Metoda derivování	17
2.1.1	Implicitní autonomní rovnice $y = f(y')$	17
2.1.2	Rovnice tvaru $y = f(x, y')$	18
	Lagrangeova rovnice $y = xf(y') + g(y')$	20
	Clairautova rovnice $y = xy' + g(y')$	22
2.1.3	Rovnice tvaru $x = f(y, y')$	23
2.2	Rovnice tvaru $P_n(y') = 0$	26
3	Lineární rovnice vyššího řádu a lineární systémy	29
3.1	Lineární rovnice n -tého řádu s konstantními koeficienty	29
3.1.1	Homogenní rovnice	29
3.1.2	Nehomogenní rovnice se speciální pravou stranou	35
3.2	Lineární rovnice n -tého řádu s proměnnými koeficienty	36
3.2.1	Partikulární řešení nehomogenní rovnice – variace konstant	37
3.2.2	Eulerova rovnice	39

3.3	Snížení řádu lineární homogenní rovnice	41
3.3.1	Nalezení druhé složky fundamentálního systému rovnice druhého řádu	42
3.4	Systém lineárních rovnic s konstantními koeficienty	45
3.4.1	Homogenní systémy	46
3.5	Cvičení	48
4	Další explicitně řešitelné rovnice	49
4.1	Rovnice s polynomiální pravou stranou	49
4.1.1	Riccatiho rovnice $x' = p(t)x^2 + q(t)x + r(t)$	49
4.1.2	Abelova rovnice prvního druhu $x' = a(t)x^3 + b(t)x^2 + c(t)x + d(t)$	51
4.2	Rovnice vyššího řádu, u nichž lze řád snížit	57
4.2.1	Autonomní rovnice druhého řádu $x'' = f(x)$	57
4.2.2	Rovnice typu $F(t, x^{(k)}, x^{(k+1)}, \dots, x^{(n)}) = 0, k \in \{1, \dots, n-1\}$	57
4.2.3	Autonomní rovnice typu $F(x, x', x'', \dots, x^{(n)}) = 0$	57
4.2.4	Rovnice homogenní v $x, x', x'', \dots, x^{(n)}$	58
4.3	Ekvidimensionální rovnice	60
5	Některé klasické elementární úlohy	61
5.1	Traktrisa	61
5.2	Ciolkovského rovnice	62
5.3	Archimédova úloha	64
5.4	Von Bertalanffyho model růstu a scholastické causae	66
5.5	Červ na gumovém vlákně	68
5.6	Romeo a Julie	70
5.7	Epidemiologický model Daniela Bernoulliho	72
5.8	Ekonomický růst (Solowův-Swanův neoklasický model)	76
	Řešení základní rovnice s Cobbovou-Douglasovou produkční funkcí	79
	Technologický pokrok v modelu ekonomického růstu	81
5.9	Udržitelný rybolov	83
	Rybolov s konstantním úlovkem za jednotku času	83
	Rybolov s konstantním úsilím	88
	Optimalizace udržitelného rybolovu	90
5.10	Řetězovka	90
5.11	„Psí křivka“	93
5.12	Nerelativistický model nestacionárního Vesmíru	96

Následující text má sloužit jako pomůcka k první části cvičení z předmětu M5858 Spojité deterministické modely I. Je věnován explicitním (elementárním) metodám řešení obyčejných diferenciálních rovnic; někdy se také mluví o integraci diferenciálních rovnic nebo o řešení diferenciálních rovnic v kvadraturách. Jedná se o klasickou problematiku, která byla již mnohokrát zpracována. Při kompilaci textu jsem zejména vykrádal následující knihy a skripta.

1. E. Kamke: *Differentialgleichungen Lösungsmethoden und Lösungen. Band I, Gewöhnliche Differentialgleichungen*. Akademische Verlagsgesellschaft Geest & Portig, Leipzig 1951.
Ruský překlad: Э. Камке: *Справочник по обыкновенным дифференциальным уравнениям*. Наука, Moskva 1965.
Důkladná příručka všech rovnic řešitelných elementárními metodami.
2. J. Kaucký: *Elementární metody řešení obyčejných diferenciálních rovnic*. Nakladatelství ČSAV, Praha 1952.
Popis základních metod integrace obyčejných diferenciálních rovnic.
3. R. Rychnovský: *Obyčejné diferenciální rovnice a jejich řešení*. SNTL, Praha 1963.
Základní explicitní metody řešení obyčejných diferenciálních rovnic doplněné jednoduchými metodami přibližnými.
4. J. Nagy: *Elementární metody řešení obyčejných diferenciálních rovnic*. SNTL, Praha 1978.
Metody výpočtu řešení obyčejné diferenciální rovnice 1. řádu a popis metod výpočtu řešení lineárních diferenciálních rovnic n -tého řádu.
5. J. Nagy: *Soustavy obyčejných diferenciálních rovnic*. SNTL, Praha 1980.
Metody výpočtu řešení soustavy lineárních rovnic prvního řádu s konstantními koeficienty. Doplněno o analýzu chování trajektorií autonomních systémů v okolí rovnovážných bodů.
6. M. Ráb: *Metody řešení obyčejných diferenciálních rovnic*. Skripta PřF MU, Brno 1998, 96 stran (druhé přepracované vydání).
Popis základních elementárních metod řešení explicitních i implicitních obyčejných diferenciálních rovnic.
7. M. Ráb: *Metody řešení obyčejných diferenciálních rovnic II*. Skripta PřF UJEP v Brně, SPN Praha 1989, 61 stran.
Systémy lineárních diferenciálních rovnic s konstantními koeficienty.
8. R. Plch: *Příklady z matematické analýzy. Diferenciální rovnice*. Skripta PřF MU, Brno 1995, 29 stran.
Sbírka úloh z elementárních metod řešení explicitních i implicitních obyčejných diferenciálních rovnic. Je doplněna stručným popisem potřebných metod.

Tato verze textu není zdaleka definitivní. Text bude (doufám) v průběhu semestru doplňován a upravován. Budu vděčný za všechny připomínky k němu a za upozornění na chyby, překlepy, nedůslednosti, nejasnosti . . .

Zdeněk Pospíšil
září 2021

Kapitola 1

Explicitní rovnice prvního řádu

1.1 Separovatelné rovnice

1.1.1 Rovnice typu $x' = f(t)$

Jedná se v podstatě o rovnost, již je definována primitivní funkce k dané funkci f . Obecné řešení této rovnice tedy je

$$x(t) = \int f(t) dt$$

a partikulární řešení splňující počáteční podmínku

$$x(0) = x_0 \tag{1.1}$$

je dáno určitým integrálem

$$x(t) = x_0 + \int_{t_0}^t f(\tau) d\tau;$$

samořejmě za předpokladu, že příslušná primitivní funkce nebo určitý integrál existují.

Příklad: Řešení rovnice

$$x' = \frac{1}{\sqrt{t}(1+t)}$$

je dáno integrálem

$$x(t) = \int \frac{dt}{\sqrt{t}(1+t)} = \int \frac{2s ds}{s(1+s^2)} = 2 \int \frac{ds}{1+s^2} = 2 \operatorname{arctg} s + C = 2 \operatorname{arctg} \sqrt{t} + C,$$

kde C je integrační konstanta; při výpočtu jsme použili substituci $s = \sqrt{t}$. ■

Příklady na užití rovnice tohoto typu je nalezení rovnice křivky traktrisa (tractrix) 5.1 nebo Ciolkovského rovnice 5.2.

1.1.2 Rovnice autonomní $x' = g(x)$

Na pravé straně autonomní rovnice není explicitně přítomná nezávisle proměnná t . Derivaci vyjádříme jako podíl diferenciálů a rovnici přepíšeme do tvaru

$$\frac{dx}{dt} = g(x),$$

který formálně upravíme na tvar

$$\frac{dx}{g(x)} = dt;$$

na levé straně je diferenciál funkce $\frac{1}{g(x)}$, na pravé diferenciál nezávisle proměnné. Z rovnosti diferenciálů funkcí plyne rovnost příslušných primitivních funkcí

$$\int \frac{dx}{g(x)} = \int dt.$$

Touto rovností je implicitně zapsáno řešení dané diferenciální rovnice.

Při hledání řešení autonomní rovnice s počáteční podmínkou (1.1) takovou, že $g(x_0) \neq 0$, nahradíme neurčité integrály určitými. Na levé straně integrujeme v mezích od x_0 do x a na pravé v mezích od t_0 do t ; přitom musíme přeznačit integrační proměnné. Řešení počáteční úlohy je tedy implicitně dáno rovností

$$\int_{x_0}^x \frac{d\xi}{g(\xi)} = \int_{t_0}^t d\tau$$

a poněvadž integrál na pravé straně lze snadno vyjádřit, zapíšeme řešení počáteční úlohy v implicitním tvaru

$$\int_{x_0}^x \frac{d\xi}{g(\xi)} = t - t_0. \quad (1.2)$$

Příklad: Řešme počáteční úlohu

$$x' = x - x^3, \quad x(0) = \frac{1}{2}.$$

V tomto případě je $t_0 = 0$, $x_0 = \frac{1}{2}$, $g(x) = x - x^3$. Na pravé straně rovnosti (1.2) je nyní t a na její levé straně je

$$\int_{\frac{1}{2}}^x \frac{dx}{x - x^3} = \int_{\frac{1}{2}}^x \left(\frac{1}{x} - \frac{1}{2(\xi + 1)} - \frac{1}{2(\xi - 1)} \right) d\xi = \left[\frac{1}{2} \ln \frac{\xi^2}{|\xi^2 - 1|} \right]_{\xi=\frac{1}{2}}^x = \frac{1}{2} \left(\ln \frac{x^2}{1 - x^2} + \ln 3 \right),$$

neboť $x(t)^2 - 1 = \frac{1}{4} - 1 < 0$ pro $t = 0$ a tedy v okolí 0 je $|x(t)^2 - 1| = 1 - x(t)^2$. Řešení úlohy je proto implicitně dáno rovností

$$\frac{1}{2} \left(\ln \frac{x^2}{1 - x^2} + \ln 3 \right) = t,$$

po úpravě

$$2t - \ln 3 = \ln \frac{x^2}{1 - x^2}.$$

Odtud vyjádříme $\frac{x^2}{1 - x^2} = \frac{1}{3}e^{2t}$, takže řešení úlohy můžeme napsat v explicitním tvaru

$$x(t) = \frac{1}{\sqrt{1 + 3e^{-2t}}}.$$

■

1.1.3 Rovnice se separovanými proměnnými $x' = f(t)g(x)$

Tuto rovnici můžeme pomocí diferenciálů zapsat ve tvaru

$$\frac{dx}{dt} = f(t)g(x).$$

Za předpokladu $g(x) \neq 0$ můžeme rovnici formálně přepsat na tvar

$$\frac{dx}{g(x)} = f(t)dt$$

a po integraci obou stran dostaneme

$$\int \frac{dx}{g(x)} = \int f(t)dt. \quad (1.3)$$

Touto rovností je implicitně zadáno nějaké řešení dané rovnice.

Rovností $g(x) = 0$ je implicitně zadáno konstantní řešení. Poznamenejme, že toto konstantní řešení může, ale nemusí, být zahrnuto v řešení (1.3) pro nějakou volbu integrační konstanty. Pokud je konstantní řešení zahrnuto ve formuli (1.3), pak je rovností (1.3) implicitně zadáno obecné řešení dané rovnice.

Rovností

$$\int_{x_0}^x \frac{d\xi}{g(\xi)} = \int_{t_0}^t f(\tau)d\tau$$

je implicitně zadáno partikulární řešení dané rovnice, které splňuje počáteční podmínku (1.1) takovou, že $g(x_0) \neq 0$. Pokud $g(x_0) = 0$, pak řešením dané rovnice s počáteční podmínkou (1.1) je konstantní funkce $x(t) \equiv x_0$.

Povšimněme si, že rovnice typu 1.1.1 bez hledané funkce na pravé straně je zvláštním případem rovnice se separovanými proměnnými a s $g(x) \equiv 1$; rovnice autonomní 1.1.2 je speciálním případem rovnice se separovanými proměnnými a s $f(t) \equiv 1$.

Příklad na užití rovnice se separovanými proměnnými je uveden v 5.11.

1.1.4 Rovnice typu $x' = f(at + bx + c)$

Pokud $b = 0$, jedná se o rovnici tvaru 1.1.1.

Nechť $b \neq 0$. Zavedeme novou neznámou funkci $u = u(t)$ rovností

$$u = at + bt + c.$$

Pak je $x(t) = \frac{1}{b}(u(t) - at - c)$ a tedy $x' = \frac{1}{b}(u' - a)$. To znamená, že daná rovnice se transformuje na tvar

$$\frac{1}{b}(u' - a) = f(u),$$

po úpravě

$$u' = bf(u) + a,$$

což je rovnice autonomní 1.1.2.

1.1.5 Homogenní rovnice $x' = f\left(\frac{x}{t}\right)$

Zavedeme funkci $u = u(t) = \frac{x(t)}{t}$. Pak $x(t) = tu(t)$, $x' = u + tu'$. Dosazením do původní rovnice dostaneme

$$u' = \frac{f(u) - u}{t},$$

což je rovnice se separovanými proměnnými pro neznámou funkci u .

Příkladem na užití homogenní rovnice je Archimédova úloha 5.3.

1.1.6 Rovnice typu $x' = f\left(\frac{at + bx + c}{\alpha t + \beta x + \gamma}\right)$

1. $c = \gamma = 0$. Pak $f\left(\frac{at + bx}{\alpha t + \beta x}\right) = f\left(\frac{a + b\frac{x}{t}}{\alpha + \beta\frac{x}{t}}\right)$ a daná rovnice je homogenní.

2. $c^2 + \gamma^2 \neq 0$, $\frac{\alpha}{a} = \frac{\beta}{b} = k$.

Zavedeme funkci $u = u(t) = at + bx$. Pak $u' = a + bx'$ a tedy $x' = \frac{u' - a}{b}$. Dosazením do původní rovnice dostaneme

$$u' = a + bf\left(\frac{u + c}{ku + \gamma}\right),$$

což je rovnice se separovanými proměnnými pro neznámou funkci u .

3. $c^2 + \gamma^2 \neq 0$, $a\beta \neq b\alpha$.

Nechť m a n jsou řešením soustavy lineárních algebraických rovnic

$$\begin{aligned} am + bn &= -c \\ \alpha m + \beta n &= -\gamma. \end{aligned}$$

Zavedeme funkce $u = u(t) = t - m$

$$v = v(t) = x - n.$$

Pak $dt = du$, $dx = dv$,

$$at + bx + c = a(u + m) + b(v + n) + c = au + bv + (am + bn) + c = au + bv,$$

$$\alpha t + \beta x + \gamma = \alpha(u + m) + \beta(v + n) + \gamma = \alpha u + \beta v + (\alpha m + \beta n) + \gamma = \alpha u + \beta v$$

Daná rovnice přejde na tvar

$$\frac{dv}{du} = f\left(\frac{au + bv}{\alpha u + \beta v}\right),$$

což je rovnice typu 1. pro neznámou funkci $v = v(u)$.

1.2 Exaktní rovnice

Exaktní diferenciální rovnice v explicitním tvaru je

$$y' = -\frac{f(x, y)}{g(x, y)}. \quad (1.4)$$

Funkce f a g přitom splňují podmínku

$$\frac{\partial f(x, y)}{\partial y} = \frac{\partial g(x, y)}{\partial x}. \quad (1.5)$$

Obvyklejší implicitní tvar exaktní rovnice je

$$f(x, y) + g(x, y)y' = 0.$$

Jeho výhodou je skutečnost, že není třeba předpokládat nenulovost funkce g .

Rovnici (1.4) lze také přepsat pomocí diferenciálů $\frac{dy}{dx} = -\frac{f(x, y)}{g(x, y)}$ a pak formálně upravit na tvar

$$f(x, y)dx + g(x, y)dy = 0. \quad (1.6)$$

Za podmínky (1.5) je výraz na levé straně totálním diferenciálem nějaké funkce F dvou proměnných (sr. např. Z. Došlá, O. Došlý: *Diferenciální počet funkcí více proměnných*. MU, Brno 1999, kap. 4), pro kterou platí $dF(x, y) = 0$. Obecné řešení dané rovnice je tedy implicitně zadáno rovností $F(x, y) = C$, kde C je reálná konstanta.

Příklad: $x(x^2 + y^2 - a^2) + y(x^2 + y^2 + a^2)y' = 0$

V tomto případě je $f(x, y) = x(x^2 + y^2 - a^2)$, $g(x, y) = y(x^2 + y^2 + a^2)$. Platí

$$\frac{\partial f}{\partial y} = 2xy, \quad \frac{\partial g}{\partial x} = 2xy,$$

takže podmínka (1.5) je splněna. Diferenciální tvar dané rovnice je

$$x(x^2 + y^2 - a^2)dx + y(x^2 + y^2 + a^2)dy = 0.$$

Pro kmenovou funkci $F = F(x, y)$ diferenciálu na levé straně platí

$$\frac{\partial F}{\partial x} = x(x^2 + y^2 - a^2), \quad \frac{\partial F}{\partial y} = y(x^2 + y^2 + a^2).$$

Z první rovnosti vyjádříme

$$F(x, y) = \int x(x^2 + y^2 - a^2)dx = \frac{1}{4}x^4 + \frac{1}{2}x^2(y^2 - a^2) + \varphi(y)$$

a dosadíme do druhé rovnosti

$$x^2y + \varphi'(y) = y(x^2 + y^2 + a^2).$$

Tím dostáváme obyčejnou diferenciální rovnici

$$\frac{d\varphi}{dy} = y^3 + a^2y$$

pro dosud neznámou funkci φ . Řešení této rovnice je podle 1.1.1 dáno integrálem

$$\varphi(y) = \int (y^3 + a^2y)dy = \frac{1}{4}y^4 + \frac{1}{2}a^2y^2 + \text{const.}$$

Celkem dostáváme

$$F(x, y) = \frac{1}{4}x^4 + \frac{1}{2}x^2(y^2 - a^2) + \frac{1}{4}y^4 + \frac{1}{2}a^2y^2 + \text{const} = \frac{1}{4}(x^4 + 2x^2y^2 + y^4) + \frac{1}{2}a^2(y^2 - x^2) + \text{const}.$$

Obecné řešení dané rovnice je tedy implicitně dáno rovností

$$(x^2 + y^2)^2 + 2a^2(y^2 - x^2) = C,$$

kde C je libovolná konstanta. ■

Ještě si povšimněme, že rovnici $\frac{dx}{dt} = \varphi(t)\psi(x)$ se separovanými proměnnými (sr. 1.1.3) můžeme přepsat do tvaru

$$\varphi(t)dt - \frac{1}{\psi(x)}dx = 0.$$

Přitom platí

$$\frac{\partial}{\partial x}\varphi(t) = 0 = \frac{\partial}{\partial t}\frac{1}{\psi(x)},$$

takže se jedná o rovnici exaktní. Rovnice se separovanými proměnnými je tedy zvláštním případem rovnice exaktní.

1.2.1 Integrační faktor

Pokud funkce f a g v rovnici (1.6) nesplňují podmínky (1.5), tj. pokud rovnice tvaru (1.6) není exaktní, lze z ní někdy rovnici exaktní učinit tím, že ji vynásobíme nějakou vhodnou funkcí $P = P(x, y)$. Pokud taková funkce existuje, nazýváme ji *integrační faktor*.

Rovnice (1.6) vynásobená funkcí P má tvar

$$fP + gPy' = 0$$

a aby tato rovnice byla exaktní, musí platit

$$\frac{\partial fP}{\partial y} = \frac{\partial gP}{\partial x}.$$

Parciální derivace součinů rozepíšeme a podmínku upravíme na tvar

$$P \left(\frac{\partial f}{\partial y} - \frac{\partial g}{\partial x} \right) = g \frac{\partial P}{\partial x} - f \frac{\partial P}{\partial y}. \quad (1.7)$$

To je parciální diferenciální rovnice pro neznámou funkci P . Ve speciálních případech – pokud funkce P závisí pouze na jedné z proměnných x , y – se však může stát diferenciální rovnicí obyčejnou.

1. Integrační faktor P závisí pouze na proměnné x , $P = P(x)$.

V tomto případě je

$$\frac{\partial P}{\partial y} = 0, \quad \frac{\partial P}{\partial x} = \frac{dP}{dx} = P'$$

a rovnice (1.7) je tvaru

$$\frac{1}{P} \frac{dP}{dx} = \frac{1}{g} \left(\frac{\partial f}{\partial y} - \frac{\partial g}{\partial x} \right). \quad (1.8)$$

Výraz na levé straně této rovnosti závisí pouze na proměnné x . Aby rovnost mohla být splněna, musí výraz na její pravé straně také záviset pouze na proměnné x . Dostáváme tak závěr: *Pokud výraz na pravé straně rovnosti (1.8) nezávisí na proměnné y , pak existuje integrační faktor $P = P(x)$ rovnice (1.6); najdeme ho jako řešení obyčejné diferenciální rovnice (1.8).*

2. Integrační faktor P závisí pouze na proměnné y , $P = P(y)$.

V tomto případě je

$$\frac{\partial P}{\partial y} = \frac{dP}{dy} = P', \quad \frac{\partial P}{\partial x} = 0$$

a rovnice (1.7) je tvaru

$$\frac{1}{P} \frac{dP}{dy} = \frac{1}{f} \left(\frac{\partial g}{\partial x} - \frac{\partial f}{\partial y} \right). \quad (1.9)$$

Výraz na levé straně této rovnosti závisí pouze na proměnné y . Aby rovnost mohla být splněna, musí výraz na její pravé straně také záviset pouze na proměnné y . Odtud usoudíme: *Pokud výraz na pravé straně rovnosti (1.9) nezávisí na proměnné x , pak existuje integrační faktor $P = P(y)$ rovnice (1.6); najdeme ho jako řešení obyčejné diferenciální rovnice (1.9).*

Příklad:

$$2xy + (y^2 - x^2)y' = 0$$

Máme $f(x, y) = 2xy$, $g(x, y) = y^2 - x^2$, takže

$$\frac{\partial f}{\partial y} = 2x, \quad \frac{\partial g}{\partial x} = -2x$$

a daná rovnice není exaktní. Avšak výraz

$$\frac{1}{f} \left(\frac{\partial g}{\partial x} - \frac{\partial f}{\partial y} \right) = \frac{1}{2xy}(-4x) = -\frac{2}{y}$$

závisí pouze na proměnné y . Existuje tedy integrační faktor $P = P(y)$ zadané rovnice. Ten je řešením obyčejné diferenciální rovnice

$$\frac{1}{P} P' = -\frac{2}{y},$$

což je rovnice se separovanými proměnnými, jejíž řešení je podle 1.1.3 implicitně dáno rovností

$$\int \frac{dP}{P} = -2 \int \frac{dy}{y}, \quad \text{tj. } \ln |P| = -2 \ln |y| + \text{const.}$$

Odtud dostaneme $\ln y^2 |P| = \text{const}$ a tedy

$$P(y) = \frac{\text{const}}{y^2}.$$

Stačí volit $\text{const} = 1$.

Danou rovnici vynásobíme získaným integračním faktorem $P(y) = y^{-2}$ a dostaneme

$$\frac{2x}{y} + \left(1 - \frac{x^2}{y^2} \right) y' = 0. \quad (1.10)$$

Poněvadž platí

$$\frac{\partial}{\partial y} \frac{2x}{y} = -\frac{2x}{y^2}, \quad \frac{\partial}{\partial x} \left(1 - \frac{x^2}{y^2}\right) = -\frac{2x}{y^2},$$

je rovnice (1.10) exaktní. Najdeme kmenovou funkci $F = F(x, y)$ diferenciálu

$$\frac{2x}{y}dx + \left(1 - \frac{x^2}{y^2}\right)dy.$$

Postupně vypočítáme

$$\frac{\partial F}{\partial x} = \frac{2x}{y}, \quad \text{tedy } F(x, y) = \int \frac{2x}{y}dx = \frac{x^2}{y} + \varphi(y),$$

$$\frac{\partial F}{\partial y} = -\frac{x^2}{y^2} + \varphi'(y) = 1 - \frac{x^2}{y^2}, \quad \text{tedy } \varphi' = 1, \quad \varphi(y) = y + \text{const.}$$

Obecné řešení dané rovnice je proto implicitně dáno rovností

$$\frac{x^2}{y} + y = \text{const.}$$

Označíme-li $\text{const} = 2C$, dostaneme $x^2 + y^2 - 2Cy = 0$, neboli

$$x^2 + (y - C)^2 = C^2. \quad \blacksquare$$

Příklad:

$$(a(x)y + b(x))dx - dy = 0 \tag{1.11}$$

Máme $f(x, y) = a(x)y + b(x)$, $g(x, y) = -1$ a tedy

$$\frac{\partial f}{\partial y} = a(x), \quad \frac{\partial g}{\partial x} = 0,$$

takže rovnice (1.11) obecně není exaktní. Avšak výraz

$$\frac{1}{g(x, y)} \left(\frac{\partial f(x, y)}{\partial y} - \frac{\partial g(x, y)}{\partial x} \right) = -a(x)$$

nezávisí na proměnné y . Existuje tedy integrační faktor P rovnice (1.11), který je funkcí jedné proměnné x a je řešením diferenciální rovnice

$$\frac{1}{P}P' = -a(x), \quad \text{tj. } P' = -a(x)P.$$

To je rovnice se separovanými proměnnými a její řešení je podle 1.1.3 implicitně dáno rovností

$$\int \frac{dP}{P} = - \int a(x)dx.$$

Neurčitý integrál na levé straně je roven $\ln|P| + \text{const}$, kde const je libovolná integrační konstanta. Tedy

$$\begin{aligned}\ln|P| + \text{const} &= - \int a(x) dx, \\ |P| &= \exp\left(\text{const} - \int a(x) dx\right), \\ P &= \text{const} \cdot \exp\left(- \int a(x) dx\right).\end{aligned}$$

V poslední rovnosti stačí zvolit $\text{const} = 1$ a dostaneme integrační faktor

$$P(x) = \exp\left(- \int a(x) dx\right).$$

Rovnice

$$(a(x)y + b(x))e^{-\int a(x) dx} dx - e^{-\int a(x) dx} dy = 0$$

je již exaktní. Najdeme kmenovou funkci $F = F(x, y)$ diferenciálu na levé straně rovnice.

$$\frac{\partial F}{\partial y} = -e^{-\int a(x) dx} \quad \text{tedy} \quad F(x, y) = -ye^{-\int a(x) dx} + \varphi(x),$$

$$\frac{\partial F}{\partial x} = -y(-a(x))e^{-\int a(x) dx} + \varphi'(x) = (a(x)y + b(x))e^{-\int a(x) dx},$$

tedy

$$\varphi'(x) = b(x)e^{-\int a(x) dx}.$$

Řešení této jednoduché diferenciální rovnice je podle 1.1.1 dáno neurčitým integrálem

$$\varphi(x) = \int b(x)e^{-\int a(x) dx} dx$$

a řešení rovnice (1.11) je implicitně dáno rovností

$$-ye^{-\int a(x) dx} + \int b(x)e^{-\int a(x) dx} dx = -C.$$

Z ní můžeme vypočítat řešení rovnice (1.11) ve tvaru

$$y(x) = \left(C + \int b(x)e^{-\int a(x) dx} dx\right) e^{\int a(x) dx},$$

kde C je libovolná konstanta. ■

1.3 Lineární rovnice

Lineární diferenciální rovnice prvního řádu je tvaru

$$x' = a(t)x + b(t); \tag{1.12}$$

na její pravé straně je polynom prvního stupně v proměnné x , tedy lineární funkce. Pokud je funkce b na pravé straně rovnice (1.12) identicky nulová, $b(t) \equiv 0$, nazýváme rovnici *homogenní*, v opačném případě *nehomogenní*.

1.3.1 Lineární homogenní rovnice $x' = a(t)x$

Je to rovnice se separovanými proměnnými. Partikulární řešení této rovnice s počáteční podmínkou (1.1) je:

$$\begin{aligned}\int_{x_0}^x \frac{d\xi}{\xi} &= \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau \\ \ln x - \ln x_0 &= \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau \\ x &= x_0 \exp \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau\end{aligned}$$

Obecné řešení homogenní lineární rovnice lze tedy zapsat jako

$$x = C \exp \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau, \quad (1.13)$$

kde C je libovolná konstanta a t_0 je nějaké číslo z definičního oboru funkce a .

1.3.2 Lineární nehomogenní rovnice $x' = a(t)x + b(t)$

Uvedeme tři možné způsoby nalezení řešení lineární nehomogenní rovnice. V prvních dvou předpokládáme nějaký tvar výsledku; za takovými předpoklady jsou dvě různé možné interpretace nehomogenní rovnice. Třetí metoda je obecná. Očekávaný tvar řešení a jeho následné konkrétní vyjádření ponechává nejistotu, zda by nemohlo existovat také nějaké jiné řešení. První dvě metody tedy odpovídají na otázku po existenci řešení, třetí metoda ukazuje jednoznačnost řešení.

Duhamelův princip

Nejprve budeme hledat řešení nehomogenní rovnice (1.12) se speciální počáteční podmínkou

$$x(t_0) = 0. \quad (1.14)$$

Můžeme si představovat, že rovnice s touto počáteční podmínkou popisuje (modeluje) nějaký proces, při kterém má veličina x na počátku (v čase t_0) nulovou hodnotu a v průběhu času se v ní akumulují (integrují) nějaké vnější vlivy. Budeme tedy očekávat, že řešení x_P rovnice (1.12) s počáteční podmínkou (1.14) je tvaru

$$x_P(t) = \int_{t_0}^t w(t, s) ds,$$

kde w je zatím neurčená spojitá funkce dvou proměnných. Takto zavedená funkce x_P samozřejmě splňuje počáteční podmínku (1.14). Podle věty o derivaci integrálu podle parametru

platí

$$x'_P(t) = w(t, t) + \int_{t_0}^t \frac{\partial w(t, s)}{\partial t} ds.$$

Aby byla splněna rovnice (1.12), musí platit

$$w(t, t) + \int_{t_0}^t \frac{\partial w(t, s)}{\partial t} ds = a(t) \int_{t_0}^t w(t, s) ds + b(t),$$

nebo po úpravě

$$w(t, t) - b(t) = \int_{t_0}^t \left(a(t)w(t, s) - \frac{\partial w(t, s)}{\partial t} \right) ds.$$

Tato rovnost bude splněna zejména tehdy, když

$$w(s, s) = b(s) \quad (1.15)$$

pro všechna s a

$$\frac{\partial w(t, s)}{\partial t} = a(t)w(t, s) \quad (1.16)$$

pro všechna $t \in \mathbb{R}$ a všechna $s \in (t_0, t)$.

Nyní budeme proměnnou s považovat za parametr a proměnnou t za nezávisle proměnnou. Rovnici (1.16) tedy chápeme jako obyčejnou diferenciální rovnici pro neznámou funkci w nezávisle proměnné t , která také závisí na parametru s . Je to rovnice lineární homogenní, počáteční podmínka je dána rovností (1.15) – je-li počáteční čas t_0 roven parametru s , je hodnota funkce w rovna hodnotě $b(s)$. Řešení počáteční úlohy pro lineární homogenní rovnici bylo v 1.3.1 odvozeno ve tvaru

$$w(t, s) = b(s) \exp \int_s^t a(\tau) d\tau.$$

Dostáváme tak řešení x_P počáteční úlohy (1.12), (1.14) ve tvaru

$$x_P(t) = \int_{t_0}^t b(s) e^{\int_s^t a(\tau) d\tau} ds.$$

Již také víme, že řešení x_H lineární homogenní rovnice $x' = a(t)x$ s obecnou počáteční podmínkou (1.1) je

$$x_H(t) = x_0 e^{\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau}.$$

Nyní snadno ověříme, že funkce

$$x(t) = x_H(t) + x_P(t) = x_0 e^{\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} + \int_{t_0}^t b(s) e^{\int_s^t a(\tau) d\tau} ds$$

je řešením úlohy (1.12), (1.1). Vskutku

$$\begin{aligned} x'(t) &= x'_H(t) + x'_P(t) = a(t)x_H(t) + a(t)x_P(t) + b(t) = \\ &= a(t)(x_H(t) + x_P(t)) + b(t) = a(t)x(t) + b(t), \end{aligned}$$

$$x(t_0) = x_H(t_0) + x_P(t_0) = x_0 + 0 = x_0.$$

Tento výsledek můžeme přechíst tak, že řešení *nehomogenní lineární rovnice (1.12) s počáteční podmínkou (1.1)* je *součtem řešení homogení rovnice s touto počáteční podmínkou a nehomogenní rovnice s nulovou počáteční podmínkou.*

Řešení počáteční úlohy (1.12), (1.1) jsme dostali ve tvaru

$$x(t) = x_0 e^{\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} + \int_{t_0}^t b(s) e^{\int_s^t a(\tau) d\tau} ds. \quad (1.17)$$

Metoda variace konstanty

Řešení hledáme ve stejném tvaru (1.13), v jakém je řešení rovnice homogení, avšak hodnotu C nepovažujeme za konstantní, ale za proměnnou (závislou na nezávisle proměnné t). Můžeme si představovat, že nehomegenita b v rovnici nějak perturbuje (pozmění, rozkolísá, poruší ...) řešení „čisté, neporušené“ lineární rovnice. Z této úvahy plyne název *metoda variace konstanty*. Řešení tedy očekáváme ve tvaru

$$x(t) = C(t) \exp \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau.$$

Pak $x' = (C'(t) + a(t)C(t)) \exp \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau$. Dosazením do dané rovnice dostaneme

$$\begin{aligned} (C'(t) + a(t)C(t)) \exp \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau &= a(t)C(t) \exp \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau + b(t), \\ C'(t) &= b(t) \exp \int_t^{t_0} a(\tau) d\tau, \end{aligned}$$

což je rovnice typu (1.1.1). Integrací v mezích od t_0 do t dostaneme

$$C(t) - C(t_0) = \int_{t_0}^t \left(b(\sigma) \exp \int_{\sigma}^{t_0} a(\tau) d\tau \right) d\sigma$$

Obecné řešení nehomogenní rovnice tedy je

$$x(t) = \left[\text{const} + \int_{t_0}^t \left(b(\sigma) \exp \int_{\sigma}^{t_0} a(\tau) d\tau \right) d\sigma \right] \exp \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau$$

a partikulární řešení splňující počáteční podmínku (1.1) je

$$x(t) = \left[x_0 + \int_{t_0}^t \left(b(\sigma) \exp \int_{\sigma}^{t_0} a(\tau) d\tau \right) d\sigma \right] \exp \int_{t_0}^t a(\tau) d\tau. \quad (1.18)$$

Užití integračního faktoru

Lineární rovnici (1.12) můžeme (při změně označení proměnných) přepsat v „diferenciálním tvaru“ (1.11). Tuto rovnici lze vynásobit integračním faktorem

$$P(t) = \exp \left(- \int a(t) dt \right)$$

a tak převést na rovnici exaktní.

U lineární rovnice není třeba hledat kmenovou funkci příslušného diferenciálu, stačí rovnici integračním faktorem vynásobit a postupně upravit:

$$\begin{aligned} x' - a(t)x &= b(t) & / e^{-\int a(t) dt} \\ x'e^{-\int a(t) dt} - a(t)xe^{-\int a(t) dt} &= b(t)e^{-\int a(t) dt} \\ \frac{d}{dt} \left(xe^{-\int a(t) dt} \right) &= b(t)e^{-\int a(t) dt} \\ xe^{-\int a(t) dt} &= \int b(t)e^{-\int a(t) dt} dt \\ x &= e^{\int a(t) dt} \int b(t)e^{-\int a(t) dt} dt \end{aligned}$$

Tím jsme dostali obecné řešení lineární rovnice (1.12) ve tvaru neurčitých integrálů. Při hledání partikulárního řešení rovnice (1.12) s počáteční podmínkou (1.1) postupujeme analogicky:

$$\begin{aligned} x'(t) - a(t)x &= b(t) & / e^{-\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} \\ x'(t)e^{-\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} - a(t)x(t)e^{-\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} &= b(t)e^{-\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} \\ \frac{d}{dt} \left(x(t)e^{-\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} \right) &= b(t)e^{-\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} \\ x(t)e^{-\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} - x(t_0) &= \int_{t_0}^t b(s)e^{-\int_{t_0}^s a(\tau) d\tau} ds \\ x(t) &= e^{\int_{t_0}^t a(\tau) d\tau} \left(x_0 + \int_{t_0}^t b(s)e^{-\int_{t_0}^s a(\tau) d\tau} ds \right) \quad (1.19) \end{aligned}$$

Třemi různými postupy jsme dospěli k vyjádření řešení počáteční úlohy (1.12), (1.1) pro lineární rovnici. Snadno nahlédneme, že výsledky (1.17), (1.18) a (1.19) jsou stejné.

Jsou-li koeficienty lineární rovnice konstantní, $a(t) \equiv A$, $b(t) \equiv B$, pak je její partikulární řešení s počáteční podmínkou (1.1) dáno formulí

$$x(t) = \left(x_0 + \frac{B}{A}\right) e^{A(t-t_0)} - \frac{B}{A}.$$

Příklady na užití lineární rovnice jsou 5.7 a 5.5.

1.4 Bernoulliho rovnice $x' = a(t)x + b(t)x^r$, $r \in \mathbb{R}$

Zavedeme funkci $u = u(t) = x(t)^{1-r}$. Pak $x = u^{\frac{1}{1-r}}$, $x' = \frac{1}{1-r} u^{\frac{1}{1-r}-1} u'$. Dosadíme do dané rovnice:

$$\begin{aligned} \frac{1}{1-r} u^{\frac{r}{1-r}} u' &= a(t) u^{\frac{1}{1-r}} + b(t) u^{\frac{r}{1-r}} & / (1-r) u^{\frac{r}{1-r}} \\ u' &= (1-r)a(t)u + (1-r)b(t). \end{aligned}$$

To je lineární rovnice pro neznámou funkci u .

Jsou-li koeficienty konstantní, $a(t) \equiv A$, $b(t) \equiv B$, lze použít substituci

$$x = \left(y - \frac{B}{A}\right)^{-\frac{1}{r-1}}.$$

pak

$$x' = -\frac{1}{r-1} \left(y - \frac{B}{A}\right)^{-\frac{1}{r-1}-1} y'$$

a tedy

$$\begin{aligned} -\frac{1}{r-1} \left(y - \frac{B}{A}\right)^{-\frac{1}{r-1}-1} y' &= \left(A + B \left(y - \frac{B}{A}\right)^{-1}\right) \left(y - \frac{B}{A}\right)^{-\frac{1}{r-1}} \\ -\frac{1}{r-1} y' &= \left(A + B \frac{A}{Ay - B}\right) \frac{Ay - B}{A} \\ \frac{1}{1-r} y' &= \frac{A^2 y - AB + AB}{Ay - B} \frac{Ay - B}{A} \\ y' &= (1-r)Ay, \end{aligned}$$

což je lineární homogenní rovnice.

Příklady na užití Bernoulliho rovnice jsou 5.7 a 5.8.

1.5 Cvičení

Řešte rovnice (Cauchyovy úlohy)

1) $2t(2x - 3)dt + (t^2 + 1)dx = 0$

3) $te^x dx + \frac{t^2 + 1}{x} dt = 0$

5) $t^2 dx + (x^2 - tx)dt = 0$

7) $\left(t \sin \frac{x}{t} - x \cos \frac{x}{t}\right) dt + t \cos \frac{x}{t} dx = 0$

9) $t dx + x dt = \sin t dt$

11) $e^{2x} dt + 2(te^{2x} - x)dx = 0$

13) $(t + x)dt + (t + x^2)dx = 0$

15) $(t^2 + t - x)dt + t dx = 0$

17) $x' + 2x = t; x(0) = 2$

2) $\frac{dx}{dt} = e^{t-x}$

4) $\sqrt{1+t^2} dx + \sqrt{x^2-1} dt = 0$

6) $\frac{dt}{dx} = \frac{t+x}{x-t}$

8) $2\frac{dx}{dt} - x = e^{t/2}$

10) $(t-1)^3 x' + 4(t-1)^2 x = t+1$

12) $(x^2+1)dt + (2tx+1)dx = 0$

14) $t dx - x dt + t^3 dt = 0$

16) $(\cos t + x \cos t)dt + dx = 0; x(\pi/2) = 0$

18) $(t+2x)dt + (x+2t)dx = 0; x(1) = 1$

19) Určete konstanty a, b, c tak, aby rovnice $(at^2 + bx^2)dt + c tx dx = 0$ byla exaktní a vyřešte ji.

Výsledky:

1) $x = \frac{3}{2} + \frac{C}{(t^2+1)^2}$ 2) $e^x = e^t + C$ 3) $e^x(x-1) + \frac{t^2}{2} + \ln|t| = C$ 4) $(x+\sqrt{x^2-1})(t+\sqrt{t^2+1}) = C$

5) $x = \frac{t}{\ln|t|+C}$ 6) $\frac{1}{2} \ln(t^2+x^2) + \operatorname{arctg} \frac{x}{t} = C$ 7) $x = t \arcsin \frac{C}{t}$ 8) $x = \frac{t+C}{2} e^{t/2}$

9) $x = \frac{C - \cos t}{t}$ 10) $x = \frac{t^3 - 3t + C}{3(t-1)^4}$ 11) $t = \frac{x^2 + C}{2} e^{-2x}$ 12) $t = \frac{C-x}{x^2+1}$ 13) $\frac{t^2}{2} + tx + \frac{x^3}{3} = C$

14) $x = Ct - \frac{t^3}{2}$ 15) $x = Ct - t^2 - t \ln|t|$ 16) $x = e^{1-\sin t} - 1$ 17) $x = \frac{t}{2} + \frac{9}{4} e^{-2t} - \frac{1}{4}$

18) $x = \sqrt{3t^2+6} - 2t$ 19) $c = 2b; \frac{at^3}{3} + btx^2 = C$

Kapitola 2

Implicitní rovnice prvního řádu

Tyto rovnice se obvykle objevují v geometrických aplikacích, proto proměnné označujeme symboly x a y , tedy jako standardní souřadnice v rovině. Proměnnou y budeme (alespoň lokálně) chápat jako funkci proměnné x .

Rovnice tedy zapisujeme ve tvaru

$$F(x, y, y') = 0, \quad (2.1)$$

který také nazýváme *diferenciální rovnice nerozřešená vzhledem k derivaci*.

2.1 Metoda derivování

Obecný postup při řešení rovnic tvaru (2.1) spočívá v zavedení funkce $p = p(x) = y'(x)$ a následném derivování rovnice

$$F(x, y(x), p(x)) = 0$$

podle proměnné x . Tímto způsobem se v některých případech podaří najít řešení dané rovnice v parametrickém tvaru

$$\begin{aligned} x &= \varphi(p), \\ y &= \psi(p); \end{aligned}$$

proměnnou p přitom považujeme za parametr. Uvedený postup bývá nazýván *metoda derivování* a je použitelný zejména v případech, kdy lze z rovnice (2.1) vypočítat některou z proměnných x nebo y .

2.1.1 Implicitní autonomní rovnice $y = f(y')$

Označíme $p = p(x) = y'(x)$, rovnici přepíšeme do tvaru

$$y(x) = f(p(x))$$

a zderivujeme podle proměnné x ,

$$p(x) = f'(p(x))p'(x).$$

Pokud je $f'(p(x)) \neq 0$, tj. pokud je funkce f nekonstantní, můžeme z poslední rovnice vypočítat $p'(x)$. Dostaneme tak explicitní autonomní diferenciální rovnici pro neznámou funkci p ve tvaru

$$p' = \frac{p}{f'(p)},$$

která má podle 1.1.2 řešení dané implicitně rovností

$$x = \int \frac{p \, dp}{f'(p)}.$$

To je parametrické vyjádření původní nezávisle proměnné x . Původní závisle proměnná y je parametricky vyjádřena danou rovností

$$y = f(p).$$

Povšimněme si, že integrační konstanta se objevuje pouze u nezávisle proměnné x . Tato konstanta, řekněme C , je aditivní. To znamená, že $y(x + C) = y(x)$, a tedy řešení autonomní rovnice je invariantní vzhledem k posunutí v nezávisle proměnné.

Pokud je nula v definičním oboru funkce f , pak je také konstantní funkce $y \equiv f(0)$ řešením dané rovnice.

Příklad: $yy' - 2(y')^4 + 2 = 0$

S označením $p = y'$ tuto rovnici přepíšeme jako

$$yp - 2p^4 + 2 = 0.$$

Vidíme, že $p = 0$ není kořenem této (algebraické) rovnice. Můžeme proto vypočítat

$$y = 2 \frac{p^4 - 1}{p}. \quad (2.2)$$

Tuto rovnost derivujeme podle proměnné x a upravíme:

$$\begin{aligned} y' &= 2 \frac{4p^3p - (p^4 - 1)}{p^2} p' \\ p &= 2 \frac{3p^4 + 1}{p^2} \frac{dp}{dx} \\ dx &= 2 \frac{3p^4 + 1}{p^3} dp \\ x &= 2 \int \left(3p + \frac{1}{p^3} \right) dp = 2 \left(\frac{3p^2}{2} - \frac{1}{2p^2} \right) + C \\ x &= \frac{3p^4 - 1}{p^2} + C. \end{aligned} \quad (2.3)$$

Rovnostmi (2.3) a (2.2) je vyjádřeno řešení dané rovnice v parametrickém tvaru. ■

2.1.2 Rovnice tvaru $y = f(x, y')$

Při označení $p = y'$ máme rovnici

$$y = f(x, p), \quad (2.4)$$

nebo podrobněji

$$y(x) = f(x, p(x)),$$

kterou derivujeme podle proměnné x . S využitím „řetězového pravidla“ pro derivaci složené funkce dvou proměnných dostaneme

$$p(x) = f_x(x, p(x)) + f_p(x, p(x)) \frac{dp}{dx}. \quad (2.5)$$

Pokud je $p \neq f_x(x, p)$, pak rovnici (2.5) přepíšeme do tvaru

$$\frac{dx}{dp} = \frac{f_p(x, p)}{p - f_x(x, p)},$$

což je explicitní diferenciální rovnice pro neznámou funkci x jedné proměnné p . Najdeme její řešení $x = \varphi(p)$ a dosadíme ho do dané rovnice (2.4). Dostaneme tak řešení dané rovnice v parametrickém vyjádření

$$\begin{aligned} x &= \varphi(p), \\ y &= f(\varphi(p), p), \end{aligned}$$

kde proměnnou p považujeme za parametr.

Případ $p = f_x(x, p)$ může nastat pouze tehdy, když $f(x, p) = px + C$, kde C je nějaká konstanta. Pak ale daná rovnice je tvaru

$$y = C + x \frac{dy}{dx}$$

a jedná se o explicitní rovnici

$$\frac{dy}{dx} = \frac{y - C}{x}.$$

Příklad: $y = 2xy' - \ln y'$

Označíme $p = y'$, rovnici přepíšeme, zderivujeme obě její strany podle proměnné x a upravíme:

$$\begin{aligned} y &= 2xp - \ln p, \\ p &= 2p + 2x \frac{dp}{dx} - \frac{1}{p} \frac{dp}{dx}, \\ -p &= \left(2x - \frac{1}{p}\right) \frac{dp}{dx}. \end{aligned}$$

Poněvadž hodnota p je argumentem logaritmu, musí být $p > 0$. Rovnici tedy můžeme dále upravit na tvar

$$\frac{dx}{dp} = -\frac{2}{p}x + \frac{1}{p^2},$$

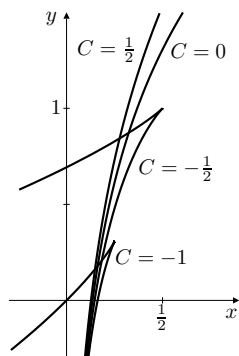
což je lineární rovnice, která má podle 1.3 řešení

$$x = \frac{1}{p} + \frac{C}{p^2}.$$

Toto vyjádření dosadíme do dané rovnice a dostaneme

$$y = 2 \left(\frac{1}{p} + \frac{C}{p^2} \right) p - \ln p = 2 \left(1 + \frac{C}{p} \right) - \ln p.$$

Obecné řešení dané rovnice v parametrickém tvaru tedy je

$$\begin{aligned}x &= \frac{p+C}{p^2}, \\y &= 2\frac{p+C}{p} - \ln p,\end{aligned}$$

kde p je kladný parametr a C je reálná integrační konstanta. Tento zápis řešení dané implicitní rovnice je dostatečný pro vyšetření jeho průběhu.

Řešením je jednoparametrická soustava křivek v rovině. Pokud bychom řešení potřebovali v explicitním tvaru, můžeme parametr p eliminovat.

Z první rovnice vypočítáme

$$p = \frac{1 \pm \sqrt{1+4Cx}}{2x}$$

a dosadíme do druhé. Po úpravách dostaneme

$$y(x) = 1 \pm \sqrt{1+4Cx} - \ln \frac{1 \pm \sqrt{1+4Cx}}{2x}.$$

Je-li konstanta C nezáporná, řešení je definováno na intervalu $(0, \infty)$ a má jen jednu „větev“ – tu se znaménkem „+“. Je-li konstanta C záporná, je řešení definováno na intervalu $\left(-\infty, \frac{-1}{4C}\right]$ a má obě „větvě“. ■

Lagrangeova rovnice $y = xf(y') + g(y')$

Předpokládáme, že obě funkce f, g mají spojitou derivaci. Přepsanou rovnici $y = xf(p) + g(p)$ derivujeme podle proměnné x :

$$\begin{aligned}p &= f(p) + xf'(p)\frac{dp}{dx} + g'(p)\frac{dp}{dx} \\p - f(p) &= (xf'(p) + g'(p))\frac{dp}{dx}\end{aligned}$$

Má-li rovnice $p - f(p) = 0$ řešení $p \equiv c$, dostaneme

$$\frac{dp}{dx}(xf'(p) + g'(p)) = 0$$

a řešíme diferenciální rovnici

$$\frac{dp}{dx} = 0, \quad \text{tj.} \quad \frac{d^2y}{dx^2} = 0.$$

Tuto rovnici druhého řádu řešíme prostou integrací a dostaneme $y = cx + d$, kde c, d jsou integrační konstanty. Hodnotu d určíme dosazením do dané Lagrangeovy rovnice:

$$\begin{aligned}cx + d &= xf(c) + g(c) \\d &= x(f(c) - c) + g(c)\end{aligned}$$

a poněvadž $f(c) = c$, je $d = g(c)$. Lagrangeova rovnice má v tomto případě lineární řešení

$$y(x) = cx + g(c),$$

kde c je nějakým řešením rovnice $c = f(c)$ (je pevným bodem funkce f).

Pro $p \neq f(p)$ dostaneme

$$\frac{dx}{dp} = \frac{xf'(p) + g'(p)}{p - f(p)},$$

což je lineární rovnice pro neznámou funkci x nezávisle proměnné p . Označíme-li její obecné řešení $x = x(p) = \varphi(p, C)$, kde C je integrační konstanta, pak

$$\begin{aligned} x &= \varphi(p, C) \\ y &= f(p)\varphi(p, C) + g(p) \end{aligned}$$

je parametrickým vyjádřením řešení Lagrangeovy rovnice. Poněvadž funkce φ obsahuje integrační konstantu, jedná se o jednoparametrickou soustavu křivek.

Příklad: $2yy' = x(4 + y'^2)$

Danou rovnici upravíme na tvar

$$y = x \left(\frac{2}{y'} + \frac{y'}{2} \right)$$

a vidíme, že se skutečně jedná o Lagrangeovu rovnici s funkcemi

$$f(p) = \frac{2}{p} + \frac{p}{2}, \quad g(p) \equiv 0.$$

Pevný bod funkce f je řešením rovnice

$$c = \frac{2}{c} + \frac{c}{2}, \quad \text{tj. } c^2 = 4.$$

Funkce f má dva pevné body $c = \pm 2$, daná diferenciální rovnice má dvě lineární řešení

$$y = 2x, \quad y = -2x.$$

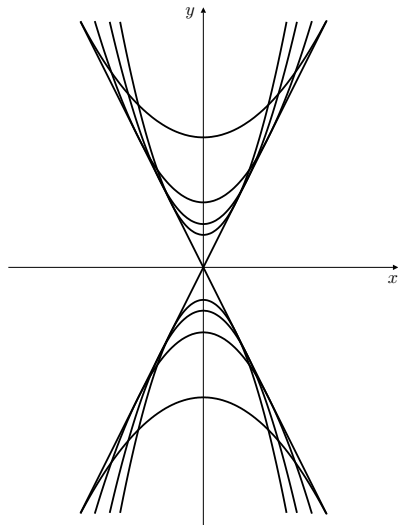
Dále platí

$$f'(p) = -\frac{2}{p^2} + \frac{1}{2} = \frac{p^2 - 4}{2p^2}, \quad \frac{xf'(p) + g'(p)}{p - f(p)} = \frac{x \frac{p^2 - 4}{2p^2}}{p - \frac{2}{p} - \frac{p}{2}} = \frac{x}{p}.$$

Dostáváme tak jednoduchou lineární rovnici

$$\frac{dx}{dp} = \frac{x}{p},$$

která má obecné řešení $x = Cp$. Parametricky vyjádřená řešení dané rovnice jsou tedy

$$\begin{aligned} x &= Cp, \\ y &= \left(\frac{2}{p} + \frac{p}{2} \right) Cp. \end{aligned}$$

Z první rovnice vyjádříme $p = x/C$ a dosadíme do druhé

$$y = \left(\frac{2C}{x} + \frac{x}{2C} \right).$$

Po úpravě dostaneme

$$y = \frac{1}{2C} x^2 + 2C.$$

Množinu integrálních křivek tedy tvoří jednoparametrická soustava parabol a dvě přímky. ■

Clairautova rovnice $y = xy' + g(y')$

Předpokládáme, že funkce g má spojitou derivaci. Rovnici $y = xp + g(p)$ derivujeme podle proměnné x :

$$\begin{aligned} p &= p + x \frac{dp}{dx} + g'(p) \frac{dp}{dx} \\ 0 &= (x + g'(p)) \frac{dp}{dx} \end{aligned}$$

Musí tedy být $x = -g'(p)$, nebo $\frac{dp}{dx} = 0$, tj. $\frac{d^2p}{dx^2} = 0$. Z první rovnosti dostaneme parametrické vyjádření řešení Clairautovy rovnice

$$\begin{aligned} x &= -g'(p) \\ y &= -pg'(p) + g(p), \end{aligned} \tag{2.6}$$

kde p je parametr. Druhou – diferenciální – rovnost dvakrát zintegrujeme a dostaneme $y(x) = cx + d$, kde c, d jsou integrační konstanty. Tato lineární funkce je řešením dané Clairautovy rovnice zejména tehdy, když $d = g(c)$. Tak dostáváme jednoparametrickou soustavu lineárních řešení Clairautovy rovnice ve tvaru

$$y(x) = cx + g(c), \tag{2.7}$$

kde $c \in \mathbb{R}$ je libovolná konstanta.

Grafem řešení (2.7) Clairautovy rovnice je přímka v rovině. Je-li $(\xi, \eta) \in \mathbb{R}^2$ libovolný bod a rovnice $\eta - c\xi - g(c) = 0$ (pro neznámou c) má řešení $c = \gamma \in \mathbb{R}$, pak lineární funkce

$$y(x) = \gamma x + g(\gamma)$$

je řešením Clairautovy rovnice s počáteční podmínkou $y(\xi) = \eta$.

Řešení rovnice dané parametricky rovnostmi (2.6) je jednoznačně určeno rozsahem parametru p , může tedy být řešením pouze takové počáteční úlohy, že pro počáteční podmínku $y(x_0) = x_0$ platí

$$x_0 = -g'(p_0), \quad y_0 = -p_0 g'(p_0) + g(p_0)$$

pro nějakou hodnotu p_0 , tj. bod (x_0, y_0) leží na křivce dané parametrickými rovnicemi (2.6). Pro takovou hodnotu p_0 ovšem také platí $y_0 = p_0 x_0 + g(p_0)$, takže podle předchozího výpočtu bod (x_0, y_0) leží na přímce – grafu lineárního řešení o rovnici $y(x) = p_0 x + g(p_0)$. Celkem: každým bodem křivky dané parametrickými rovnicemi (2.6) prochází dvě integrální křivky Clairautovy rovnice; v každém bodě křivky (2.6) je porušena jednoznačnost řešení, řešení dané parametrickými rovnicemi (2.6) je *singulární*.

V tradičnější geometrické terminologii je křivka daná parametrickými rovnicemi (2.6) *obalovou křivkou (obálkou)* jednoparametrického systému přímek $\{px - y + g(p) = 0\}$.

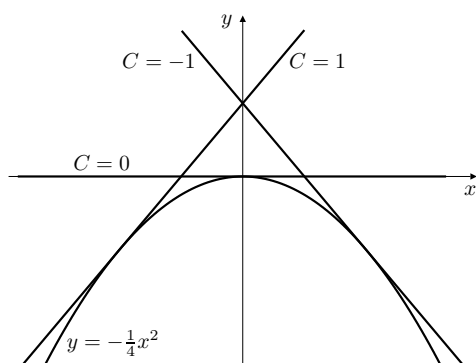
Příklad: $y = xy' + y'^2$

Jedná se o Clairautovu rovnici s funkcí $g(p) = p^2$. Je tedy $g'(p) = 2p$, lineární řešení je tvaru

$$y = Cx + C^2$$

a singulární řešení je dáno parametrickými rovnicemi

$$\begin{aligned} x &= -2p, \\ y &= -2p^2 + p^2 = -p^2. \end{aligned}$$

V tomto případě lze parametr eliminovat: první rovnost umocníme ², druhou rovnost vynásobíme 4 a rovnosti sečteme; dostaneme

$$x^2 + 4y = 0.$$

Z lineárního řešení vypočítáme konstantu $C = \frac{1}{2} \left(x \pm \sqrt{x^2 + 4y} \right)$. Z tohoto výsledku vidíme, že lineární řešení může procházet pouze body (x, y) , pro něž platí $x^2 \geq -4y$. ■

2.1.3 Rovnice tvaru $x = f(y, y')$

Označíme $p = y'$ a dostaneme rovnici

$$x = f(y, p),$$

kterou zderivujeme podle proměnné x ,

$$1 = f_y(y, p) \frac{dy}{dx} + f_p(y, p) \frac{dp}{dx}.$$

Poněvadž platí

$$\frac{dy}{dx} = p \quad \text{a} \quad \frac{dp}{dx} = \frac{dp}{dy} \frac{dy}{dx} = p \frac{dp}{dy},$$

můžeme předchozí rovnici upravit na tvar

$$1 = p f_y(y, p) + p f_p(y, p) \frac{dp}{dy},$$

tj.

$$\frac{dy}{dp} = \frac{1 - p f_y(y, p)}{p f_p(y, p)},$$

což je rovnice explicitní pro neznámou funkci y s nezávisle proměnnou p . Její řešení označíme $\psi(p)$. Řešení dané implicitní rovnice má tedy parametrické vyjádření

$$\begin{aligned}x &= f(\psi(p), p), \\y &= \psi(p).\end{aligned}$$

Příklad: $x = (y - y')y'$

Označíme $p = y'$, rovnici přepíšeme, zderivujeme podle proměnné x a upravíme:

$$\begin{aligned}x &= (y - p)p \\1 &= p^2 + y \frac{dp}{dx} - 2p \frac{dp}{dx} \\1 - p^2 &= (y - 2p) \frac{dp}{dx} \\1 - p^2 &= (y - 2p) \frac{dp}{dy} p \\1 - p^2 &= (yp - 2p^2) \frac{dp}{dy}.\end{aligned}$$

Předpokládejme nejprve, že $p^2 \neq 1$. Pak lze rovnici dále upravit na tvar

$$\frac{dy}{dp} = \frac{p}{1 - p^2} y - \frac{2p^2}{1 - p^2}, \quad (2.8)$$

což je lineární rovnice pro neznámou funkci y proměnné p . Její řešení najdeme užitím integračního faktoru. Pokud $|p| > 1$, dostaneme

$$\begin{aligned}\frac{dy}{dp} + \frac{p}{p^2 - 1} y &= \frac{2p^2}{p^2 - 1} \quad / \quad \sqrt{p^2 - 1} \\ \sqrt{p^2 - 1} \frac{dy}{dp} + \frac{p}{\sqrt{p^2 - 1}} y &= \frac{2p^2}{\sqrt{p^2 - 1}} \\ \frac{d}{dp} (y \sqrt{p^2 - 1}) &= \frac{2p^2}{\sqrt{p^2 - 1}} \\ y \sqrt{p^2 - 1} &= 2 \int \frac{p^2 dp}{\sqrt{p^2 - 1}} = p \sqrt{p^2 - 1} + \ln |p + \sqrt{p^2 - 1}| + const,\end{aligned}$$

tedy

$$y = p + \frac{1}{\sqrt{p^2 - 1}} (\ln |p + \sqrt{p^2 - 1}| + const);$$

pokud $|p| < 1$, dostaneme

$$\begin{aligned}\frac{dy}{dp} + \frac{p}{p^2 - 1} y &= \frac{2p^2}{p^2 - 1} \quad / \quad \sqrt{1 - p^2} \\ \sqrt{1 - p^2} \frac{dy}{dp} - \frac{p}{\sqrt{1 - p^2}} y &= -\frac{2p^2}{\sqrt{1 - p^2}} \\ \frac{d}{dp} (y \sqrt{1 - p^2}) &= -\frac{2p^2}{\sqrt{1 - p^2}} \\ y \sqrt{1 - p^2} &= -2 \int \frac{p^2 dp}{\sqrt{1 - p^2}} = p \sqrt{1 - p^2} - \arcsin p + const,\end{aligned}$$

tedy

$$y = p + \frac{1}{\sqrt{1-p^2}} (-\arcsin p + \text{const})$$

Řešení explicitní diferenciální rovnice (2.8) můžeme tedy pro $|p| \neq 1$ zapsat ve tvaru

$$y = p + \frac{1}{\sqrt{|p^2-1|}} (C + \varphi(p)), \quad (2.9)$$

kde C je integrační konstanta a φ je funkce definovaná rovností

$$\varphi(p) = \begin{cases} -\arcsin p, & |p| < 1, \\ -\frac{\pi}{2} \operatorname{sgn} p + \ln \left| p + \sqrt{p^2-1} \right|, & |p| > 1; \end{cases}$$

aditivní konstantní člen $-\frac{\pi}{2} \operatorname{sgn} p$ je ve „druhé větvi“ funkce φ přidán proto, aby funkce φ měla v bodech $p = \pm 1$ odstranitelné nespojitosti. Přímým výpočtem se ještě můžeme přesvědčit, že

$$\varphi(p) = \int \frac{dp}{\sqrt{|p+2-1|}}.$$

Vyjádření proměnné x jako funkce parametru p dostaneme dosazením výrazu na pravé straně rovnosti (2.9) do rovnice (2.8). Řešení dané rovnice v parametrickém tvaru tedy je

$$\begin{aligned} x &= \frac{p}{\sqrt{|p^2-1|}} (\varphi(p) + C), \\ y &= p + \frac{1}{\sqrt{|p^2-1|}} (\varphi(p) + C). \end{aligned}$$

Ještě poznamenejme, že parametr p se pohybuje v některém z intervalů $(-\infty, -1)$, $(-1, 1)$ nebo $(1, \infty)$. Dostáváme tak vlastně tři jednoparametrické soustavy křivek.

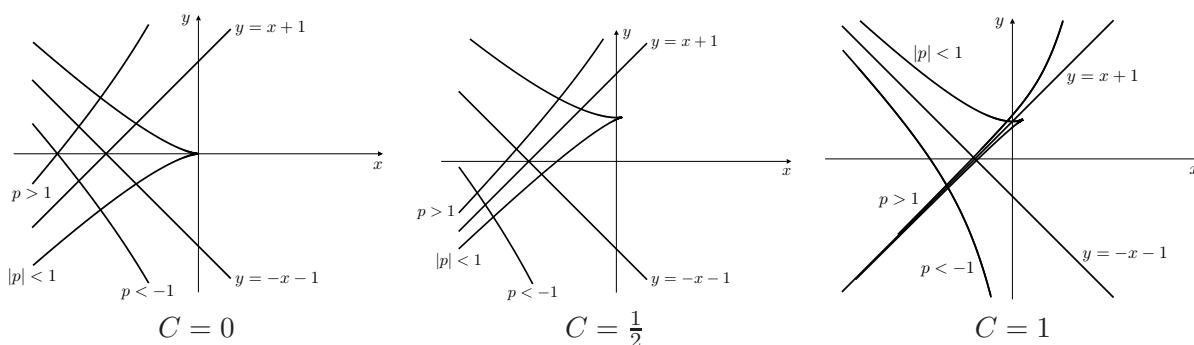
Nyní vyšetříme zatím vyloučený případ $p^2 = 1$. Pokud $p = y' = 1$, pak $y = x + A$ a dosazením do dané rovnice dostaneme $x = (x + A - 1)$, takže $A = 1$. Další řešení dané rovnice je tedy dáno explicitně rovností

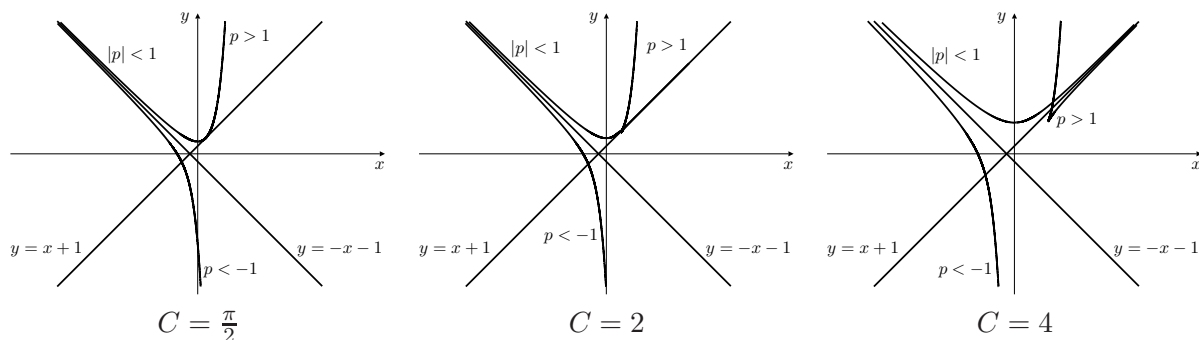
$$y = x + 1.$$

Pokud $p = -1$, pak $y = -x + B$ a dosazením do dané rovnice najdeme $B = -1$. Třetí řešení dané rovnice tedy je

$$y = -x - 1.$$

Na obrázku jsou grafy řešení dané rovnice pro šest různých hodnot integrační konstanty C :

2.2 Rovnice tvaru $P_n(y') = 0$

Nechť P_n je polynom stupně n , jehož koeficienty jsou funkcemi proměnných x a y definovanými na nějaké oblasti v $\mathbb{R}^2$. Hledáme tedy řešení rovnice

$$y'^n + a_{n-1}(x, y)y'^{n-1} + a_{n-2}(x, y)y'^{n-2} + \cdots + a_1(x, y)y' + a_0(x, y) = 0.$$

Při označení $p = p(x) = y(x)$ máme rovnici

$$p^n + a_{n-1}(x, y)p^{n-1} + a_{n-2}(x, y)p^{n-2} + \cdots + a_1(x, y)p + a_0(x, y) = 0.$$

Pokud polynom na levé straně rovnice nemá reálné kořeny, pak uvažovaná diferenciální rovnice nemá (reálné) řešení. Nechť tedy na nějaké oblasti $G \subseteq \mathbb{R}^2$ má polynom na levé straně k reálných různých kořenů $p_1, p_2, \dots, p_k$, které samozřejmě závisí na dvojici proměnných x, y , tj. $p_1 = f_1(x, y)$, $p_2 = f_2(x, y)$, $\dots$, $p_k = f_k(x, y)$. Řešení každé z explicitních diferenciálních rovnic prvního řádu

$$y'_i = f_i(x, y), \quad i = 1, 2, \dots, k$$

je současně řešením dané implicitní diferenciální rovnice.

Další nejednoznačnost plyne z faktu, že některé z funkcí f_i , $i = 1, 2, \dots, k$ mohou nabývat v některých bodech oblasti G nebo dokonce na nějakých otevřených podmnožinách oblasti G stejných hodnot. V takovém případě může řešením dané rovnice např. funkce y , která na nějaké části svého definičního oboru splňuje rovnici $y' = f_1(x, y)$ a na jiné části rovnici $y' = f_2(x, y)$ a podobně.

Příklad: Budeme hledat řešení rovnice

$$y'^2 + xy = 0. \quad (2.10)$$

Při označení $p = y'$ máme

$$p^2 + xy = 0.$$

Polynom na levé straně má na množině $G = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : xy \leq 0\}$ (tedy na sjednocení druhého a čtvrtého kvadrantu) dva reálné kořeny $p_1 = \sqrt{-xy}$, $p_2 = -\sqrt{-xy}$. Dostáváme tak dvě explicitní diferenciální rovnice prvního řádu

$$y' = \sqrt{-xy}, \quad y' = -\sqrt{-xy}.$$

Každá z nich má konstantní řešení $y_0 = y_0(x) \equiv 0$. Ve druhém kvadrantu, tedy pro $y \geq 0$ a $x \leq 0$, jsou tyto rovnice tvaru

$$y' = \sqrt{y}\sqrt{-x}, \quad y' = -\sqrt{y}\sqrt{-x},$$

což jsou rovnice se separovanými proměnnými. Podle 1.1.3 mají řešení v implicitním tvaru

$$\int \frac{dy}{\sqrt{y}} = \pm \int \sqrt{-x} dx, \quad \text{tj. } 2\sqrt{y} = \mp \frac{2}{3}\sqrt{-x^3} + \text{const.}$$

Dostáváme tak formálně dvě další řešení dané rovnice

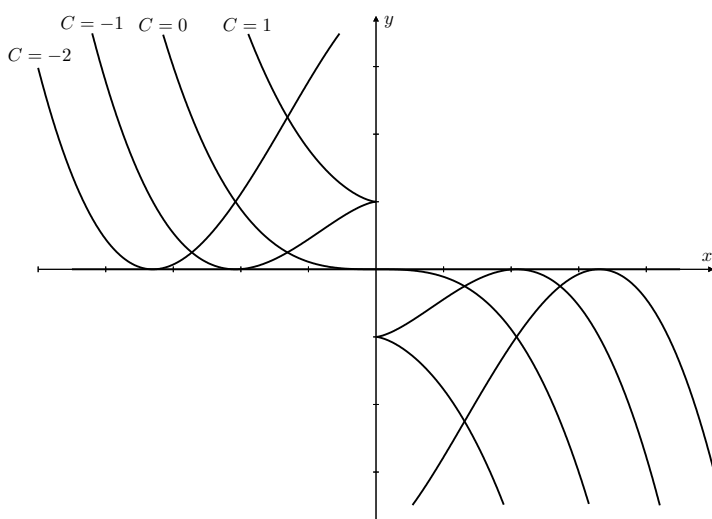
$$y_1(x) = \left(C \mp \frac{1}{3}\sqrt{-x^3}\right)^2$$

definovaná na intervalu $(-\infty, 0]$. Poněvadž ale $\left(C - \frac{1}{3}\sqrt{-x^3}\right)^2 = \left(-C + \frac{1}{3}\sqrt{-x^3}\right)^2$, stačí psát znaménko „+“, přitom integrační konstanta C je libovolné reálné číslo.

Ve čtvrtém kvadrantu, tj. pro $x \geq 0$, $y \leq 0$, analogicky dostaneme další řešení

$$y_2(x) = -\left(C + \frac{1}{3}\sqrt{x^3}\right)^2$$

definovaná na intervalu $[0, \infty)$.

Poněvadž rovnice (2.10) má reálné řešení pouze tehdy, když pro proměnné x a y platí $xy \leq 0$, můžeme množinu jejích řešení souhrnně popsat jako jednoparametrickou soustavu křivek o rovnici

$$y = -\operatorname{sgn} x \left(C + \frac{1}{3}\sqrt{|x|^3}\right)^2$$

spolu s přímkou $y = 0$.

Můžeme si ještě všimnout, že přímka je společnou tečnou všech křivek s $C \leq 0$. ■

Kapitola 3

Lineární rovnice vyššího řádu a lineární systémy

3.1 Lineární rovnice n -tého řádu s konstantními koeficienty

Jedná se o rovnice tvaru

$$x^{(n)} + a_{n-1}x^{(n-1)} + a_{n-2}x^{(n-2)} + \dots + a_2x'' + a_1x' + a_0x = b(t). \quad (3.1)$$

Přitom $a_0, a_1, a_2, \dots, a_{n-1}$ jsou reálné konstanty, b je reálná funkce jedné reálné proměnné. Pokud je funkce b na pravé straně identity (3.1) nulová, $b(t) \equiv 0$, rovnice se nazývá *homogenní*, v opačném případě *nehomogenní*.

3.1.1 Homogenní rovnice

Budeme hledat řešení rovnice

$$x^{(n)} + a_{n-1}x^{(n-1)} + \dots + a_1x' + a_0x = 0. \quad (3.2)$$

Připomeneme základní pojmy a tvrzení teorie lineárních homogenních rovnic n -tého řádu.

- *Princip superpozice:* Jsou-li $y_1 = y_1(t)$ a $y_2 = y_2(t)$ řešení rovnice (3.2), pak také jejich lineární kombinace je řešením této rovnice. Jinak řečeno, množina všech funkcí, které jsou řešením rovnice (3.2) tvoří vektorový prostor.
- Množina všech řešení rovnice (3.2) tvoří n -rozměrný vektorový prostor nad polem reálných čísel.
- Báze prostoru všech řešení rovnice (3.2) se nazývá *fundamentální systém řešení*.
- Funkce $y_1, y_2, \dots, y_n$ tvoří fundamentální systém řešení rovnice (3.2) právě tehdy, když každá z těchto funkcí je řešením rovnice a jejich wronskián

$$W(t; y_1, y_2, \dots, y_n) = \begin{vmatrix} y_1(t) & y_2(t) & \dots & y_n(t) \\ y_1'(t) & y_2'(t) & \dots & y_n'(t) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ y_1^{(n-1)}(t) & y_2^{(n-1)}(t) & \dots & y_n^{(n-1)}(t) \end{vmatrix}$$

je nenulový pro nějakou hodnotu nezávisle proměnné t (a v důsledku toho je nenulový pro všechny reálné hodnoty t).

Nejjednodušším případem rovnice (3.2) je samozřejmě rovnice prvního řádu

$$x' - ax = 0, \quad (3.3)$$

která má podle 1.3.1 řešení $x(t) = Ce^{at}$. Funkce $y_1(t) = e^{at}$ je kladná, proto je wronskián $W(t; y_1)$ nenulový. Funkce y_1 je tedy fundamentálním (systémem) řešením rovnice (3.3).

Uvedené pozorování napovídá, že i rovnice vyššího řádu by mohla mít řešení ve tvaru exponenciálních funkcí.

Rovnice druhého řádu: Rovnici pro jednoduchost zapíšeme ve tvaru

$$x'' - ax' + bx = 0. \quad (3.4)$$

Řešení budeme hledat ve tvaru $x(t) = e^{\lambda t}$ se zatím neurčeným koeficientem λ . Očekávaný tvar řešení dosadíme do rovnice a dostaneme

$$\lambda^2 e^{\lambda t} - a\lambda e^{\lambda t} + be^{\lambda t} = 0.$$

Poněvadž $e^{\lambda t} > 0$, můžeme předchozí rovnost funkcí $e^{\lambda t}$ vydělit. Tím dostaneme (algebraickou) rovnici pro neznámý koeficient λ ,

$$\lambda^2 - a\lambda + b = 0. \quad (3.5)$$

Tato rovnice se nazývá *charakteristická (algebraická) rovnice příslušná k (diferenciální) rovnici (3.4)*, její levá strana se nazývá *charakteristický polynom rovnice (3.4)*.

Charakteristická rovnice (3.5) je kvadratická. Mohou tedy nastat tři případy:

(i) $a^2 > 4b$. V takovém případě má rovnice (3.5) dva reálné různé kořeny

$$\lambda_{1,2} = \frac{1}{2} \left(a \pm \sqrt{a^2 - 4b} \right)$$

a funkce dané výrazy

$$y_1(t) = e^{\frac{1}{2}(a+\sqrt{a^2-4b})t}, \quad y_2(t) = e^{\frac{1}{2}(a-\sqrt{a^2-4b})t}$$

jsou řešením rovnice (3.4). Poněvadž

$$W(0; y_1, y_2) = \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ \frac{1}{2}(a+\sqrt{a^2-4b}) & \frac{1}{2}(a-\sqrt{a^2-4b}) \end{vmatrix} = -\sqrt{a^2-4b} < 0,$$

tvoří tyto funkce fundamentální systém řešení rovnice (3.4).

Pro zjednodušení zápisu ještě označíme $\varphi = \frac{1}{2}\sqrt{a^2-4b}$ a fundamentální systém řešení rovnice (3.4) zapíšeme ve tvaru

$$y_1(t) = e^{\frac{1}{2}at} e^{\varphi t}, \quad y_2(t) = e^{\frac{1}{2}at} e^{-\varphi t}.$$

Obecné řešení rovnice (3.4) tedy je

$$x(t) = (Ae^{\varphi t} + Be^{-\varphi t})e^{\frac{1}{2}at},$$

kde A, B jsou libovolné reálné konstanty.

(ii) $a^2 < 4b$. V takovém případě má rovnice (3.5) dva komplexně sdružené kořeny

$$\lambda_{1,2} = \frac{1}{2} \left(a \pm i\sqrt{4b - a^2} \right).$$

Komplexní funkce dané rovnostmi

$$z_1(t) = e^{\lambda_1 t} = e^{\frac{1}{2}at} \left(\cos \frac{1}{2}\sqrt{4b - a^2} t + i \sin \frac{1}{2}\sqrt{4b - a^2} t \right),$$

$$z_2(t) = e^{\lambda_2 t} = e^{\frac{1}{2}at} \left(\cos \frac{1}{2}\sqrt{4b - a^2} t - i \sin \frac{1}{2}\sqrt{4b - a^2} t \right)$$

jsou řešením diferenciální rovnice (3.4) a podle principu superpozice také reálné funkce

$$y_1(t) = \frac{1}{2} (z_1(t) + z_2(t)) = e^{\frac{1}{2}at} \cos \frac{1}{2}\sqrt{4b - a^2} t,$$

$$y_2(t) = \frac{1}{2i} (z_1(t) - z_2(t)) = e^{\frac{1}{2}at} \sin \frac{1}{2}\sqrt{4b - a^2} t$$

jsou řešením rovnice (3.4). Poněvadž

$$W(0; y_1, y_2) = \begin{vmatrix} 1 & 0 \\ \frac{1}{2}a & \frac{1}{2}\sqrt{4b - a^2} \end{vmatrix} = \frac{1}{2}\sqrt{4b - a^2} > 0,$$

tvoří funkce $y_1 = y_1(t)$, $y_2 = y_2(t)$ fundamentální systém řešení rovnice (3.4).

Pro zjednodušení zápisu ještě zavedeme označení $\varphi = \frac{1}{2}\sqrt{4b - a^2}$. Fundamentální systém řešení pak zapíšeme ve tvaru

$$y_1(t) = e^{\frac{1}{2}at} \cos \varphi t, \quad y_2(t) = e^{\frac{1}{2}at} \sin \varphi t.$$

Obecné řešení rovnice (3.4) pak je dáno jedním z ekvivalentních výrazů

$$x(t) = (C_1 \cos \varphi t + C_2 \sin \varphi t) e^{\frac{1}{2}at} = A e^{\frac{1}{2}at} \cos(\varphi t - \beta),$$

kde C_1, C_2 , a A, β jsou libovolné konstanty; konstanty C_1, C_2, A, β v předchozí rovnosti jsou vázány vztahy

$$A = \sqrt{C_1^2 + C_2^2}, \quad \cos \beta = \frac{C_1}{\sqrt{C_1^2 + C_2^2}}, \quad \sin \beta = \frac{C_2}{\sqrt{C_1^2 + C_2^2}}.$$

(iii) $a^2 = 4b$. V tomto případě diferenciální rovnice (3.5) a k ní příslušná charakteristická rovnice mají tvar

$$x'' - ax' + \frac{1}{4}a^2 x = 0, \quad \lambda^2 - a\lambda + \frac{1}{4}a^2 = 0. \quad (3.6)$$

Charakteristická rovnice má jeden dvojnásobný kořen $\lambda_1 = \frac{1}{2}a$. Proto funkce y_1 daná předpisem

$$y_1(t) = e^{\frac{1}{2}at}$$

je řešením rovnice (3.4) a je kladná. Potřebujeme najít druhou složku fundamentálního systému řešení rovnice (3.4). Spolu s rovnicemi (3.6) uvažujme „blízké“ rovnice

$$x'' - (a + \varepsilon)x' + \frac{1}{4}a(a + 2\varepsilon)x = 0, \quad \lambda^2 - (a + \varepsilon)\lambda + \frac{1}{4}a(a + 2\varepsilon) = 0. \quad (3.7)$$

Tyto rovnice přejdou pro $\varepsilon \rightarrow 0$ v rovnice (3.6). Kvadratická rovnice v (3.7) má pro $\varepsilon \neq 0$ dva různé kořeny

$$\lambda_1 = \frac{1}{2}a \quad \text{a} \quad \lambda_2 = \frac{1}{2}a + \varepsilon,$$

takže diferenciální rovnice v (3.7) má fundamentální systém řešení

$$y_1(t) = e^{\frac{1}{2}at}, \quad z_1(t) = e^{(\frac{1}{2}a+\varepsilon)t}.$$

Podle principu superpozice má tato rovnice také řešení dané vztahem

$$z_2 = \frac{z_1(t) - y_1(t)}{\varepsilon}.$$

Poněvadž řešená diferenciální rovnice v (3.6) je pro $\varepsilon \rightarrow 0$ rovna diferenciální rovnici z (3.7), lze očekávat, že také limitní funkce z_2 pro $\varepsilon \rightarrow 0$ bude řešením diferenciální rovnice v (3.6). Položme

$$y_2(t) = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} z_2(t).$$

S využitím de l'Hôpitalova pravidla vypočítáme

$$y_2(t) = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \frac{e^{(\frac{1}{2}a+\varepsilon)t} - e^{\frac{1}{2}at}}{\varepsilon} = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \frac{te^{(\frac{1}{2}a+\varepsilon)t}}{1} = te^{\frac{1}{2}at}.$$

Přímým výpočtem se přesvědčíme, že funkce y_2 , $y_2(t) = te^{\frac{1}{2}at}$, je skutečně řešením diferenciální rovnice v (3.6). Dále platí

$$W(0; y_1, y_2) = \begin{vmatrix} 1 & 0 \\ \frac{1}{2}a & 1 \end{vmatrix} = 1 \neq 0,$$

a proto funkce $y_1 = y_1(t)$, $y_2 = y_2(t)$ tvoří fundamentální systém řešení rovnice (3.6). Obecné řešení rovnice (3.6) je tedy tvaru

$$x(t) = (A + Bt)e^{\frac{1}{2}at},$$

kde A, B jsou libovolné konstanty.

Rovnice obecného řádu: Řešení lineární homogenní rovnice n -tého řádu (3.2) je bezprostředním zobecněním řešení rovnice druhého řádu. K diferenciální rovnici (3.2) přiřadíme algebraickou *charakteristickou rovnici*

$$\lambda^n + a_{n-1}\lambda^{n-1} + \dots + a_1\lambda + a_0 = 0. \quad (3.8)$$

Její kořeny a jejich násobnosti jednoznačně určují fundamentální systém řešení diferenciální rovnice (3.2); to podrobně shrnuje následující věta.

Věta 1. Každému reálnému k -násobnému kořenu λ charakteristické rovnice (3.8) odpovídá k řešení

$$e^{\lambda t}, te^{\lambda t}, t^2e^{\lambda t}, \dots, t^{k-1}e^{\lambda t},$$

diferenciální rovnice (3.2) a každé dvojici j -násobných nereálných kořenů $\alpha \pm i\beta$ charakteristické rovnice (3.8) odpovídá $2j$ reálných řešení

$$e^{\alpha t} \cos \beta t, te^{\alpha t} \cos \beta t, t^2e^{\alpha t} \cos \beta t, \dots, t^{j-1}e^{\alpha t} \cos \beta t,$$

$$e^{\alpha t} \sin \beta t, te^{\alpha t} \sin \beta t, t^2 e^{\alpha t} \sin \beta t, \dots, t^{j-1} e^{\alpha t} \sin \beta t$$

diferenciální rovnice (3.2). Množina řešení odpovídající všem kořenům charakteristické rovnice (3.8) tvoří fundamentální systém řešení homogenní lineární diferenciální rovnice n -tého řádu s konstantními koeficienty (3.2).

Důkaz věty provedeme ve třech krocích.

Lemma 1. Pokud λ je k -násobný kořen charakteristické rovnice, pak funkce

$$x_1(t) = e^{\lambda t}, x_2(t) = te^{\lambda t}, x_3(t) = t^2 e^{\lambda t}, \dots, x_k(t) = t^{k-1} e^{\lambda t}$$

jsou řešení rovnice (3.2).

Důkaz: Označme $a_n = 1$ a $P(\lambda) = \sum_{i=0}^n a_i \lambda^i$ pravou stranu charakteristické rovnice (3.8). Poněvadž λ je k -násobný kořen charakteristické rovnice, platí

$$\frac{\partial^i}{\partial \lambda^i} P(\lambda) = 0 \quad \text{pro } i = 0, 1, 2, \dots, k-1. \quad (3.9)$$

Funkce $x_l = x_l(t) = t^{l-1} e^{\lambda t}$, $l = 1, 2, \dots, k$ vyjádříme ve tvaru

$$x_l(t) = \frac{\partial^{l-1}}{\partial \lambda^{l-1}} e^{\lambda t},$$

dosadíme je do pravé strany rovnice (3.2) a upravíme s využitím Leibnizovy formule pro vyšší derivace součinu funkcí. Dostaneme

$$\begin{aligned} \sum_{i=0}^n a_i x_l^{(i)}(t) &= \sum_{i=0}^n a_i \frac{\partial^i}{\partial t^i} \frac{\partial^{l-1}}{\partial \lambda^{l-1}} e^{\lambda t} = \frac{\partial^{l-1}}{\partial \lambda^{l-1}} \sum_{i=0}^n a_i \frac{\partial^i}{\partial t^i} e^{\lambda t} = \frac{\partial^{l-1}}{\partial \lambda^{l-1}} \sum_{i=0}^n a_i \lambda^i e^{\lambda t} = \\ &= \frac{\partial^{l-1}}{\partial \lambda^{l-1}} \left(e^{\lambda t} \sum_{i=0}^n a_i \lambda^i \right) = \frac{\partial^{l-1}}{\partial \lambda^{l-1}} \left(e^{\lambda t} P(\lambda) \right) = \sum_{i=0}^{l-1} \binom{l-1}{i} \frac{\partial^i P(\lambda)}{\partial \lambda^i} \frac{\partial^{l-1-i} e^{\lambda t}}{\partial \lambda^{l-1-i}} = 0 \end{aligned}$$

podle (3.9). Funkce x_l tedy splňují rovnici (3.2). $\square$

Lemma 2. Necht $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_l$ jsou všechny navzájem různé kořeny charakteristické rovnice (3.8), přičemž kořen λ_i je k_i -násobný, $i = 1, 2, \dots, l$, $k_1 + k_2 + \dots + k_l = n$. Pak funkce

$$\begin{aligned} y_1(t) &= e^{\lambda_1 t}, y_2(t) = te^{\lambda_1 t}, y_3(t) = t^2 e^{\lambda_1 t}, \dots, y_{k_1}(t) = t^{k_1-1} e^{\lambda_1 t}, \\ y_{k_1+1}(t) &= e^{\lambda_2 t}, y_{k_1+2}(t) = te^{\lambda_2 t}, y_{k_1+3}(t) = t^2 e^{\lambda_2 t}, \dots, y_{k_1+k_2}(t) = t^{k_2-1} e^{\lambda_2 t}, \dots, \\ &\vdots \\ y_{k_1+k_2+\dots+k_{l-1}+1}(t) &= e^{\lambda_l t}, y_{k_1+k_2+\dots+k_{l-1}+2}(t) = te^{\lambda_l t}, y_{k_1+k_2+\dots+k_{l-1}+3}(t) = t^2 e^{\lambda_l t}, \dots, \\ y_n(t) &= t^{k_l-1} e^{\lambda_l t} \end{aligned}$$

tvoří fundamentální systém řešení rovnice (3.2).

Důkaz: Každá z funkcí $y_1, y_2, \dots, y_n$ je řešením rovnice (3.2) podle lemma 1. Stačí tedy dokázat jejich lineární nezávislost, tj. ukázat, že jejich wronskián

$$W(t; y_1, y_2, \dots, y_n) = \begin{vmatrix} y_1(t) & y_2(t) & \dots & y_n(t) \\ y_1'(t) & y_2'(t) & \dots & y_n'(t) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ y_1^{(n-1)}(t) & y_2^{(n-1)}(t) & \dots & y_n^{(n-1)}(t) \end{vmatrix}$$

je nenulový pro všechna $t \in \mathbb{R}$. Z teorie víme, že wronskián je buď pro všechna t , nebo je pro všechna t nulový. Pripustíme, že $W(t; y_1, y_2, \dots, y_n) = 0$ pro všechna $t \in \mathbb{R}$. Wronskián má lineárně závislé řádky a tedy existují konstanty $c_0, c_1, \dots, c_{n-1}$, mezi nimiž je alespoň jedna nenulová, takové že

$$c_0 y_j + c_1 y_j' + \dots + c_{n-1} y_j^{(n-1)} \equiv 0$$

pro všechna $j = 1, 2, \dots, n$.

Pro $\lambda \in \mathbb{R}$ a n -krát diferencovatelnou funkci x nyní položíme

$$q(\lambda) = c_0 + c_1 \lambda + c_2 \lambda^2 + \dots + c_{n-1} \lambda^{n-1},$$

$$M(x(t)) = c_0 x(t) + c_1 x'(t) + c_2 x''(t) + \dots + c_{n-1} x^{(n-1)}(t).$$

Pak q je polynom stupně nejvýše $n - 1$. Pro funkci M a pro libovolné $\kappa \in \{1, 2, \dots, k_1\}$ platí

$$\begin{aligned} 0 = M(y_\kappa(t)) &= \sum_{i=0}^{n-1} c_i \frac{\partial^i}{\partial t^i} y_\kappa(t) = \sum_{i=0}^{n-1} c_i \frac{\partial^i}{\partial t^i} \frac{\partial^{\kappa-1}}{\partial \lambda^{\kappa-1}} e^{\lambda t} \Big|_{\lambda=\lambda_1} = \\ &= \frac{\partial^{\kappa-1}}{\partial \lambda^{\kappa-1}} \sum_{i=0}^{n-1} c_i \frac{\partial^i}{\partial t^i} e^{\lambda t} \Big|_{\lambda=\lambda_1} = \frac{\partial^{\kappa-1}}{\partial \lambda^{\kappa-1}} \sum_{i=0}^{n-1} c_i \lambda^i e^{\lambda t} \Big|_{\lambda=\lambda_1} = \frac{\partial^{\kappa-1}}{\partial \lambda^{\kappa-1}} e^{\lambda t} q(\lambda) \Big|_{\lambda=\lambda_1} = \\ &= \sum_{i=0}^{\kappa-1} \binom{\kappa-1}{i} \frac{\partial^i}{\partial \lambda^i} e^{\lambda t} \frac{\partial^{\kappa-1-i}}{\partial \lambda^{\kappa-1-i}} q(\lambda) \Big|_{\lambda=\lambda_1} = \sum_{i=0}^{\kappa-1} \binom{\kappa-1}{i} t^i e^{\lambda t} \frac{\partial^{\kappa-1-i}}{\partial \lambda^{\kappa-1-i}} q(\lambda) \Big|_{\lambda=\lambda_1}. \end{aligned}$$

Zejména pro $t = 0$ dostáváme

$$0 = \frac{\partial^{\kappa-1}}{\partial \lambda^{\kappa-1}} q(\lambda) \Big|_{\lambda=\lambda_1}.$$

To znamená, že λ_1 je kořenem $(\kappa - 1)$ -té derivace polynomu q pro každé $\kappa \in \{1, 2, \dots, k_1\}$, tedy λ_1 je k_1 -násobným kořenem polynomu q .

Analogicky ukážeme, že λ_i je k_i -násobným kořenem polynomu q pro všechna $i = 1, 2, \dots, l$. Polynom q tedy musí být stupně alespoň $k_1 + k_2 + \dots + k_l = n$ a to je spor. $\square$

Lemma 2 umožňuje zkonstruovat fundamentální systém řešení lineární rovnice (3.2). Mezi jeho prvky však mohou být i komplexní funkce, neboť polynom na levé straně charakteristické rovnice (3.8) může mít komplexně sdružené kořeny. Popíšeme, jak komplexní funkce z fundamentálního systému nahradíme lineárně nezávislými reálnými funkcemi.

Nechť $\lambda_c = \alpha + i\beta$ je k -násobný komplexní kořen charakteristické rovnice (3.8). Pak také komplexně sdružené číslo $\overline{\lambda_c} = \alpha - i\beta$ je k -násobným kořenem charakteristické rovnice a ve fundamentálním systému řešení z Lemma 2 jsou funkce

$$t^j e^{(\alpha+i\beta)t} = t^j e^{\alpha t} (\cos \beta t + i \sin \beta t), \quad t^j e^{(\alpha-i\beta)t} = t^j e^{\alpha t} (\cos \beta t - i \sin \beta t).$$

Bez újmy na obecnosti můžeme funkce z fundamentálního systému přechíslovat tak, že

$$y_1(t) = t^j e^{\alpha t} (\cos \beta t + i \sin \beta t), \quad y_2(t) = t^j e^{\alpha t} (\cos \beta t - i \sin \beta t).$$

Lemma 3. *Nechť $y_1, y_2, y_3, \dots, y_n$ je fundamentální systém řešení rovnice (3.2) popsaný předchozí konstrukcí. Položme*

$$z_1 = z_1(t) = \frac{1}{2}(y_1(t) + y_2(t)) = t^j e^{\alpha t} \cos \beta t, \quad z_2 = z_2(t) = \frac{i}{2}(y_2(t) - y_1(t)) = t^j e^{\alpha t} \sin \beta t.$$

Pak funkce $z_1, z_2, y_3, \dots, y_n$ tvoří fundamentální systém řešení rovnice (3.2).

Důkaz: Funkce z_1, z_2 jsou řešením rovnice (3.2) podle principu superpozice. Ukážeme, že funkce $z_1, z_2, y_3, \dots, y_n$ jsou lineárně nezávislé.

Položme

$$C = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & -i\frac{1}{2} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ \frac{1}{2} & i\frac{1}{2} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{pmatrix},$$

$$W(t) = \begin{pmatrix} y_1(t) & y_2(t) & y_3(t) & \dots & y_n(t) \\ y_1'(t) & y_2'(t) & y_3'(t) & \dots & y_n'(t) \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ y_1^{(n-1)}(t) & y_2^{(n-1)}(t) & y_3^{(n-1)}(t) & \dots & y_n^{(n-1)}(t) \end{pmatrix}.$$

Pak

$$\det C = \begin{vmatrix} \frac{1}{2} & -i\frac{1}{2} \\ \frac{1}{2} & i\frac{1}{2} \end{vmatrix} \cdot 1 = \frac{i}{2} \neq 0$$

a pro wronskián funkcí $z_1, z_2, y_3, \dots, y_n$ platí

$$W(t; z_1, z_2, y_3, \dots, y_n) = \det(W(t)C) = \det W(t) \det C = \frac{i}{2} W(t; y_1, y_2, \dots, y_n) \neq 0.$$

□

3.1.2 Nehomogenní rovnice se speciální pravou stranou

Uvažujme nehomogenní lineární rovnici s konstantními koeficienty (3.1). Lineární homogenní rovnice (3.2), která má stejné koeficienty $a_0, a_1, \dots, a_n$ jako nehomogenní rovnice (3.1), se nazývá *homogenní rovnice přidružená k této nehomogenní rovnici*.

Řešení nehomogenní lineární rovnice a k ní přidružené homogenní rovnice mají vlastnosti:

- Obecné řešení x nehomogenní rovnice (3.1) je součtem obecného řešení x_H přidružené homogenní rovnice a nějakého partikulárního řešení x_P nehomogenní rovnice.
- Pokud funkce x_1 , resp. x_2 , jsou řešení rovnice (3.1) s $b = f$, resp. s $b = g$, pak funkce $x = x_1 + x_2$ je řešení rovnice (3.10) s $b = f + g$.

Partikulární řešení nehomogenní lineární diferenciální rovnice s konstantními koeficienty (3.1) lze v některých případech najít *metodou neurčitých koeficientů*:

(i) $b(t) = P_m(t)$, kde P_m je polynom stupně m .

Je-li nula k -násobným kořenem charakteristické rovnice (samozřejmě připouštíme i $k = 0$), lze partikulární řešení hledat ve tvaru $\tilde{x}(t) = t^k Q_m(t)$, kde Q_m je polynom stejného stupně jako P_m .

(ii) $b(t) = e^{\alpha t} P_m(t)$.

Substituce $x(t) = e^{\alpha t} y(t)$ převede rovnici na lineární rovnici n -tého řádu s pravou stranou P_m (předchozí případ).

(iii) $b(t) = \cos(\alpha t) P_m(t)$ nebo $f(t) = \sin(\alpha t) P_m(t)$.

Najdeme partikulární řešení rovnice

$$x^{(n)} + a_{n-1}x^{(n-1)} + a_{n-2}x^{(n-2)} + \cdots + a_1x' + a_0x = e^{i\alpha t} P_m(t)$$

(to je rovnice předchozího typu). Jeho reálná část je partikulárním řešením uvažované rovnice v prvním případě, imaginární část ve druhém.

3.2 Lineární rovnice n -tého řádu s proměnnými koeficienty

Lineární diferenciální rovnice n -tého řádu je rovnice tvaru

$$x^{(n)} + a_{n-1}(t)x^{(n-1)} + \cdots + a_1(t)x' + a_0(t)x = b(t); \quad (3.10)$$

x je hledaná funkce jedné reálné proměnné, koeficienty $a_0, a_1, \dots, a_{n-1}$ a pravá strana b jsou spojitě reálné funkce jedné proměnné takové, že průnik jejich definičních oborů obsahuje nějaký otevřený interval J . Pokud je pravá strana nulová, $b(t) \equiv 0$, tj. rovnice je tvaru

$$x^{(n)} + a_{n-1}(t)x^{(n-1)} + \cdots + a_1(t)x' + a_0(t)x = 0, \quad (3.11)$$

nazývá se *homogenní*, opačném případě *nehomogenní*. Mají-li rovnice (3.10) a (3.11) stejné koeficienty, řekneme, že rovnice (3.11) je *homogenní rovnice přidružená k nehomogenní rovnici (3.10)*.

Lineární rovnice s obecnými koeficienty (3.10) má stejné obecné vlastnosti jako lineární rovnice s konstantními koeficienty (3.1):

- *Princip superpozice:* Jsou-li $y_1 = y_1(t)$ a $y_2 = y_2(t)$ řešení homogenní rovnice (3.11), pak také jejich lineární kombinace je řešením této rovnice. Jinak řečeno, množina všech funkcí, které jsou řešením homogenní rovnice (3.11) tvoří vektorový prostor.
- Množina všech řešení homogenní rovnice (3.11) tvoří n -rozměrný vektorový prostor nad polem reálných čísel.
- Báze prostoru všech řešení rovnice (3.11) se opět nazývá *fundamentální systém řešení*.
- Funkce $y_1, y_2, \dots, y_n$ tvoří fundamentální systém řešení rovnice (3.11) právě tehdy, když každá z těchto funkcí je řešením rovnice a jejich wronskián $W(t; y_1, y_2, \dots, y_n)$ je nenulový pro nějakou hodnotu nezávisle proměnné t (a v důsledku toho je nenulový pro všechny hodnoty $t \in J$).
- Obecné řešení x nehomogenní rovnice (3.10) je součtem obecného řešení x_H přidružené homogenní rovnice a nějakého partikulárního řešení x_P nehomogenní rovnice.

- Pokud funkce x_1 , resp. x_2 , jsou řešení rovnice (3.10) s $b = f$, resp. s $b = g$, pak funkce $x = x_1 + x_2$ je řešení rovnice (3.10) s $b = f + g$.

Pokud funkce $y_1, y_2, \dots, y_n$ tvoří fundamentální systém řešení homogenní rovnice (3.11), pak její obecné řešení je tvaru

$$x_H(t) = c_1 y_1(t) + c_2 y_2(t) + \dots + c_n y_n(t) = \mathbf{y}(t)^\top \mathbf{c}. \quad (3.12)$$

3.2.1 Partikulární řešení nehomogenní rovnice – variace konstant

Budeme hledat nějaké řešení nehomogenní lineární rovnice (3.10). Předpokládejme, že známe fundamentální systém řešení $y_1, y_2, \dots, y_n$ přidružené homogenní rovnice (3.11). Obecné řešení x_H této rovnice je dáno rovností (3.12).

Partikulární řešení nehomogenní rovnice budeme hledat v analogickém tvaru, ovšem vektor $\mathbf{c}$ nebude konstantní, ale bude vektorem diferencovatelných funkcí jedné proměnné. Tuto myšlenku (a jejího autora) vystihuje název: *Lagrangeova metoda variace konstant*.

Řešení rovnice (3.10) tedy předpokládáme ve tvaru

$$x_P(t) = \mathbf{y}(t)^\top \mathbf{c}(t);$$

složky $c_1 = c_1(t)$, $c_2 = c_2(t)$, $\dots$, $c_n = c_n(t)$ vektorové funkce $\mathbf{c}$ budeme hledat.

Platí $x'_P(t) = \mathbf{y}'(t)^\top \mathbf{c}(t) + \mathbf{y}(t)^\top \mathbf{c}'(t)$. Abychom si zjednodušili další výpočty, položíme

$$\mathbf{y}(t)^\top \mathbf{c}'(t) = 0.$$

Je tedy

$$x'_P(t) = \mathbf{y}'(t)^\top \mathbf{c}(t)$$

a proto $x''_P = \mathbf{y}''(t)^\top \mathbf{c}(t) + \mathbf{y}'(t)^\top \mathbf{c}'(t)$. Podobně jako v předchozím kroku položíme

$$\mathbf{y}'(t)^\top \mathbf{c}'(t) = 0$$

a dostaneme

$$x''_P(t) = \mathbf{y}''(t)^\top \mathbf{c}(t).$$

Takové výpočty a úvahy zopakujeme $(n-1)$ krát. Dostaneme tak

$$x_P^{(j)}(t) = \mathbf{y}^{(j)}(t)^\top \mathbf{c}(t), \quad j = 0, 1, \dots, n-1, \quad (3.13)$$

$$\mathbf{y}^{(j)}(t)^\top \mathbf{c}'(t) = 0, \quad j = 0, 1, \dots, n-2. \quad (3.14)$$

Nakonec ještě vypočítáme

$$x_P^{(n)}(t) = \mathbf{y}^{(j)}(t)^\top \mathbf{c}(t) + \mathbf{y}^{(j-1)}(t)^\top \mathbf{c}'(t). \quad (3.15)$$

Výrazy (3.13), $j = 0, 1, \dots, n-1$, a (3.15) dosadíme do levé strany rovnice (3.10) a upravíme:

$$\begin{aligned} \mathbf{y}^{(j)}(t)^\top \mathbf{c}(t) + \mathbf{y}^{(j-1)}(t)^\top \mathbf{c}'(t) + \sum_{j=0}^{n-1} a_j(t) \mathbf{y}^{(j)}(t)^\top \mathbf{c}(t) = \\ = \mathbf{y}^{(j-1)}(t)^\top \mathbf{c}'(t) + \left(\mathbf{y}^{(j)}(t)^\top + \sum_{j=0}^{n-1} a_j(t) \mathbf{y}^{(j)}(t)^\top \right) \mathbf{c}(t). \end{aligned}$$

Poněvadž každá složka vektorové funkce $\mathbf{y}$ je řešením homogenní rovnice (3.11), je poslední výraz v závorce roven nulovému vektoru. Levá strana rovnice (3.10) je tedy rovna

$$\mathbf{y}^{(j-1)}(t)^\top \mathbf{c}'(t)$$

, takže se tato rovnice transformuje na rovnici

$$\mathbf{y}^{(j-1)}(t)^\top \mathbf{c}'(t) = b(t). \quad (3.16)$$

Celkem jsme dostali n algebraických rovnic (3.14), (3.16) pro n složek neznámého vektoru $\mathbf{c}'(t)$. Jedná se o systém lineárních algebraických rovnic, který můžeme přepsat do tvaru

$$\begin{array}{ccccccc} y_1(t)c'_1(t) & + & y_2(t)c'_2(t) & + \cdots + & y_n(t)c'_n(t) & = & 0, \\ y'_1(t)c'_1(t) & + & y'_2(t)c'_2(t) & + \cdots + & y'_n(t)c'_n(t) & = & 0, \\ \vdots & & \vdots & & \ddots & & \vdots \\ y_1^{(n-2)}(t)c'_1(t) & + & y_2^{(n-2)}(t)c'_2(t) & + \cdots + & y_n^{(n-2)}(t)c'_n(t) & = & 0, \\ y_1^{(n-1)}(t)c'_1(t) & + & y_2^{(n-1)}(t)c'_2(t) & + \cdots + & y_n^{(n-1)}(t)c'_n(t) & = & b(t), \end{array} \quad (3.17)$$

nebo maticově

$$\begin{pmatrix} y_1(t) & y_2(t) & \cdots & y_n(t) \\ y'_1(t) & y'_2(t) & \cdots & y'_n(t) \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ y_1^{(n-2)}(t) & y_2^{(n-2)}(t) & \cdots & y_n^{(n-2)}(t) \\ y_1^{(n-1)}(t) & y_2^{(n-1)}(t) & \cdots & y_n^{(n-1)}(t) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} c'_1(t) \\ c'_2(t) \\ \vdots \\ c'_{n-1}(t) \\ c'_n(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \\ b(t) \end{pmatrix}.$$

Determinant matice na levé straně této rovnice je wronskiánem lineárně nezávislých funkcí $y_1, y_2, \dots, y_n$ tvořících fundamentální systém řešení rovnice (3.11). Je tedy pro libovolné t nenulový a matice je regulární. Proto můžeme funkce $c'_1, c'_2, \dots, c'_n$ jednoznačně vypočítat. Jejich integrací získáme hledané funkce $c_1, c_2, \dots, c_n$.

Partikulární řešení rovnice (3.10) splňující nulovou počáteční podmínku $x(t_0) = 0$ získáme tak, že integrujeme v mezích od t_0 do t .

Příklad: Najdeme obecné řešení rovnice

$$x'' + x = f(t)$$

s obecnou pravou stranou; o funkci f předpokládáme, že je definovaná na intervalu, který obsahuje nulu, a že je integrovatelná.

Přidružená homogenní rovnice $x'' + x = 0$ má konstantní koeficienty. Její charakteristická rovnice $\lambda^2 + 1 = 0$ má dva ryze imaginární kořeny $\lambda_{1,2} = \pm i$, takže fundamentální systém řešení je

$$y_1(t) = \cos t, \quad y_2(t) = \sin t.$$

Systém rovnic (3.17) je nyní tvaru

$$\begin{aligned} c'_1(t) \cos t + c'_2(t) \sin t &= 0, \\ -c'_1(t) \sin t + c'_2(t) \cos t &= f(t). \end{aligned}$$

Odtud vypočítáme

$$\begin{vmatrix} \cos t & \sin t \\ -\sin t & \cos t \end{vmatrix} = (\cos t)^2 + (\sin t)^2 = 1,$$

$$c_1'(t) = \begin{vmatrix} 0 & \sin t \\ f(t) & \cos t \end{vmatrix} = -f(t) \sin t, \quad c_2'(t) = \begin{vmatrix} \cos t & 0 \\ -\sin t & f(t) \end{vmatrix} = f(t) \cos t$$

a dále

$$c_1(t) = - \int_0^t f(s) \sin s \, ds, \quad c_2(t) = \int_0^t f(s) \cos s \, ds.$$

Partikulární řešení dané rovnice, které splňuje nulovou počáteční podmínku $x(0) = 0$ tedy je

$$\begin{aligned} x_P(t) &= \sin t \int_0^t f(s) \cos s \, ds - \cos t \int_0^t f(s) \sin s \, ds = \\ &= \int_0^t f(s) (\sin t \cos s - \cos t \sin s) \, ds = \int_0^t f(s) \sin(t-s) \, ds. \end{aligned}$$

Obecné řešení dané rovnice tedy je

$$x(t) = A \cos t + B \sin t + \int_0^t f(s) \sin(t-s) \, ds. \quad \blacksquare$$

3.2.2 Eulerova rovnice

Eulerova rovnice je lineární rovnice n -tého řádu ve tvaru

$$x^{(n)} + \frac{a_{n-1}}{t} x^{(n-1)} + \frac{a_{n-2}}{t^2} x^{(n-2)} + \dots + \frac{a_1}{t^{n-1}} x' + \frac{a_0}{t^n} x = g(t),$$

kde $a_0, a_1, \dots, a_{n-1}$ jsou reálné konstanty a g je funkce definovaná na intervalu $(0, \infty)$. Tuto rovnici přepíšeme do tvaru

$$t^n x^{(n)} + a_{n-1} t^{n-1} x^{(n-1)} + a_{n-2} t^{n-2} x^{(n-2)} + \dots + a_1 t x' + a_0 x = f(t); \quad (3.18)$$

přitom $f(t) = t^n g(t)$. Řešíme ji zavedením nové nezávisle proměnné τ , kterou definujeme rovností $t = e^\tau$, tj. $\tau = \ln t$. Pak je

$$\begin{aligned} x' &= \frac{dx}{dt} = \frac{dx}{d\tau} \frac{d\tau}{dt} = \frac{1}{t} \frac{dx}{d\tau} \\ x'' &= \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{t} \frac{dx}{d\tau} \right) = -\frac{1}{t^2} \frac{dx}{d\tau} + \frac{1}{t} \frac{d^2x}{d\tau^2} \frac{d\tau}{dt} = \frac{1}{t^2} \left(\frac{d^2x}{d\tau^2} - \frac{dx}{d\tau} \right) \\ x''' &= \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{t^2} \left(\frac{d^2x}{d\tau^2} - \frac{dx}{d\tau} \right) \right) = -\frac{2}{t^3} \left(\frac{d^2x}{d\tau^2} - \frac{dx}{d\tau} \right) + \frac{1}{t^2} \left(\frac{d^3x}{d\tau^3} - \frac{d^2x}{d\tau^2} \right) \frac{d\tau}{dt} = \\ &= \frac{1}{t^3} \left(\frac{d^3x}{d\tau^3} - 3 \frac{d^2x}{d\tau^2} + 2 \frac{dx}{d\tau} \right) \\ &\vdots \end{aligned}$$

Dosadíme-li do rovnice (3.18), vypadnou faktory t , t^2 , ..., t^n , takže dostaneme lineární rovnici s konstantními koeficienty.

Příklad: $t^2 x'' - 2tx' + 2x = 3t^4$.

Položíme $t = e^\tau$, tj. $\tau = \ln t$ a dostaneme

$$\begin{aligned} x' &= \frac{dx}{dt} = \frac{dx}{d\tau} \frac{d\tau}{dt} = \frac{1}{t} \frac{dx}{d\tau} = e^{-\tau} \frac{dx}{d\tau}, \\ x'' &= \frac{d}{dt} x' = \frac{d}{d\tau} \left(e^{-\tau} \frac{dx}{d\tau} \right) \frac{d\tau}{dt} = \left(-\frac{dx}{d\tau} + \frac{d^2 x}{d\tau^2} \right) e^{-\tau} e^{-\tau} = e^{-2\tau} \left(\frac{d^2 x}{d\tau^2} - \frac{dx}{d\tau} \right). \end{aligned}$$

Daná rovnice se tedy transformuje na tvar

$$\frac{d^2 x}{d\tau^2} - \frac{dx}{d\tau} - 2\frac{dx}{d\tau} + 2x = 3e^{4\tau}$$

a po triviální úpravě dostaneme rovnici s konstantními koeficienty

$$\frac{d^2 x}{d\tau^2} - 3\frac{dx}{d\tau} + 2x = 3e^{4\tau}. \quad (3.19)$$

Přidružená homogenní rovnice k této rovnici je

$$\frac{d^2 x}{d\tau^2} - 3\frac{dx}{d\tau} + 2x = 0, \quad (3.20)$$

její charakteristická rovnice $\lambda^2 - 3\lambda + 2 = 0$ má dva reálné kořeny $\lambda_1 = 1$, $\lambda_2 = 2$, takže obecné řešení homogenní rovnice (3.20) je

$$x_H(\tau) = Ae^\tau + Be^{2\tau}.$$

Nehomogenní rovnice (3.19) má speciální tvar pravé strany. Podle 3.1.2 zavedeme novou neznámou funkci $y = y(\tau)$ rovností

$$x(\tau) = e^{4\tau} y(\tau). \quad (3.21)$$

Pak máme

$$\begin{aligned} \frac{dx}{d\tau} &= \left(4y + \frac{dy}{d\tau} \right) e^{4\tau}, \\ \frac{d^2 x}{d\tau^2} &= \frac{d}{d\tau} \left[\left(4y + \frac{dy}{d\tau} \right) e^{4\tau} \right] = \left(4\frac{dy}{d\tau} + \frac{d^2 y}{d\tau^2} + 16y + 4\frac{dy}{d\tau} \right) e^{4\tau} = \left(\frac{d^2 y}{d\tau^2} + 8\frac{dy}{d\tau} + 16y \right) e^{4\tau} \end{aligned}$$

a po dosazení do rovnice (3.20)

$$\begin{aligned} \left[\frac{d^2 y}{d\tau^2} + 8\frac{dy}{d\tau} + 16y - 3 \left(4y + \frac{dy}{d\tau} \right) + 2y \right] e^{4\tau} &= 3e^{4\tau}, \\ \frac{d^2 y}{d\tau^2} + 5\frac{dy}{d\tau} + 6y &= 3, \end{aligned}$$

Partikulární řešení této rovnice je podle 3.1.2 polynom stupně nula, tedy konstanta, $y \equiv c$. Po dosazení do rovnice dostaneme $6c = 3$, tj. $y(\tau) = c = \frac{1}{2}$. Partikulární řešení rovnice (3.19) dostáváme zpětnou substitucí (3.21) ve tvaru

$$x_P(\tau) = \frac{1}{2}e^{4\tau}.$$

Obecné řešení transformované rovnice (3.19) je dáno rovností

$$x(\tau) = x_H(\tau) + x_P(\tau) = Ae^\tau + Be^{2\tau} + \frac{1}{2}e^{4\tau}.$$

Z něho zpětnou transformací dostaneme obecné řešení dané rovnice ve tvaru

$$x(t) = At + Bt^2 + \frac{1}{2}t^4. \quad \blacksquare$$

3.3 Snížení řádu lineární homogenní rovnice

Může se stát, že známe nějaké nenulové řešení $y_1 = y_1(t)$ lineární homogenní rovnice n -tého řádu (3.11); takové řešení můžeme například uhodnout z tvaru koeficientů nebo ze znalosti procesu, který rovnice (3.11) modeluje. Zavedeme novou neznámou funkci $v = v(t)$ vztahem

$$x(t) = y_1(t)v(t).$$

Pro zjednodušení zápisu zavedeme funkci $a_n(t) \equiv 1$ a levou stranu rovnice (3.11) zapíšeme jako

$$\sum_{k=0}^n a_k(t)x^{(k)} = \sum_{k=0}^n a_k(t)(y_1(t)v)^{(k)}.$$

Podle Leibnizovy formule pro vyšší derivace součinu funkcí platí

$$(y_1(t)v)^{(k)} = \sum_{j=0}^k \binom{k}{j} y_1^{(k-j)}(t)v^{(j)}.$$

Nyní tyto výrazy dosadíme do levé strany rovnice (3.11) a upravíme ji.

$$\begin{aligned} \sum_{k=0}^n a_k(t)x^{(k)} &= \sum_{k=0}^n a_k(t) \sum_{j=0}^k \binom{k}{j} y_1^{(k-j)}(t)v^{(j)} = \\ &= \sum_{k=0}^n \sum_{j=0}^k a_k(t) \binom{k}{j} y_1^{(k-j)}(t)v^{(j)} = \sum_{j=0}^n \sum_{k=j}^n a_k(t) \binom{k}{j} y_1^{(k-j)}(t)v^{(j)} = \\ &= \sum_{k=0}^n a_k(t) \binom{k}{0} y_1^{(k)}(t)v + \sum_{j=1}^{n-1} \sum_{k=j}^n a_k(t) \binom{k}{j} y_1^{(k-j)}(t)v^{(j)} + a_n(t) \binom{n}{n} y_1(t)v^{(n)} = \\ &= \left(\sum_{k=0}^n a_k(t)y_1^{(k)}(t) \right) v + \sum_{j=1}^{n-1} \left(\sum_{k=j}^n a_k(t) \binom{k}{j} y_1^{(k-j)}(t) \right) v^{(j)} + y_1(t)v^{(n)}. \end{aligned}$$

Poslední výraz můžeme upravit na

$$y_1(t) \left[v^{(n)} + \sum_{j=1}^{n-1} \left(\sum_{k=j}^n a_k(t) \binom{k}{j} \frac{y_1^{(k-j)}(t)}{y_1(t)} \right) v^{(j)} \right],$$

neboť funkce y_1 je nenulovým řešením rovnice (3.11).

Nakonec zavedeme označení $z(t) = v'(t)$. Rovnice (3.11) se uvedeným postupem transformuje na rovnici

$$z^{(n-1)} + \sum_{j=1}^{n-1} \left(\sum_{k=j}^n a_k(t) \binom{k}{j} \frac{y_1^{(k-j)}(t)}{y_1(t)} \right) z^{(j-1)} = 0,$$

nebo ekvivalentně

$$z^{(n-1)} + \sum_{j=0}^{n-2} \left(\sum_{k=j+1}^n a_k(t) \binom{k}{j+1} \frac{y_1^{(k-j-1)}(t)}{y_1(t)} \right) z^{(j)} = 0,$$

což je lineární homogenní rovnice $(n-1)$ -ního řádu pro neznámou funkci z .

3.3.1 Nalezení druhé složky fundamentálního systému rovnice druhého řádu

Lineární homogenní rovnice druhého řádu má dvojrozměrný prostor řešení. Pokud tedy známe jedno nenulové řešení, stačí najít druhé – lineárně nezávislé – a rovnici máme vyřešenu. Avšak známe-li jedno řešení, můžeme obecným postupem uvedeným výše snížit řád rovnice; tak dostaneme lineární homogenní rovnici, kterou umíme vyřešit způsobem uvedeným v 1.3.1. Tuto myšlenku ukážeme podrobně.

Nechť p, q jsou spojité funkce definované na intervalu J . Uvažujme lineární homogenní rovnici druhého řádu ve tvaru

$$x'' + p(t)x' + q(t)x = 0 \quad (3.22)$$

a předpokládejme, že známe jedno její nekonstantní řešení $y_1 = y_1(t)$, tedy jednu složku fundamentálního systému řešení. Zavedeme substituci

$$x(t) = y_1(t)v(t), \quad (3.23)$$

kde v je zatím neznámá funkce. Pak $x' = y_1'v + y_1v'$, $x'' = y_1''v + 2y_1'v' + y_1v''$, tedy

$$\begin{aligned} y_1''v + 2y_1'v' + y_1v'' + py_1'v + py_1v' + qy_1v &= 0 \\ y_1v'' + (2y_1' + py_1)v' + (y_1'' + py_1' + qy_1)v &= 0 \\ v'' + \left(p + 2\frac{y_1'}{y_1} \right) v' &= 0, \end{aligned}$$

Dostali jsme diferenciální rovnici pro neznámou funkci $v = v(t)$, ve které se samotná funkce v explicitně neobjevuje (podrobněji se takovým rovnicím budeme věnovat v 4.2.2). Položíme $z(t) = v'(t)$. Pak

$$z' = - \left(p(t) + 2\frac{y_1'(t)}{y_1(t)} \right) z.$$

To je lineární homogenní rovnice prvního řádu, takže její řešení je tvaru

$$\begin{aligned} z(t) &= \text{const} \cdot \exp \left\{ - \int_{t_0}^t \left(p(s) + 2\frac{y_1'(s)}{y_1(s)} \right) ds \right\} = \\ &= \text{const} \cdot \exp \left\{ -2 \ln \frac{y_1(t)}{y_1(t_0)} \right\} \exp \left\{ - \int_{t_0}^t p(s) ds \right\} = \text{const} \cdot \frac{1}{y_1(t)^2} e^{- \int_{t_0}^t p(s) ds}, \end{aligned}$$

kde t_0 je nějaké číslo z intervalu J . Odtud integrací dostaneme hledanou funkci v ve tvaru

$$v(t) = A + B \int_{t_0}^t \frac{1}{(y_1(s))^2} e^{-\int_{t_0}^s p(\sigma) d\sigma} ds,$$

kde A, B jsou nějaké konstanty. Zpětnou substitucí (3.23) dostaneme řešení rovnice (3.22) ve tvaru

$$x(t) = Ay_1(t) + By_1(t) \int_{t_0}^t \frac{1}{(y_1(s))^2} e^{-\int_{t_0}^s p(\sigma) d\sigma} ds,$$

tedy jako lineární kombinaci funkcí y_1 a y_2 , kde

$$y_2(t) = y_1(t) \int_{t_0}^t \frac{1}{(y_1(s))^2} e^{-\int_{t_0}^s p(\sigma) d\sigma} ds. \quad (3.24)$$

K tomu, aby funkce y_2 byla druhou složkou fundamentálního systému řešení rovnice (3.22) stačí, aby byla lineárně nezávislá na funkci y_1 . To však je splněno, neboť

$$y_2'(t) = y_1'(t) \int_{t_0}^t \frac{1}{(y_1(s))^2} e^{-\int_{t_0}^s p(\sigma) d\sigma} ds + \frac{1}{y_1(t)} e^{-\int_{t_0}^t p(\sigma) d\sigma}$$

a wronskián funkcí y_1, y_2 je roven

$$W(t, y_1, y_2) = \begin{vmatrix} y_1(t) & y_1(t) \int_{t_0}^t \frac{1}{(y_1(s))^2} e^{-\int_{t_0}^s p(\sigma) d\sigma} ds \\ y_1'(t) & y_1'(t) \int_{t_0}^t \frac{1}{(y_1(s))^2} e^{-\int_{t_0}^s p(\sigma) d\sigma} ds + \frac{1}{y_1(t)} e^{-\int_{t_0}^t p(s) ds} \end{vmatrix} = e^{-\int_{t_0}^t p(s) ds} > 0.$$

Příklad: Najdeme fundamentální systém řešení rovnice

$$x'' - \frac{2t}{1-t^2}x' + \frac{6}{1-t^2}x = 0 \quad (3.25)$$

na intervalu $(-1, 1)$. Rovnici nejprve vynásobíme dvojčlenem $1-t^2$,

$$(1-t^2)x'' - 2tx' + 6x = 0. \quad (3.26)$$

Koeficienty této rovnice jsou polynomy. Dále víme, že derivace polynomu je polynom stupně o jedna menšího, druhá derivace polynomu je polynom stupně o dva menšího. Pokud by tedy funkce $x = x(t)$ byla polynomem a dosadili bychom ji do levé strany rovnice (3.26), všechny sčítance by byly polynomy stejného stupně. Tato pozorování mohou vést k nápadu, že rovnici (3.26) by mohl řešit polynom.

Budeme tedy předpokládat, že rovnice (3.26) má řešení tvaru

$$y_1(t) = \sum_{i=0} a_i t^i \quad (3.27)$$

se zatím neurčenými koeficienty a neurčenou horní mezí pro sčítání. Pak je

$$\begin{aligned}
 6y_1(t) &= 6a_0 + 6a_1t + \sum_{i=2} 6a_it^i, \\
 y_1'(t) &= \sum_{i=0} ia_it^{i-1} = \sum_{i=1} ia_it^{i-1}, \\
 2ty_1'(t) &= \sum_{i=1} 2ia_it^i = 2a_1t + \sum_{i=2} 2ia_it^i, \\
 y_1''(t) &= \sum_{i=1} i(i-1)a_it^{i-2} = \sum_{i=2} i(i-1)a_it^{i-2} = \sum_{i=0} (i+2)(i+1)a_{i+2}t^i, \\
 (1-t^2)y_1''(t) &= \sum_{i=0} (i+2)(i+1)a_{i+2}t^i - \sum_{i=2} i(i-1)a_it^i = \\
 &= 2a_2 + 6a_3t + \sum_{i=2} [(i+2)(i+1)a_{i+2} - i(i-1)a_i]t^i.
 \end{aligned}$$

Po dosazení do rovnice (3.26) dostaneme

$$6a_0 + 2a_2 + (4a_1 + 6a_3)t + \sum_{i=2} [(i+2)(i+1)a_{i+2} - (i+3)(i-2)a_i]t^i = 0.$$

To znamená, že koeficienty hledaného polynomu splňují vztahy

$$\begin{aligned}
 a_2 &= -3a_0, & a_3 &= -\frac{2}{3}a_1, & a_4 &= 0, \\
 a_{i+2} &= \frac{(i+2)(i+1)}{(i+3)(i-2)}a_i, & i &= 3, 4, \dots
 \end{aligned}$$

Odtud je vidět, že $a_4 = a_6 = \dots = 0$, tj. všechny koeficienty se sudými indexy většími než 2 jsou nulové. Pokud by koeficient a_1 byl nenulový, byly by nenulové všechny koeficienty s lichými indexy a na pravé straně rovnice (3.27) by nebyl polynom, ale nekonečná řada. Musí tedy být $a_1 = 0$. Zvolíme-li nyní $a_0 = 1$, dostaneme $a_2 = -3$. Jedno řešení rovnice (3.25) tak dostáváme ve tvaru

$$y_1(t) = 1 - 3t^2.$$

Lineárně nezávislé řešení y_2 rovnice (3.25) dostaneme z formule (3.24), v níž zvolíme $t_0 = 0$. V rovnici (3.25) je

$$p(t) = -\frac{2t}{1-t^2},$$

takže

$$-\int_0^s p(\sigma)d\sigma = \int_0^s \frac{2\sigma d\sigma}{1-\sigma^2} = -[\ln|\sigma^2-1|]_{\sigma=0}^s = -\ln(1-s^2)$$

pro $s \in (-1, 1)$. Platí tedy

$$e^{-\int_0^t p(\sigma)d\sigma} = \frac{1}{1-s^2}$$

a druhá složka fundamentálního systému řešení rovnice (3.25) je

$$y_2(t) = (1 - 3t^2) \int_0^t \frac{ds}{(1 - 3s^2)^2(1 - s^2)}.$$

Integrál na pravé straně je integrálem z racionální funkce, můžeme ho tedy vyjádřit explicitně,

$$\begin{aligned} \int_0^t \frac{ds}{(1 - 3s^2)^2(1 - s^2)} &= \frac{1}{4} \int_0^t \left(3 \frac{3s^2 + 1}{(3s^2 - 1)^2} - \frac{1}{s^2 - 1} \right) ds = \\ &= \frac{1}{4} \left[-3 \frac{s}{3s^2 - 1} - \frac{1}{2} \ln \left| \frac{s - 1}{s + 1} \right| \right]_{s=0}^t = -\frac{3}{4} \frac{t}{3t^2 - 1} - \frac{1}{8} \ln \left| \frac{t - 1}{t + 1} \right| = \\ &= \frac{3}{4} \frac{t}{1 - 3t^2} + \frac{1}{4} \ln \frac{1 + t}{\sqrt{1 - t^2}}. \end{aligned}$$

Dostáváme tak druhou složku fundamentálního systému řešení

$$y_2(t) = \frac{1}{4} \left(3t + (1 - 3t^2) \ln \frac{1 + t}{\sqrt{1 - t^2}} \right)$$

a obecné řešení rovnice (3.25) můžeme zapsat ve tvaru

$$x(t) = A(1 - 3t^2) + B \left(3t + (1 - 3t^2) \ln \frac{1 + t}{\sqrt{1 - t^2}} \right).$$

Ještě poznamenejme, že rovnice (3.26) je speciálním případem *Legendreovy rovnice*

$$(1 - t^2)x'' - 2tx' + \nu x = 0.$$

Tato rovnice má řešení ve tvaru polynomu stupně n právě pro $\nu = n(n + 1)$. ■

3.4 Systém lineárních rovnic s konstantními koeficienty

Jedná se o soustavu obyčejných diferenciálních rovnic tvaru

$$\begin{aligned} x_1' &= a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n + b_1(t) \\ x_2' &= a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n + b_2(t) \\ &\vdots \\ x_n' &= a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n + b_n(t). \end{aligned} \tag{3.28}$$

Přitom a_{ij} , $i, j = 1, 2, \dots, n$, jsou reálné konstanty, $b_i = b_i(t)$, $i = 1, 2, \dots, n$, jsou reálné funkce jedné reálné proměnné. Pokud jsou všechny funkce $b_1, b_2, \dots, b_n$ na pravých stranách rovnic (3.28) nulové, systém se nazývá *homogenní*, v opačném případě *nehomogenní*.

Lineární systém (3.28) můžeme zapsat v maticovém tvaru

$$\begin{pmatrix} x_1' \\ x_2' \\ \vdots \\ x_n' \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} b_1(t) \\ b_2(t) \\ \vdots \\ b_n(t) \end{pmatrix},$$

nebo stručněji

$$\mathbf{x}' = \mathbf{A}\mathbf{x} + \mathbf{b}(t).$$

3.4.1 Homogenní systémy

Homogenní systém lineárních rovnic s konstantními koeficienty je tvaru

$$\begin{aligned} x'_1 &= a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n \\ x'_2 &= a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n \\ &\vdots \\ x'_n &= a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n, \end{aligned} \quad (3.29)$$

nebo v maticovém zápisu

$$\mathbf{x}' = \mathbf{A}\mathbf{x}. \quad (3.30)$$

Připomeneme základní pojmy a tvrzení teorie lineárních homogenních n -rozměrných systémů

- *Princip superpozice:* Jsou-li $\mathbf{y}_1 = \mathbf{y}_1(t)$ a $\mathbf{y}_2 = \mathbf{y}_2(t)$ řešení systému (3.29), pak také jejich lineární kombinace je řešením této rovnice. Jinak řečeno, množina všech vektorových funkcí, které jsou řešením systému (3.29) tvoří vektorový prostor.
- Množina všech řešení systému (3.29) tvoří n -rozměrný vektorový prostor nad polem reálných čísel.
- Báze $\mathbf{y}_1 = \mathbf{y}_1(t)$, $\mathbf{y}_2 = \mathbf{y}_2(t)$, $\dots$, $\mathbf{y}_n = \mathbf{y}_n(t)$ prostoru všech řešení rovnice (3.29) se nazývá *fundamentální systém řešení systému* (3.29). Matice

$$\mathbf{Y} = \mathbf{Y}(t) = (\mathbf{y}_1(t) \quad \mathbf{y}_2(t) \quad \dots \quad \mathbf{y}_n(t))$$

se nazývá *fundamentální matice řešení systému* (3.29). Fundamentální matice $\mathbf{Y}(t)$ je regulární pro každé t a splňuje maticovou diferenciální rovnici

$$\mathbf{Y}' = \mathbf{A}\mathbf{Y}.$$

Dvojrozměrné systémy: Uvažujme dvojrozměrný lineární homogenní systém s konstantními koeficienty

$$\begin{aligned} x' &= ax + by, \\ y' &= cx + dy. \end{aligned} \quad (3.31)$$

Při maticovém zápisu (3.30) tohoto systému je

$$\mathbf{x} = \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}, \quad \mathbf{A} = \begin{pmatrix} a & b \\ c & d \end{pmatrix}.$$

Pokud $b = 0 = c$, nejedná se o systém rovnic, ale o dvě samostatné rovnice

$$x' = ax, \quad y' = dy.$$

To jsou lineární homogenní rovnice s konstantním koeficientem, které mají podle 1.3.1 obecná řešení $x(t) = Ae^{at}$, $y(t) = Be^{dt}$. Fundamentální systém řešení a fundamentální matice systému (3.31) jsou v tomto případě

$$\mathbf{y}_1(t) = \begin{pmatrix} e^{at} \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \mathbf{y}_2(t) = \begin{pmatrix} 0 \\ e^{dt} \end{pmatrix}, \quad \mathbf{Y}(t) = \begin{pmatrix} e^{at} & 0 \\ 0 & e^{dt} \end{pmatrix}.$$

Nechť $|b| + |c| \neq 0$; pro určitost předpokládejme, že $b \neq 0$. V takovém případě můžeme řešení systému (3.31) najít *metodou eliminace* („dosazovací metodou“).

Z první rovnice systému (3.31) vypočítáme y ,

$$y = \frac{x' - ax}{b}, \quad (3.32)$$

a dosadíme do druhé rovnice,

$$y' = cx + \frac{d}{b}(x' - ax).$$

Dále zderivujeme první rovnici systému a pak do ní dosadíme z předchozí rovnosti. Dostaneme

$$x'' = ax' + by' = ax' + b \left(cx + \frac{d}{b}(x' - ax) \right),$$

po úpravě

$$x'' - (a + d)x' + (ad - bc)x = 0,$$

neboli

$$x'' - (\operatorname{tr} A)x' + (\det A)x = 0. \quad (3.33)$$

Dostáváme tak, že první složka řešení systému (3.31) je řešením rovnice (3.33), což je lineární homogenní rovnice druhého řádu s konstantními koeficienty; tato rovnice má stejný tvar jako rovnice (3.4), kterou jsme řešili v 3.1.1. Druhá složka řešení je pak dána rovností (3.32).

Ještě si povšimněme, že charakteristická rovnice lineární homogenní diferenciální rovnice (3.33) je

$$\lambda^2 - (\operatorname{tr} A)\lambda + (\det A) = 0,$$

což je také charakteristická rovnice matice A .

Příklad na užití dvojrozměrného lineárního systému je uveden v 5.6.

Systémy obecné dimenze: Jednorozměrný systém (3.30) je vlastně homogenní lineární rovnice $x' = ax$, která má podle 1.3.1 obecné řešení $x(t) = Ce^{at}$, kde C je reálná konstanta. Můžeme vyzkoušet, zda také systém (3.30) obecné dimenze nemá řešení ve tvaru exponenciální funkce, tj. řešení tvaru

$$\mathbf{y} = \mathbf{y}(t) = \mathbf{w}e^{\lambda t},$$

kde $\mathbf{w}$ je konstantní vektor dimenze n a λ je zatím neurčená konstanta. Tento očekávaný tvar řešení dosadíme do systému (3.30) a dostaneme

$$A\mathbf{w}e^{\lambda t} = \lambda\mathbf{w}e^{\lambda t}.$$

Výraz $e^{\lambda t}$ je vždy nenulový, proto jím můžeme předchozí rovnost vydělit. Dostaneme rovnost

$$A\mathbf{w} = \lambda\mathbf{w},$$

která říká, že λ je vlastní číslo matice A a $\mathbf{w}$ je příslušný vlastní vektor. Tedy platí: *Je-li λ vlastní číslo matice A a $\mathbf{w}$ je příslušný vlastní vektor, pak vektorová funkce $\mathbf{y} = \mathbf{y}(t) = e^{\lambda t}\mathbf{w}$ je řešením rovnice (3.30).* Toto řešení však nemusí být reálné.

Má-li matice A n různých reálných vlastních čísel $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$, pak příslušné vlastní vektory $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_n$ jsou lineárně nezávislé a proto vektorové funkce

$$\mathbf{y}_1(t) = e^{\lambda_1 t}\mathbf{w}_1, \quad \mathbf{y}_2(t) = e^{\lambda_2 t}\mathbf{w}_2, \quad \dots, \quad \mathbf{y}_n(t) = e^{\lambda_n t}\mathbf{w}_n$$

tvoří fundamentální systém řešení systému (3.30).

3.5 Cvičení

Řešte rovnice

$$1) \frac{d^2x}{dt^2} + \frac{dx}{dt} = 0 \quad 2) x'' + tx' = 0 \quad 3) tx''' - 2x'' = 0$$

Ukažte, že $x = u(t)$ je řešením dané rovnice a rovnici vyřešte.

$$4) u = t^2; t^2x'' - 2x = 0 \quad 5) u = \sqrt{t}; x'' + \frac{x}{4t^2} = 0 \quad (t > 0)$$

Řešte rovnice (Cauchyovy úlohy)

$$\begin{array}{ll} 6) x'' + 2x = 0 & 7) x'' + 6x' + 5x = 0 \\ 8) x'' + 6x' + 9x = 0 & 9) x'' - 2x' + 4x = 0 \\ 10) x'' - x = 0; x(0) = 1, x'(0) = -2 & 11) x'' + 4x = 0; x(0) = 0, x'(0) = 2 \\ 12) x'' + x' = t & 13) x'' + x = \sin t \\ 14) x'' - x = e^t & 15) x'' - 3x' - 10x = -3 \\ 16) x'' - x' = \sin t & 17) x'' - 3x' = e^{3t} - 12t \\ 18) x'' + x = \cotg t & 19) x'' - 8x' = e^{8t} \\ 20) x'' + 2x' = t^2 - e^t & 21) t^2x'' - tx' + x = t \\ 22) t^2x'' - tx' + 2x = (\ln t)^2 & 23) t^3x' - t^4x^2 - t^2x = 2 \end{array}$$

Řešte systémy rovnic

$$\begin{array}{ll} 24) \begin{cases} x' = -2x + y \\ y' = 3x - 4y \end{cases} & 25) \begin{cases} x' = -x - \frac{2}{3}y + \frac{1}{3}e^t \\ y' = \frac{4}{3}x + y - t \end{cases} \\ 26) \begin{cases} x' + 3x + 2y = 5 \sin t \\ y' - 2x + 7y = 8 \cos t \end{cases} & 27) \begin{cases} 4x' + 9y' + 2x + 31y = e^t \\ 3x' + 7y' + x + 24y = 3 \end{cases} \end{array}$$

Výsledky:

$$\begin{array}{l} 1) x = C_1 e^{-t} + C_2 \quad 2) x = C_1 \int e^{-t^2/2} dt + C_2 \quad 3) x = C_1 t^4 + C_2 t + C_3 \quad 4) x = \frac{C_1}{t} + C_2 t^2 \\ 5) x = \sqrt{t} (C_1 \ln |t| + C_2) \quad 6) x = C_1 + C_2 e^{-2t} \quad 7) x = C_1 e^{-t} + C_2 e^{-5t} \quad 8) x = (C_1 + C_2 t) e^{-3t} \\ 9) x = e^t (C_1 \cos \sqrt{3} t + C_2 \sin \sqrt{3} t) \quad 10) x = \frac{3e^{-t} - e^t}{2} \quad 11) x = \sin 2t \quad 12) x = C_1 + C_2 e^{-t} + \frac{t^2}{2} - t \\ 13) x = C_1 \cos t + C_2 \sin t - \frac{t \cos t}{2} \quad 14) x = C_1 e^t + C_2 e^{-t} + \frac{t e^t}{2} \quad 15) x = C_1 e^{5t} + C_2 e^{-2t} + \frac{3}{10} \\ 16) x = C_1 + C_2 e^t + \frac{\cos t - \sin t}{2} \quad 17) x = C_1 + C_2 e^{3t} + 2t^2 + \frac{t e^{3t} + 4t}{3} \\ 18) x = C_1 \cos t + C_2 \sin t - \sin t \ln \left| \frac{1 + \cos t}{\sin t} \right| \quad 19) x = C_1 + \left(C_2 + \frac{t}{8} \right) e^{8t} \\ 20) x = C_1 + C_2 e^{-2t} + \frac{t^3}{6} - \frac{t^2}{4} + \frac{t}{4} - \frac{e^t}{3} \quad 21) x = t \left(A \ln t + B + \frac{1}{2} (\ln t)^2 \right) \\ 22) At \sin(B + \ln t) + (1 + \ln t)^2 \quad 23) x = \frac{2Ct - 1}{t^2(1 - Ct)}, x = -\frac{2}{t^2} \\ 24) x = Ae^{-t} + Be^{-5t}, y = Ae^{-t} - 3Be^{-5t} \\ 25) x = Ae^{t/3} + Be^{-t/3} - 6t, y = -2Ae^{t/3} - Be^{-t/3} + 9t + \frac{1}{2}e^t + 9 \\ 26) x = Ae^{-5t} + Bte^{-5t} + \frac{365}{338} \sin t - \frac{307}{338} \cos t, y = \left(A - \frac{1}{2}B \right) e^{-5t} + Bte^{-5t} + \frac{72}{169} \sin t + \frac{139}{169} \cos t \\ 27) x = e^{-4t} (A \cos t + B \sin t) + \frac{31}{26} e^t - \frac{93}{17}, y = e^{-4t} ((B - A) \cos t - (B + A) \sin t) - \frac{2}{13} e^t + \frac{6}{17} \end{array}$$

Kapitola 4

Další explicitně řešitelné rovnice

4.1 Rovnice s polynomiální pravou stranou

Jedná se o rovnice tvaru

$$x' = \sum_{\nu=0}^n a_{\nu}(t)x^{\nu}; \quad (4.1)$$

o funkcích $a_0, a_1, \dots, a_n$ budeme předpokládat, že jsou spojité. Významné speciální případy jsou rovnice Riccatiho (pro $n = 2$) a rovnice Abelova (pro $n = 3$), které lze transformovat na rovnice poněkud jednoduššího tvaru; v některých případech lze dokonce jejich řešení vyjádřit v kvadraturách.

4.1.1 Riccatiho rovnice $x' = p(t)x^2 + q(t)x + r(t)$

O funkci p budeme předpokládat, že je diferencovatelná. V takovém případě můžeme tuto rovnici užitím Eulerovy substituce

$$x(t) = -\frac{y'(t)}{p(t)y(t)}$$

převést na lineární rovnici druhého řádu. Platí totiž

$$x' = -\frac{y''py - y'(p'y + py')}{p^2y^2} = -\frac{y''}{py} + \frac{p'y'}{p^2y} + \frac{y'^2}{py^2}$$

a tedy

$$\begin{aligned} -\frac{y''}{py} + \frac{p'y'}{p^2y} + \frac{y'^2}{py^2} &= \frac{py'^2}{p^2y^2} - \frac{qy'}{py} + r \\ -\frac{y''}{py} + \frac{1}{py} \left(\frac{p'}{p} + q \right) y' - r &= 0 \\ y'' - \left(\frac{p'}{p} + q \right) y' + pry &= 0, \end{aligned}$$

což je lineární homogenní rovnice druhého řádu.

Příklad: Uvažujme rovnici

$$t^2x' - t^2x^2 + 3tx - 2 = 0.$$

Tuto rovnici můžeme přepsat na tvar

$$x' = x^2 - \frac{3}{t}x + \frac{2}{t^2}, \quad (4.2)$$

je tedy $p \equiv 1$, $q(t) = -\frac{3}{t}$, $r(t) = \frac{2}{t^2}$. Zavedeme substituci

$$x = -\frac{y'}{y}. \quad (4.3)$$

Pak je

$$\begin{aligned} x' &= -\frac{y''y - y'y'}{y^2} = -\frac{y''}{y} + \left(\frac{y'}{y}\right)^2, \\ x^2 - \frac{3}{t}x + \frac{2}{t^2} &= \left(\frac{y'}{y}\right)^2 + \frac{3y'}{ty} + \frac{2}{t^2}, \end{aligned}$$

takže rovnice (4.2) se transformuje na tvar

$$-\frac{y''}{y} = \frac{3y'}{ty} + \frac{2}{t^2}$$

a po úpravě

$$t^2 y'' + 3ty' + 2y = 0. \quad (4.4)$$

To je rovnice Eulerova, viz 3.2.2. Zavedeme tedy novou nezávisle proměnnou s vztahem

$$s = \ln t. \quad (4.5)$$

Pak je

$$y' = \frac{1}{t} \frac{dy}{ds}, \quad y'' = \frac{1}{t^2} \left(\frac{d^2 y}{ds^2} - \frac{dy}{ds} \right)$$

a po dosazení do rovnice (4.4) dostaneme rovnici

$$\frac{d^2 y}{ds^2} + 2 \frac{dy}{ds} + 2y = 0, \quad (4.6)$$

která je lineární s konstantními koeficienty. Její charakteristická rovnice $\lambda^2 + 2\lambda + 2 = 0$ má komplexně sdružené kořeny $-1 \pm i$. To znamená, že rovnice (4.6) má obecné řešení

$$y(s) = (A \cos s + B \sin s)e^{-s}.$$

Zpětnou substitucí (4.5) dostaneme řešení Eulerovy rovnice (4.4)

$$y(t) = \frac{1}{t} (A \cos \ln t + B \sin \ln t).$$

Jeho derivace je

$$y'(t) = \frac{1}{t^2} ((B - A) \cos \ln t - (B + A) \sin \ln t).$$

Po dosazení do transformačního vztahu (4.3) dostaneme řešení původní rovnice (4.2) ve tvaru

$$x(t) = \frac{1}{t} \frac{(A - B) \cos \ln t + (A + B) \sin \ln t}{A \cos \ln t + B \sin \ln t}. \quad (4.7)$$

Riccatiho rovnice (4.2) je však rovnice prvního řádu, její řešení by mělo záviset jen na jedné konstantě. Proto výsledek ještě upravíme. Integrační konstanta A může být nenulová nebo nulová. V prvním případě označíme $C = B/A$ a řešení (4.7) Riccatiho rovnice (4.2) přepíšeme ve tvaru

$$x(t) = \frac{(1 - C) \cos \ln t + (1 + C) \sin \ln t}{t(\cos \ln t + C \sin \ln t)},$$

ve druhém případě $A = 0$ dostaneme řešení tvaru

$$x(t) = \frac{\sin \ln t - \cos \ln t}{t \sin \ln t}.$$

Příkladem na užití Riccatiho rovnice s konstantními koeficienty je model udržitelného rybolovu 5.9. ■

4.1.2 Abelova rovnice prvního druhu $x' = a(t)x^3 + b(t)x^2 + c(t)x + d(t)$

Uvažujme nejprve speciální případ s koeficientem $d \equiv 0$, tedy rovnici

$$x' = a(t)x^3 + b(t)x^2 + c(t)x. \quad (4.8)$$

Bezprostředně vidíme, že tato rovnice má konstantní řešení $x \equiv 0$. Pro hledání dalších řešení zavedeme pomocnou funkci v vztahem

$$v(t) = \exp \int c(t) dt;$$

primitivní funkci k funkci c můžeme volit libovolně. Funkce v je kladná, diferencovatelná a platí pro ni

$$v'(t) = \frac{dv}{dt} = c(t)v(t). \quad (4.9)$$

Dále předpokládejme, že existuje interval (t_α, t_ω) , na kterém je funkce b nenulová. Na tomto intervalu definujeme funkci τ tak, že

$$\tau(t) = \int v(t)b(t) dt. \quad (4.10)$$

Pak samozřejmě platí

$$\tau'(t) = \frac{d\tau}{dt} = v(t)b(t). \quad (4.11)$$

Z nenulovosti funkce b a z kladnosti funkce v nyní plyne, že funkce τ je na intervalu (t_α, t_ω) (ryze) rostoucí nebo klesající. Existuje k ní tedy funkce inverzní τ^{-1} . Z těchto důvodů můžeme funkci τ chápat jako transformaci nezávisle proměnné t .

Zavedeme nyní novou neznámou funkci η nezávisle proměnné τ vztahem

$$x(t) = v(t)\eta(\tau(t)), \quad \text{tj.} \quad \eta(\tau) = \frac{x(\tau^{-1}(\tau))}{v(\tau^{-1}(\tau))}. \quad (4.12)$$

Pak s využitím vztahů (4.9) a (4.11) dostaneme levou stranu rovnice (4.8) ve tvaru

$$x' = \frac{d}{dt}(v\eta(\tau)) = \frac{dv}{dt}\eta(\tau) + v\frac{d\eta(\tau)}{d\tau}\frac{d\tau}{dt} = cv\eta(\tau) + v^2b\frac{d\eta(\tau)}{d\tau}.$$

Pravé strana rovnice (4.8) je rovna

$$ax^3 + bx^2 + cx = av^3\eta(\tau)^3 + bv^2\eta(\tau)^2 + cv\eta(\tau).$$

Daná rovnice (4.8) se tedy transformuje na tvar

$$\frac{d\eta(\tau)}{d\tau} = \frac{av}{b}\eta(\tau)^3 + \eta(\tau)^2.$$

Označme

$$g = g(t) = \frac{a(t)v(t)}{b(t)},$$

kde t je taková hodnota z intervalu (t_α, t_ω) , že $\tau = \tau(t)$ podle vztahu (4.10). Při tomto označení se tedy rovnice (4.8) transformuje na tvar

$$\frac{d\eta}{d\tau} = g(\tau)\eta^3 + \eta^2. \quad (4.13)$$

To je opět Abelova rovnice prvního druhu, ale poněkud jednoduššího tvaru; její koeficienty jsou $a = g$, $b \equiv 1$, $c \equiv d \equiv 0$.

Řešení rovnice (4.13) budeme hledat v parametrickém tvaru $\tau = \tau(p)$, $\eta = \eta(p)$. Parametr p zavedeme vztahem

$$\frac{d\tau}{dp} = -\frac{1}{p\eta(\tau(p))}. \quad (4.14)$$

Pak platí

$$\begin{aligned} \frac{d^2\tau}{dp^2} &= \frac{d}{dp}p\eta = \frac{\eta + p\frac{d\eta}{d\tau}\frac{d\tau}{dp}}{p^2\eta^2} = \frac{1}{p^2} \left(\frac{1}{\eta} - \frac{p}{\eta^2} \frac{1}{p\eta} \frac{d\eta}{d\tau} \right) = \\ &= \frac{1}{p^2} \left(\frac{1}{\eta} - \frac{1}{\eta^3} (g(\tau)\eta^3 + \eta^2) \right) = -\frac{1}{p^2}g(\tau). \end{aligned}$$

Dostáváme tak rovnici druhého řádu

$$p^2 \frac{d^2\tau}{dp^2} + g(\tau) = 0 \quad (4.15)$$

pro funkci $\tau = \tau(p)$.

Pokud se podaří najít řešení $\tau = \tau(p)$ rovnice (4.15), ze vztahu (4.14) vyjádříme

$$\eta(p) = -\frac{1}{p\frac{d\tau}{dp}}$$

a máme parametricky vyjádřeno řešení transformované rovnice (4.13). Zpětnou substitucí (4.10) a (4.12) dostaneme řešení původní rovnice (4.8).

Příklad: Uvažujme rovnici

$$x' = x^3 + tx^2 + \frac{x}{t}$$

na některém z intervalů $(0, \infty)$ nebo $(-\infty, 0)$.

V tomto případě je pomocná funkce $v = v(t) = e^{\int \frac{1}{t} dt} = e^{\ln t} = t$ a transformovaná nezávisle proměnná je $\tau = \tau(t) = \int t^2 dt = \frac{1}{3}t^3$.

Odtud dostaneme

$$t = \sqrt[3]{3\tau}. \quad (4.16)$$

Nyní definujeme funkci $\eta = \eta(\tau)$ vztahem

$$x(t) = t\eta\left(\frac{1}{3}t^3\right). \quad (4.17)$$

Pak levá strana dané rovnice je

$$x'(t) = \eta\left(\frac{1}{3}t^3\right) + t\eta'\left(\frac{1}{3}t^3\right)t^2 = \eta(\tau) + 3\tau\eta'(\tau),$$

a její pravá strana je

$$x^3 + tx^2 + \frac{x}{t} = t^3\eta^3 + t^3\eta^2 + \eta = t^3(\eta^3 + \eta^2) + \eta = 3\tau(\eta(\tau)^3 + \eta(\tau)^2) + \eta(\tau),$$

takže daná rovnice se transformuje na

$$\eta'(\tau) = \eta(\tau)^3 + \eta(\tau)^2. \quad (4.18)$$

To je rovnice autonomní a můžeme ji řešit metodami uvedenými v 1.1.2. Budeme však ilustrovat užití uvedeného obecného postupu. Zavedeme tedy parametr p vztahem

$$\frac{d\tau}{dp} = -\frac{1}{p\eta(\tau(p))}.$$

Derivováním této rovnosti podle parametru p ,

$$\begin{aligned} \frac{d^2p}{dp^2} &= \frac{\eta(\tau(p)) + p\eta'(\tau(p))\tau'(p)}{p^2\eta(\tau(p))^2} = \\ &= \frac{1}{p^2\eta(\tau(p))^2} \left(\eta(\tau(p)) - p\frac{1}{p\eta(\tau(p))} \left(\eta(\tau(p))^3 + \eta(\tau(p))^2 \right) \right) = -\frac{1}{p^2}, \end{aligned}$$

dostaneme jednoduchou rovnici

$$\frac{d^2p}{dp^2} = -\frac{1}{p^2},$$

kterou vyřešíme dvojitou integrací,

$$\frac{d\tau}{dp} = \frac{1}{p} + A, \quad \tau = \ln|p| + Ap + B,$$

kde A, B jsou integrační konstanty. Porovnáním s definičním vztahem (4.18) odtud dostaneme

$$\eta = -\frac{1}{p\frac{1}{p} + A} = -\frac{1}{1 + Ap}.$$

Parametrické vyjádření řešení transformované rovnice (4.18) tedy je

$$\begin{aligned} \tau &= \ln|p| + Ap + B, \\ \eta &= -\frac{1}{1 + Ap}. \end{aligned}$$

Z transformačních vztahů (4.16) a (4.17) dostaneme řešení dané rovnice v parametrickém tvaru

$$\begin{aligned} t &= \sqrt[3]{3 \ln |p| + 3Ap + 3B}, \\ x &= -\frac{\sqrt[3]{3 \ln |p| + 3Ap + 3B}}{1 + Ap}. \end{aligned}$$

Připomeňme si, že podle zadání úlohy je $t \neq 0$. Proto můžeme parametrické rovnice vydělit

$$\frac{x}{t} = -\frac{1}{1 + Ap}$$

a z této rovnosti vyjádřit

$$p = -\frac{1}{A} \frac{t + x}{x},$$

pokud $x \neq 0$ a $A \neq 0$. Vypočítaný parametr p dosadíme do rovnosti pro nezávisle proměnnou t a dostaneme

$$t = \sqrt[3]{3 \ln \left| \frac{t + x}{x} \right| - 3 \ln |A| - 3 \frac{t + x}{x} + 3B},$$

po úpravě

$$\frac{1}{3}t^3 + \frac{t + x}{x} - \ln \left| \frac{t + x}{x} \right| = C, \quad (4.19)$$

kde jsme označili $C = B - \ln |A|$. Rovnost (4.19) vyjadřuje implicitně řešení dané rovnice. Toto řešení však není obecné, při jeho odvození jsme vyloučili možnost $A = 0$ a neuvažovali apriori známé řešení $x \equiv 0$. Při volbě $A = 0$ dostaneme z parametrického vyjádření řešení $x = -t$. Ještě si můžeme povšimnout, že řešení $x(t) = 0$ a $x(t) = -t$ jsou mezními případy řešení daných implicitně rovností (4.19) pro $C \rightarrow \infty$ a $C \rightarrow -\infty$. ■

Nyní se věnujme rovnici s nenulovým „absolutním členem“ d , tedy rovnici

$$x' = a(t)x^3 + b(t)x^2 + c(t)x + d(t). \quad (4.20)$$

O funkci a budeme předpokládat, že je na nějakém intervalu (t_α, t_ω) nenulová. Na tomto intervalu definujeme pomocné funkce w a τ vztahy

$$w(t) = \exp \int \left(c(t) - \frac{b(t)^2}{3a(t)} \right) dt, \quad \tau(t) = \int a(t)w(t)^2 dt. \quad (4.21)$$

Tyto funkce jsou diferencovatelné a pro jejich derivace platí

$$w'(t) = \left(c(t) - \frac{b(t)^2}{3a(t)} \right) w(t), \quad \tau'(t) = a(t)w(t)^2. \quad (4.22)$$

Ze spojitosti a nenulovosti funkce a plyne, že funkce τ je ryze monotonní. Existuje k ní tedy funkce inverzní τ^{-1} a hodnotu $\tau(t)$ můžeme považovat za transformovanou nezávisle proměnnou.

Dále zavedeme novou neznámou funkci η nezávisle proměnné τ vztahem

$$x(t) = w(t)\eta(\tau(t)) - \frac{b(t)}{3a(t)}, \quad \text{tj.} \quad \eta(\tau) = \frac{1}{w(\tau^{-1}(\tau))} \left(x(\tau^{-1}(\tau)) + \frac{b(\tau^{-1}(\tau))}{3a(\tau^{-1}(\tau))} \right).$$

S využitím vztahů (4.22) transformujeme levou stranu rovnice (4.20),

$$\begin{aligned} x' &= \frac{d}{dt} \left(w\eta(\tau) - \frac{b}{3a} \right) = w'\eta(\tau) + w\tau' \frac{d\eta(\tau)}{d\tau} - \frac{1}{3} \frac{b'a - ba'}{a^2} = \\ &= \left(c - \frac{b}{3a} \right) w\eta(\tau) + aw^3 \frac{d\eta(\tau)}{d\tau} - \frac{b'a - ba'}{3a^2}. \end{aligned}$$

Dále platí

$$\begin{aligned} ax^3 &= a \left(w\eta(\tau) - \frac{b}{3a} \right)^3 = aw^3\eta(\tau)^3 - bw^2\eta(\tau)^2 + \frac{1}{3}w\eta(\tau)\frac{b^2}{a} - \frac{b^3}{27a^2}, \\ bx^2 &= b \left(w\eta(\tau) - \frac{b}{3a} \right)^2 = bw^2\eta(\tau)^2 - \frac{2b^2}{3a}w\eta(\tau) + \frac{b^3}{9a^2}, \quad cx = cw\eta(\tau) - \frac{bc}{3a}, \end{aligned}$$

takže transformovaná levá strana rovnice (4.20) je

$$ax^3 + bx^2 + cx + d = aw^3\eta(\tau)^3 + \left(c - \frac{b^2}{3a} \right) w\eta(\tau) + \left(d - \frac{bc}{3a} + \frac{2b^3}{27a^2} \right).$$

Celkem dostáváme, že rovnice (4.20) po transformaci (4.21) nabude tvaru

$$aw^3 \frac{d\eta(\tau)}{d\tau} = aw^3\eta(\tau)^3 + d - \frac{bc}{3a} + \frac{2b^3}{27a^2} + \frac{b'a - ba'}{3a^2}.$$

Poněvadž funkce a je nenulová a funkce w je kladná, můžeme rovnici vydělit výrazem aw^3 . Dostaneme tak

$$\frac{d\eta(\tau)}{d\tau} = \eta(\tau)^3 + \frac{1}{aw^3} \left(d - \frac{bc}{3a} + \frac{2b^3}{27a^2} + \frac{b'a - ba'}{3a^2} \right).$$

Pro zjednodušení zápisu označíme

$$I(\tau) = \frac{1}{aw^3} \left(d - \frac{bc}{3a} + \frac{2b^3}{27a^2} + \frac{b'a - ba'}{3a^2} \right),$$

přitom hodnotu funkce na levé straně této rovnosti počítáme v takové hodnotě $t \in (t_\alpha, t_\omega)$, že $\tau^{-1}(\tau) = t$. Abelova rovnice (4.20) se tedy transformuje na rovnici

$$\frac{d\eta}{d\tau} = \eta^3 + I(\tau). \quad (4.23)$$

Tato rovnice se nazývá Abelova rovnice v normálním tvaru.

Rovnici (4.23) lze přepsat jako implicitní rovnici

$$\eta = \sqrt[3]{\frac{d\eta}{d\tau} - I(\tau)},$$

což je implicitní rovnice typu 2.1.3.

Příklad: $x' = x^3 - 3x^2 + 2x - e^{-3t}$

V zadané rovnici je $a \equiv 1$, $b \equiv -3$, $c \equiv 2$, $d(t) = -e^{-3t}$, takže pomocná funkce je

$$w(t) = e^{\int (2 - \frac{9}{3}) dt} = e^{-t}$$

a transformovaná nezávisle proměnná je

$$\tau(t) = \int e^{-2t} dt = -\frac{1}{2}e^{-2t}.$$

Novou neznámou funkci η definujeme rovností

$$x(t) = e^{-t}\eta\left(-\frac{1}{2}e^{-2t}\right) + \frac{3}{3} = 1 + e^{-t}\eta\left(-\frac{1}{2}e^{-2t}\right).$$

Nyní postupně vypočítáme

$$x' = -e^{-t}\eta\left(-\frac{1}{2}e^{-2t}\right) + e^{-t}e^{-2t}\eta'\left(-\frac{1}{2}e^{-2t}\right) = -e^{-t}\eta(\tau) + e^{-3t}\eta'(\tau),$$

$$x^3 = 1 + 3e^{-t}\eta(\tau) + 3e^{-2t}\eta(\tau)^2 + e^{-3t}\eta(\tau)^3, \quad x^2 = 1 + 2e^{-t}\eta(\tau) + e^{-2t}\eta(\tau)^2,$$

$$x^3 - 3x^2 + 2x = e^{-3t}\eta(\tau)^3 - e^{-t}\eta(\tau).$$

Daná rovnice se tedy transformuje na tvar

$$e^{-3t}\eta'(\tau) = e^{-3t}\eta(\tau)^3 - e^{-3t}$$

nebo stručně

$$\frac{d\eta}{d\tau} = \eta^3 - 1. \quad (4.24)$$

To je autonomní rovnice, jejíž řešení podle 1.1.2 získáme integrací,

$$\begin{aligned} \tau = \int \frac{d\eta}{\eta^3 - 1} &= \frac{1}{3} \int \frac{d\eta}{\eta - 1} - \frac{1}{6} \int \frac{2\eta + 1}{\eta^2 + \eta + 1} d\eta - \frac{1}{2} \int \frac{d\eta}{\left(\eta + \frac{1}{2}\right)^2 + \frac{3}{4}} = \\ &= \frac{1}{3} \ln |\eta - 1| - \frac{1}{6} \ln(\eta^2 + \eta + 1) - \frac{\sqrt{3}}{3} \operatorname{arctg} \frac{2\eta + 1}{\sqrt{3}} + \operatorname{const}. \end{aligned}$$

Řešení transformované rovnice (4.24) je tedy v implicitním tvaru dáno rovností

$$6\tau + \ln \frac{\eta^2 + \eta + 1}{(\eta - 1)^2} + 2\sqrt{3} \operatorname{arctg} \frac{2\eta + 1}{\sqrt{3}} = \operatorname{const}.$$

Zpětnou substitucí $\eta = (x - 1)e^t$, $\tau = -\frac{1}{2}e^{-2t}$ dostaneme implicitní vyjádření řešení dané rovnice:

$$\ln \frac{(x - 1)^2 e^{2t} + (x - 1)e^t + 1}{(x - 1)^2 e^{2t} - 2(x - 1)e^t + 1} + 2\sqrt{3} \operatorname{arctg} \frac{2(x - 1)e^t + 1}{\sqrt{3}} - 3e^{-2t} = C.$$

■

4.2 Rovnice vyššího řádu, u nichž lze řád snížit

4.2.1 Autonomní rovnice druhého řádu $x'' = f(x)$

Rovnici vynásobíme výrazem $2x'$ a upravíme:

$$\begin{aligned} 2x'x'' &= 2x'f(x) \\ \frac{d}{dt}(x'^2) &= 2\frac{dx}{dt}f(x) \\ \frac{d}{dt}x'^2 &= 2\frac{dx}{dt}f(x) \\ \frac{dx'^2}{dx} \frac{dx}{dt} &= 2f(x)\frac{dx}{dt} \\ \frac{dx'^2}{dx} &= 2f(x) \\ x'^2 &= 2 \int f(x)dx. \end{aligned}$$

Položíme dále $F(x) = 2 \int f(x)dx$ a dostaneme

$$x'^2 = F(x).$$

To je implicitní rovnice prvního řádu. Můžeme ji tedy vyřešit metodami z kapitoly 2.

Konkrétně, položíme $p = x'$ a dostaneme

$$p = \pm\sqrt{F(x)},$$

tj.

$$\frac{dx}{dt} = \pm\sqrt{F(x)},$$

což je rovnice prvního řádu se separovanými proměnnými.

Příklad na použití rovnice tohoto typu je model expandujícího Vesmíru 5.12.

4.2.2 Rovnice typu $F(t, x^{(k)}, x^{(k+1)}, \dots, x^{(n)}) = 0$, $k \in \{1, \dots, n-1\}$

Položíme $y = y(t) = x^{(k)}(t)$ a dostaneme rovnici

$$F(t, y, y', y'', \dots, y^{(n-k)}) = 0,$$

což je rovnice řádu o k nižšího, než daná rovnice.

Řešením rovnice tohoto typu je například „psí křivka“ uvedená v 5.11.

4.2.3 Autonomní rovnice typu $F(x, x', x'', \dots, x^{(n)}) = 0$

Položíme $p = p(t) = x'(t)$. Pak

$$\begin{aligned} x'' &= \frac{dp}{dt} = \frac{dp}{dx} \frac{dx}{dt} = p \frac{dp}{dx} \\ x''' &= \frac{d}{dt} \left(p \frac{dp}{dx} \right) = \frac{d}{dx} \left(p \frac{dp}{dx} \right) \frac{dx}{dt} = \left(\left(\frac{dp}{dx} \right)^2 + p \frac{d^2p}{dx^2} \right) p. \end{aligned}$$

Postupujeme-li tak dále, vidíme, že

$$x^{(k)} = f_k \left(p, \frac{dp}{dx}, \dots, \frac{d^{k-1}p}{dx^{k-1}} \right)$$

pro každé $k \in \mathbb{N}$. (f_k je nějaká funkce k proměnných.) Dosazením do původní rovnice tedy dostaneme

$$F \left(x, p, p \frac{dp}{dx}, f_3 \left(p, \frac{dp}{dx}, \frac{d^2p}{dx^2} \right), \dots, f_n \left(p, \frac{dp}{dx}, \dots, \frac{d^{n-1}p}{dx^{n-1}} \right) \right) = 0,$$

neboli

$$G \left(x, p, \frac{dp}{dx}, \dots, \frac{d^{n-1}p}{dx^{n-1}} \right) = 0,$$

což je implicitní rovnice řádu o jedna nižšího, než daná rovnice.

Ještě si povšimněme, že rovnice tvaru 4.2.1 je speciálním případem dané rovnice.

Příkladem použití rovnice tohoto typu je určení tvaru lana zavěšeného na dvou bodech, které neleží nad sebou; tato úloha je řešena v 5.10.

4.2.4 Rovnice homogenní v $x, x', x'', \dots, x^{(n)}$

Nechť F je funkce $n + 2$ proměnných splňující podmínky:

$$\begin{aligned} (t, z_0, z_1, z_2, \dots, z_n) \in \text{Dom } F &\Rightarrow (t, cz_0, cz_1, cz_2, \dots, cz_n) \in \text{Dom } F, \\ F(t, cz_0, cz_1, cz_2, \dots, cz_n) &= c^\alpha F(t, z_0, z_1, z_2, \dots, z_n) \end{aligned} \quad (4.25)$$

pro každou kladnou konstantu c , každou $(n + 2)$ -tici $(t, z_0, z_1, z_2, \dots, z_n) \in \text{Dom } F$ a nějaké $\alpha \in \mathbb{R}$. Řešení implicitní diferenciální rovnice n -tého řádu

$$F(t, x, x', x'', \dots, x^{(n)}) = 0 \quad (4.26)$$

lze hledat ve tvaru

$$x(t) = e^{\int y(t) dt}, \quad (4.27)$$

kde $y = y(t)$ je nová neznámá funkce. Je totiž

$$\begin{aligned} x' &= y e^{\int y(t) dt} \\ x'' &= y' e^{\int y(t) dt} + y^2 e^{\int y(t) dt} = (y' + y^2) e^{\int y(t) dt} \\ x''' &= (y'' + 2yy') e^{\int y(t) dt} + (y' + y^2) y e^{\int y(t) dt} = (y'' + 3yy' + y^3) e^{\int y(t) dt} \\ &\vdots \end{aligned}$$

Dosadíme-li pravé strany těchto rovností do dané rovnice, vypadne vzhledem k podmínce (4.25) faktor $e^{\int y(t) dt}$ a dostaneme rovnici řádu o jedna nižšího, než byla daná rovnice.

V lineární homogenní rovnici prvního řádu

$$x' = a(t)x,$$

řešené v 1.3.1 je $F(t, x, x') = x' - a(t)x$. Tato funkce splňuje podmínku (4.25) s $\alpha = 1$. Substitucí (4.27) převedeme lineární homogenní diferenciální rovnici na tvar

$$y(t) e^{\int y(t) dt} = a(t) e^{\int y(t) dt}.$$

Výsledná rovnice není diferenciální; v rovnici stupně nula se neobjevuje derivace hledané funkce. Proto můžeme bezprostředně vyjádřit $y(t) = a(t)$. Řešení lineární homogenní diferenciální rovnice je tedy tvaru

$$x(t) = e^{\int a(t)dt}$$

v souladu s výsledkem 1.3.1.

Lineární homogenní rovnice druhého řádu

$$x'' + a(t)x' + b(t)x = 0 \quad (4.28)$$

je také homogenní rovnicí v proměnných x, x', x'' v uvažovaném smyslu, neboť pro funkci $F : \mathbb{R}^4 \rightarrow \mathbb{R}$ danou předpisem

$$F(t, z_0, z_1, z_2) = b(t)z_0 + a(t)z_1 + z_2$$

a každou konstantu $c \in \mathbb{R}$ platí

$$F(t, cz_0, cz_1, cz_2) = b(t)cz_0 + a(t)cz_1 + cz_2 = c(b(t)z_0 + a(t)z_1 + z_2) = cF(t, z_0, z_1, z_2).$$

Řešení rovnice (4.28) lze proto hledat ve tvaru

$$x(t) = e^{\int_{t_0}^t y(s)ds},$$

kde y je nová neznámá funkce a t_0 je nějaké číslo z průniku definičních oborů funkcí a, b . Při této substituci dostaneme

$$\begin{aligned} x'(t) &= y(t)e^{\int_{t_0}^t y(s)ds}, \\ x''(t) &= y'(t)e^{\int_{t_0}^t y(s)ds} + y(t)^2e^{\int_{t_0}^t y(s)ds} = (y'(t) + y(t)^2)e^{\int_{t_0}^t y(s)ds} \end{aligned}$$

a po dosazení do rovnice (4.28)

$$y'(t) + y(t)^2 + a(t)y(t) + b(t) = 0.$$

Po úpravě dostaneme diferenciální rovnici pro neznámou funkci y :

$$y' = -y^2 - a(t)y - b(t).$$

Lineární homogenní rovnici druhého řádu lze tedy převést na rovnici prvního řádu, která má na pravé straně kvadratický polynom, jehož proměnnou je hledaná funkce a jeho koeficienty jsou funkce původní nezávisle proměnné. Jinak řečeno, lineární homogenní rovnici druhého řádu lze transformovat na rovnici Riccatiho. Podle 4.1.1 lze naopak libovolnou Riccatiho rovnici transformovat na lineární homogenní rovnici druhého řádu. V tomto smyslu jsou tedy lineární homogenní rovnice druhého řádu a Riccatiho rovnice ekvivalentní.

Poznámka 1. Slovo „homogenní“ bez přívlastku se objevilo již u rovnice tvaru 1.1.5, rovnice (4.26) však není jejím speciálním případem. Terminologie vychází z pojmu „homogenní funkce“:

Řekneme, že funkce $G : \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}$ je *homogenní řádu* $\alpha \in \mathbb{R}$, jestliže pro každou konstantu $c > 0$ platí

$$G(cx_1, cx_2, \dots, cx_m) = c^\alpha G(x_1, x_2, \dots, x_m).$$

Ve funkci F na levé straně rovnice (4.26) můžeme proměnnou t (čas) považovat za parametr a podmínka (4.25) pak říká, že taková funkce je pro každou hodnotu parametru homogenní řádu 1.

Funkce $G : \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ daná předpisem

$$G(t, x) = f\left(\frac{x}{t}\right),$$

kde f je nějaká funkce jedné proměnné, je homogenní řádu 0, neboť platí

$$G(ct, cx) = f\left(\frac{cx}{ct}\right) = f\left(\frac{x}{t}\right) = c^0 f\left(\frac{x}{t}\right).$$

Používaná terminologie je tedy opodstatněná.

4.3 Ekvidimensionální rovnice

Řekneme, že implicitní diferenciální rovnice n -tého řádu

$$F(t, x, x', \dots, x^{(n)}) = 0$$

je *ekvidimensionální v nezávisle proměnné*, jestliže změna měřítka nezávisle proměnné $t \mapsto at$ pro každé $a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ nezmění její tvar. Transformace $t = e^\tau$ převede danou rovnici na rovnici autonomní (typ 4.2.3).

Uvažujme například lineární homogenní rovnici tvaru

$$x' = \frac{\alpha}{t}x, \quad \text{tj.} \quad \frac{dx}{dt} = \frac{\alpha}{t}x. \quad (4.29)$$

Zavedeme novou nezávisle proměnnou s vztahem $s = at$, kde a je nějaká reálná konstanta. Hledanou funkci x budeme chápat jako funkci proměnné s , která sama je funkcí proměnné t . Vzorec pro derivaci složené funkce dává vyjádření

$$\frac{dx}{dt} = \frac{dx}{ds} \frac{ds}{dt} = \frac{dx}{ds} a.$$

Dosazením do rovnice dostaneme

$$a \frac{dx}{ds} = \frac{a\alpha}{s}x, \quad \text{tj.} \quad \frac{dx}{ds} = \frac{\alpha}{s}x,$$

což je rovnice stejného tvaru jako (4.29), takže tato rovnice je ekvidimensionální v nezávisle proměnné. Její transformace $t = e^\tau$ převede rovnici (4.29) na tvar

$$\frac{dx}{d\tau} = \frac{dx}{dt} \frac{dt}{d\tau} = \left(\frac{\alpha}{t}x\right) \frac{dt}{d\tau} = \frac{\alpha}{e^\tau} x e^\tau = \alpha x,$$

tedy na rovnici autonomní

$$\frac{dx}{d\tau} = \alpha x.$$

Významným případem ekvidimensionální rovnice je rovnice Eulerova vyšetřovaná v 3.2.2.

Kapitola 5

Některé klasické elementární úlohy

V této kapitole je uvedeno několik úloh vedoucích na obyčejné diferenciální rovnice, které lze vyřešit elementárními metodami uvedenými v předchozích kapitolách. Lze ji tedy považovat za jakousi sbírku řešených příkladů.

Úlohy vychází z různých oborů – statiky (určení tvaru zavěšeného řetězu 5.10) kinematiky (tvar dráhy hodinek tažených na řetízku 5.1 nebo psa pronásledujícího zajíce 5.11, pohyb brouka na napínající se gumě 5.5), dynamiky (úloha o reaktivním motoru 5.2), geometrické optiky (Archimédova úloha o soustředění slunečních paprsků 5.3), kosmologie (jednoduchý model expandujícího Vesmíru 5.12), fyziologie (model růstu těla jednoduchých organismů 5.4), epidemiologie (model šíření neštovic 5.7), ekonomie (Solowův-Swanův model ekonomického růstu 5.8), teorie řízení (problém „menežmentu obnovitelných zdrojů“ 5.9), psychologie (nepříliš vážně míněná úloha o vývoji vztahu Julie a Romea 5.6) nebo filosofie (druhá část popisu modelu 5.4).

5.1 Traktrisa

Po stole táhneme hodinky na napjatém řetízku délky ℓ tak, že koncem řetízku sledujeme hranu stolu. Na počátku svírá řetízek a hrana stolu úhel $\alpha \in (0, \frac{1}{2}\pi]$. Úkolem je určit dráhu hodinek.

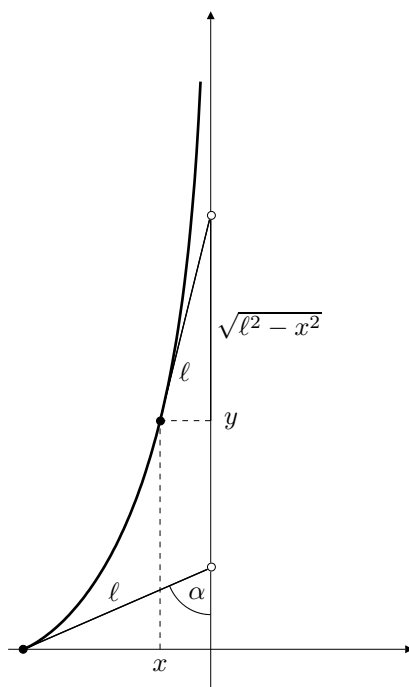
Zvolíme orthonormální souřadnou soustavu tak, že svislá osa splývá s hranou stolu a je souhlasně orientovaná se směrem pohybu konce řetízku, viz obr. 5.1. Při této volbě budou hodinky na počátku v bodě $(-\ell \sin \alpha, 0)$. Dráhu hodinek vyjádříme jako graf funkce $y = y(x)$. Hodinky se pohybují ve směru působící síly, síla působí ve směru řetízku. To znamená, že příímka incidentní s řetízem je tečnou ke grafu funkce y v každém bodě. Směrnice této tečny je tedy rovna

$$y'(x) = \frac{\sqrt{\ell^2 - x^2}}{-x}. \quad (5.1)$$

Hledaná funkce je řešením této obyčejné diferenciální rovnice s počáteční podmínkou

$$y(-\ell \sin \alpha) = 0. \quad (5.2)$$

Na pravé straně rovnice (5.1) se nevyskytuje hledaná funkce y , proto můžeme řešení úlohy (5.1), (5.2) bezprostředně psát ve tvaru určitého integrálu

Obrázek 5.1: Traktrisa

$$\begin{aligned}
 y(x) &= \int_{-\ell \sin \alpha}^x \frac{\sqrt{\ell^2 - \xi^2}}{-\xi} d\xi = \left[\ell \ln \frac{\ell + \sqrt{\ell^2 - \xi^2}}{|\xi|} - \sqrt{\ell^2 - \xi^2} \right]_{\xi = -\ell \sin \alpha}^x = \\
 &= \ell \left[\cos \alpha - \sqrt{1 - \frac{x^2}{\ell^2}} + \ln \left(\frac{\ell + \sqrt{\ell^2 - x^2}}{-x} \frac{\sin \alpha}{1 + \cos \alpha} \right) \right].
 \end{aligned}$$

Úlohu o dráze hodinek tažených na řetízku po stole zformuloval Gottfried Wilhelm von Leibniz (1646–1716). Křivku podrobně studoval v roce 1692 Christiaan Huygens, který jí také dal jméno tractrix (z latinského *trahere*, táhnout).

5.2 Ciolkovského rovnice

Pohyb rakety budeme popisovat v souřadné soustavě takové, aby na raketu nepůsobily žádné vnější síly (tedy ve stavu beztlíže). Nechť v čase $t_0 = 0$ se raketa pohybuje rychlostí v_0 . V čase t_0 se zažehne palivo, které rovnoměrně shoří za čas T a v podobě plynů proudí z trysky na zádi rakety rychlostí u vzhledem k raketě. Úlohou je určit rychlost rakety po provedení popsaného manévru, tedy její rychlost v čase T .

Označme M ... hmotnost rakety na počátku (v čase $t_0 = 0$),
 μ ... hmotnost paliva vyhořelého za čas T ,
 $m = m(t)$... hmotnost rakety (s dosud nevyhořelým palivem) v čase t ,
 $v = v(t)$... rychlost rakety v čase t .

Předpoklad o rovnoměrném hoření paliva zapíšeme rovností

$$m(t) = M - \frac{\mu}{T}t = \frac{MT - \mu t}{T}. \quad (5.3)$$

Rychlost v neznáme. Budeme však o ní předpokládat, že je spojitě diferencovatelnou funkcí svého argumentu (času). Hybnost rakety se zbývajícím palivem v čase t je

$$p(t) = m(t)v(t). \quad (5.4)$$

Uvažujme krátký časový interval $[t, t + \Delta t] \subseteq [0, T]$. Během něho shoří palivo o hmotnosti

$$\Delta\mu = \mu(t) - \mu(t + \Delta t) = M - \frac{\mu}{T}t - \left(M - \frac{\mu}{T}(t + \Delta t)\right) = \frac{\mu}{T}\Delta t. \quad (5.5)$$

Rychlost vytékajících plynů v souřadné soustavě, v níž pohyb popisujeme, je v čase t rovna $v(t) - u$ a v průběhu intervalu se mění v rozmezí od této hodnoty po hodnotu $v(t + \Delta t) - u$. Hybnost vyhořelého paliva vytrysklého v uvažovaném časovém intervalu proto vyjádříme jako

$$p_P(t, \Delta t) = w(t, \Delta t)\Delta\mu, \quad (5.6)$$

kde $w(t, \Delta t)$ je integrální průměr vytékajících plynů v časovém intervalu délky Δt , tj.

$$w(t, \Delta t) = \frac{1}{\Delta t} \int_t^{t+\Delta t} (v(\tau) - u) d\tau = \frac{1}{\Delta t} \int_t^{t+\Delta t} v(\tau) d\tau - u.$$

Podle první věty o střední hodnotě integrálního počtu existuje číslo $\eta \in (0, 1)$ takové, že

$$\int_t^{t+\Delta t} v(\tau) d\tau = v(t + \eta\Delta t)\Delta t,$$

takže $w(t, \Delta t) = v(t + \eta\Delta t) - u$. S využitím této rovnosti a rovnosti (5.5) vyjádříme hybnost (5.6) vytékajícího plynu výrazem

$$p_P(t, \Delta t) = (v(t + \eta\Delta t) - u) \frac{\mu}{T} \Delta t. \quad (5.7)$$

Hybnost rakety v čase $t + \Delta t$ je vzhledem k (5.3) rovna

$$p_R(t + \Delta t) = m(t + \Delta t)v(t + \Delta t) = \left(M - \frac{\mu}{T}(t + \Delta t)\right) v(t + \Delta t) = \left(m(t) - \frac{\mu}{T}\Delta t\right) v(t + \Delta t).$$

Podle Lagrangeovy věty o střední hodnotě platí

$$v(t + \Delta t) = v(t) + v'(t + \vartheta\Delta t)\Delta t,$$

kde $\vartheta \in (0, 1)$. Dosazením této rovnosti do předchozí dostaneme

$$\begin{aligned} p_R(t + \Delta t) &= \left(m(t) - \frac{\mu}{T}\Delta t\right) (v(t) + v'(t + \vartheta\Delta t)\Delta t) = \\ &= m(t)v(t) - \left(\frac{\mu}{T}v(t) - m(t)v'(t + \vartheta\Delta t)\right) \Delta t - \frac{\mu}{T}v'(t + \vartheta\Delta t)(\Delta t)^2. \end{aligned} \quad (5.8)$$

Souhrnná hybnost rakety a vyhořelého paliva je v čase $t + \Delta t$ rovna

$$p(t + \Delta t) = p_R(t + \Delta t) + p_P(t, \Delta t).$$

Odtud a z (5.7), (5.8) dostaneme

$$\frac{p(t + \Delta t) - p(t)}{\Delta t} = (v(t + \eta\Delta t) - u - v(t))\frac{\mu}{T} + m(t)v'(t + \vartheta\Delta t) - \frac{\mu}{T}v'(t + \vartheta\Delta t)\Delta t.$$

Limitním přechodem $\Delta t \rightarrow 0$ a jednoduchou úpravou vyjádříme derivaci hybnosti soustavy rakety s palivem ve tvaru

$$p'(t) = m(t)v'(t) - u\frac{\mu}{T}.$$

Podle zákona o zachování hybnosti je $p'(t) = 0$, takže s využitím rovnosti (5.3) dostaneme diferenciální rovnici pro neznámou funkci v ve tvaru

$$v'(t) = \frac{\mu u}{MT - \mu t}.$$

Na její pravé straně se nevyskytuje hledaná funkce v , stačí tedy integrovat obě strany rovnice v mezích od 0 po t . S využitím počáteční podmínky $v(0) = v_0$ dostaneme

$$\begin{aligned} v(t) &= v_0 + \int_0^t \frac{\mu u}{MT - \mu \tau} d\tau = v_0 - u [\ln |MT - \mu \tau|]_{\tau=0}^t = v_0 + u \ln \frac{MT}{MT - \mu t} = \\ &= v_0 + u \ln \left(1 + \frac{\mu t}{MT - \mu t} \right). \end{aligned}$$

Zejména pro $t = T$ máme

$$v(T) = v_0 + u \ln \left(1 + \frac{\mu}{M - \mu} \right). \quad (5.9)$$

Tato formule se nazývá *Ciolkovského rovnice*.

Rovnici (5.9) odvodil William Moore ve výzkumné zprávě *A Treatise on the Motion of Rockets* pro Royal Military Academy, Woolwich, England, v roce 1813. Tato práce byla zapomenuta a nezávisle na ní rovnici objevil roku 1898 Konstantin Eduardovič Ciolkovskij. S její pomocí v článku

Циолковский, К. Е. Исследование мировых пространств реактивными приборами. Научное обозрение. 1903, годъ X, No. 5

zdůvodnil, že rakety mohou létat naprosto nezávisle na okolním prostředí, a proto mohou být vhodným prostředkem pro lety do vesmíru.

5.3 Archimédova úloha

Určete tvar zrcadla, které odráží rovnoběžné světelné paprsky do jediného bodu (ohniska).

Zvolíme souřadnou soustavu tak, aby ohnisko bylo v jejím počátku O , přicházející paprsky byly rovnoběžné se svislou osou a směřovaly proti její orientaci (kreslete si obrázek 5.2). Uvažujme přicházející paprsek p , který se od zrcadla odráží v libovolném, ale pevně zvoleném bodě $P = (x_0, y_0)$, $x_0 > 0$, $y_0 < 0$. Nechť tvar zrcadla je v okolí tohoto bodu popsán funkcí $y = y(x)$; přitom samozřejmě $y(x_0) = y_0$.

Označme τ , resp. ν , tečnu, resp. normálu, k zrcadlu v bodě P , q přímku incidentní s odraženým paprskem PO , r vodorovnou přímku procházející bodem P . Nechť dále $\varphi = \angle \nu q$ je úhel, který svírá odražený paprsek s normálou ν . Úhel odrazu se rovná úhlu dopadu a tedy

To je rovnice homogenní. Substitucí $u = u(x) = \frac{y(x)}{x}$, tedy $y(x) = xu(x)$, $\frac{dy}{dx} = u + x \frac{du}{dx}$ dostaneme rovnici se separovanými proměnnými. Její řešení v implicitním tvaru je

$$\int \frac{du}{\sqrt{u^2 + 1}} = \int \frac{dx}{x},$$

tedy $\ln \left| u + \sqrt{u^2 + 1} \right| = \ln |x| + \text{const.}$ Odtud

$$u(x) = \frac{1}{2} \left(\frac{x}{C} - \frac{C}{x} \right),$$

kde C je integrační konstanta. V původních proměnných dostaneme rovnost

$$y(x) = \frac{1}{2} \left(\frac{x^2}{C} - C \right),$$

neboli $x^2 = C(C + 2y)$. To je rovnice paraboly s ohniskem $(0, 0)$ a řídící přímkou $x = -C$.

Název „Archimédova úloha“ vychází z tradované historky, podle níž Archimédes při obléhání Syrakus armádou římského vojevůdce Marcella v letech 214–212 př. n. l. z vyleštěných štítů obránců města sestavoval zrcadla, kterými soustředil sluneční paprsky a tak zapaloval lodě obléhatelů impregnované smolou.

5.4 Von Bertalanffyho model růstu a scholastické causae

Uvažujme nějaký organismus, jehož velikost se v průběhu života mění, ale tvar jeho těla zůstává stejný. Mohou to být například nějaká prokaryota nebo protozoa. Model je sestaven ze dvou předpokladů:

- přísun potravy (živin, energie) organismu je úměrný povrchu jeho těla S ,
- náklady na životní pochody organismu jsou úměrné objemu jeho těla V .

Poněvadž velikost těla se v průběhu času mění, je $V = V(t)$ a $S = S(t)$. Označme dále $F(t)$ množství potravy, které organismus přijme za jednotku času jednotkovou plochou svého povrchu, $\nu(t)$ životní náklady (úbytek energie, tělesné hmoty) za jednotku času na jednotkový objem těla. Obě funkce F a ν jsou nezáporné, jejich dlouhodobý průměr je kladný. Z předpokladů plyne, že objem organismu za krátký časový úsek Δt bude

$$V(t + \Delta t) = V(t) + F(t)S(t)\Delta t - \nu(t)V(t)\Delta t.$$

Po standardní úpravě

$$\frac{V(t + \Delta t) - V(t)}{\Delta t} = F(t)S(t) - \nu(t)V(t)$$

a limitním přechodu $\Delta t \rightarrow 0$ dostaneme rovnost

$$V'(t) = F(t)S(t) - \nu(t)V(t). \quad (5.13)$$

Označme $L = L(t)$ délku těla. Povrch těla je úměrný druhé mocnině jeho délky a objem těla je úměrný třetí mocnině jeho délky, tj.

$$S = \alpha L^2, \quad V = \beta L^3,$$

kde α, β jsou parametry určené tvarem těla; podle předpokladu, že tvar organismu se v průběhu růstu nemění, jsou α, β kladné konstanty. Podle poslední rovnosti platí $V' = 3\beta L^2 L'$, takže rovnost (5.13) můžeme upravit na tvar

$$L' = -\frac{\nu(t)}{3}L + \frac{\alpha F(t)}{3\beta}.$$

Při označení

$$\mu(t) = \frac{\nu(t)}{3}, \quad f(t) = \frac{\alpha F(t)}{3\beta}$$

dostaneme diferenciální rovnici

$$L' = -\mu(t)L + f(t) \quad (5.14)$$

pro délku těla L ; funkce μ a f jsou nezáporné. Rovnice (5.14) je lineární, takže její řešení s počáteční podmínkou

$$L(0) = L_0 \quad (5.15)$$

je podle 1.3 dáno výrazem

$$L(t) = L_0 e^{-\int_0^t \mu(s) ds} + \int_0^t f(\sigma) e^{\int_t^\sigma \mu(s) ds} d\sigma.$$

Podívejme se ještě na speciální situaci, kdy uvažovaný organismus má pravidelný přísun potravy, tj. funkce F je konstantní, a žije v prostředí stálé teploty, tj. náklady na životní pochody ν (které většinou závisí na teplotě) jsou také konstantní. V takovém případě jsou parametry μ a f konstantní a kladné, řešení rovnice (5.14) s podmínkou (5.15) je tvaru

$$L(t) = \left(L_0 - \frac{f}{\mu}\right) e^{-\mu t} + \frac{f}{\mu}.$$

Takto definovaná funkce je monotonní, ohraničená a má konečnou limitu

$$\lim_{t \rightarrow \infty} L(t) = \frac{f}{\mu}. \quad (5.16)$$

Podíl f/μ tedy vyjadřuje maximální možnou délku těla uvažovaného organismu.

Uvedený model růstu sestavil a analyzoval rakouský biolog a filosof Ludwig von Bertalanffy (1901–1972), jeden ze zakladatelů obecné teorie systémů, v práci

VON BERTALANFFY L. Untersuchungen über die Gesetzlichkeit des Wachstums, Teil I, Allgemeine Grundlagen der Theorie: mathematische und physiologische Gesetzlichkeiten des Wachstums bei Wassertieren. *Arch. Entwicklungsmech. Org.* 1934. Vol 131, p 613–652.

Von Bertalanffyho model růstu představuje jakýsi „paradigmatický“ příklad obecného systému. Podívejme se proto na něj z obecnějšího úhlu pohledu.

Relace (5.16) nás opravňuje zavést označení

$$L_{\infty} = \frac{f}{m}$$

a rovnici (5.14) s konstantními koeficienty přepsat na tvar

$$L' = -\mu(L - L_{\infty}). \quad (5.17)$$

Tento tvar rovnice obsahuje několik bezprostředně srozumitelných informací. Především v ní vystupuje proměnná veličina L , která vyjadřuje základní pozorovatelnou veličinu popisovaného procesu, jakousi jeho látku nebo materii. Další veličina L_{∞} vyjadřuje cílovou, finální, hodnotu, k níž ona pozorovatelná spěje. Stojí za povšimnutí, že cílová hodnota v původním odvození rovnice nebyla, odhalili jsme ji až z jejího řešení. Ze skutečnosti, že nějaký proces spěje k určitému cíli, tedy ještě neplyne, že by tento cíl byl do procesu dán záměrně. Pozorovatelná veličina L se mění; toto tvarování nebo formování materie je vyjádřeno derivací L' . A tato změna je současně vyjádřena rozdílem $L - L_{\infty}$, vzdáleností aktuálního stavu od finálního, násobeného záporným koeficientem μ , který vyjadřuje rychlost dosahování cílového stavu, jakousi účinnost probíhajícího procesu. Z těchto důvodů lze právem rovnici (5.17) považovat za zápis čtyř obecných příčin jakéhokoliv jevu, o kterých přemýšlela scholastická filosofie. Složky matematického popisu systému lze tedy interpretovat následujícím způsobem:

L	L_{∞}	$-\mu$	L'
causa materialis příčina látková	causa finalis příčina účelová	causa efficiens příčina působící	causa formalis příčina tvarová

Interpretaci jednotlivých složek lineární diferenciální rovnice jako středověce-aristotelských příčin (causae) uvedl v jiné souvislosti Daniel Dubois v přehledovém článku

DUBOIS D. M. Review of incursive, hyperincursive and anticipatory systems – foundations of anticipation in electromagnetism. In *Computing Anticipatory Systems (CASYS '99) — Third International Conference*. 2000. AIP proceedings, p. 3–30.

Myšlenku, že se nejedná o pouhou „intelektuální hříčku matematika, který chce filosofovat“, hájil Evžen Kindler:

KINDLER E. Detaily scholastické filosofie z pohledu programování počítačů. In BENDOŤÁ K., ŠVEJDAR V. (EDS.) *Miscelanea logica, Tom III*. Karolinum, Praha, 2002, p. 51–61.

5.5 Červ na gumovém vlákně

Dokonale pružné gumové vlákno délky L je na jednom konci upevněno, jeho druhý konec se pohybuje rovnoměrně a přímočaře rychlostí w tak, že se vlákno napíná. Po vlákně leze od pevného konce červ rychlostí v vzhledem k tomuto vlákně. Otázkou je, zda červ doleze na konec vlákna, případně jaký musí být poměr rychlostí w a v , aby na konec dolezl. Samozřejmě, že nejde o úlohu fyzikální; jakékoliv vlákno se po nějaké době přetrhne. Může však jít o jednoduchý myšlenkový model pohybu v rozpínajícím se prostoru.

Představte si, že neupevněný konec vlákna se napíná rychlostí $w = 1 \text{ km s}^{-1}$, červ leze rychlostí $v = 1 \text{ cm s}^{-1}$ a vlákno je v klidu dlouhé $L = 1 \text{ m}$. Doleze červ na konec? V tomto konkrétním případě může jít o porovnání naší představivosti nebo intuice a výsledku výpočtu.

Označme délku vlákna v čase t symbolem $\ell(t)$, vzdálenost červa od pevného konce vlákna symbolem $x(t)$. Předpokládejme, že celý proces začíná v čase $t = 0$, červ svou cestu začíná v bodě, v němž je vlákno upevněno. Tedy

$$\ell(t) = L + wt, \quad \ell(0) = L, \quad x(0) = 0.$$

Ještě je potřeba upřesnit sousloví „dokonale pružné vlákno“. Budeme ho interpretovat tak, že poměr vzdálenosti libovolného bodu vlákna od pevného konce a celkové délky vlákna zůstává v průběhu děje konstantní. Trochu přesněji: v nějakém čase $t = \tau$ zvolíme nějaký bod vlákna ve vzdálenosti η od pevného konce a označíme jeho vzdálenost od tohoto konce v čase t symbolem $y(t, \tau, \eta)$. Tedy $y(\tau, \tau, \eta) = \eta$ a „dokonalá pružnost“ je vyjádřena vztahem

$$\frac{y(t, \tau, \eta)}{\ell(t)} = \frac{y(\tau, \tau, \eta)}{\ell(\tau)}.$$

Odtud dostaneme

$$y(t, \tau, \eta) = \frac{L + wt}{L + w\tau} \eta.$$

Pokud by se vlákno nenapínalo, červ by se za krátký časový interval Δt dostal ze vzdálenosti $x(t)$ do vzdálenosti $x(t) + v\Delta t$. Poněvadž se ale gumové vlákno napíná,¹ dostane se červ do vzdálenosti $y(t + \Delta t, t, x(t) + v\Delta t)$. Celkem tak dostáváme

$$x(t + v\Delta t) = \frac{L + w(t + \Delta t)}{L + wt} (x(t) + v\Delta t) = x(t) + v\Delta t + \frac{w\Delta t}{L + wt} (x(t) + v\Delta t),$$

odtud snadnou úpravou

$$\frac{x(t + \Delta t) - x(t)}{\Delta t} = v + \frac{w}{L + wt} (x(t) + v\Delta t)$$

a dále standardním limitním přechodem $\Delta t \rightarrow 0$ dostaneme neautonomní nehomogenní lineární rovnici

$$x' = \frac{w}{L + wt} x + v. \quad (5.18)$$

¹Můžeme si představit, že nejdříve udělá červ „krok“ délky $v\Delta t$, tím se dostane do bodu $x(t) + v\Delta t$ (tedy považujeme Δt za nulové); časový interval Δt je však tak krátký, že okamžik $t + \Delta t$ nelze odlišit od t (nyní tedy považujeme Δt za nulové). Avšak bod $x(t) + \Delta t$ dosažený na gumě se za časový interval Δt (znovu považovaný za nenulový) natáhne do bodu $y(t + \Delta t, t, x(t) + v\Delta t)$. Z tohoto svévolného zacházení s nulovostí a nenulovostí časového intervalu Δt vidíme, že – přísně vzato – rovnici neodvozujeme, ale sestavujeme.

Na levé straně této rovnice je vlastně velikost rychlosti červa v souřadné soustavě s počátkem v pevném bodě gumového vlákna. Z pravé strany vidíme, že tato rychlost je součtem rychlosti červa vzhledem k vláknu a rychlosti

$$u = \frac{w}{L + wt}x,$$

což je okamžitá rychlost bodu vlákna ve vzdálenosti x od pevného konce v čase t . Vyjádření okamžité rychlosti bodu vlákna může být alternativním upřesněním „dokonalé pružnosti“.

Rovnice (5.18) s počáteční podmínkou $x(0) = 0$ má podle 1.3.2 řešení

$$x(t) = \frac{v}{w}(L + wt) \ln \left(1 + \frac{w}{L}t\right).$$

Časově závislá vzdálenost $d = d(t)$ červa od pohybujícího se konce vlákna v čase t je tedy

$$d(t) = \ell(t) - x(t) = (L + wt) \left(1 - \frac{v}{w} \ln \left(1 + \frac{w}{L}t\right)\right).$$

Červ doleze na konec vlákna v čase T takovém, že $d(T) = 0$, tj.

$$T = \frac{L}{w} \left(e^{\frac{w}{v}} - 1\right).$$

Tedy při jakémkoliv poměru rychlostí červa v a konce vlákna w a při libovolné počáteční délce vlákna L červ na jeho konec doleze.

Pokud zvolíme $L = 1$ m, $w = 10^3 \text{ m s}^{-1}$ a $v = 10^{-2} \text{ m s}^{-1}$, bude

$$T \doteq 2,81 \cdot 10^{43\,426} \text{ s} \doteq 8,9 \cdot 10^{43\,418} \text{ let.}$$

To je tak obrovský čas, že stáří Vesmíru je proti němu naprosto zanedbatelné. Pokud jste intuitivně předpokládali, že při těchto hodnotách rychlostí nemůže červ dolézt na konec vlákna, měli jste pravdu; dokonce pravdu v nějak silnějším smyslu, než je „matematická pravda“.

Úlohu zformuloval Martin Gardner (1914–2010), americký popularizátor matematiky i přírodních věd, komentátor Alenky v říši divů a za zrcadlem, tvůrce mnoha matematických hlavolamů a (podle časopisu *MAGIC*) jeden ze sta nejvlivnějších kouzelníků dvacátého století. Gardner v průběhu pětadvaceti let publikoval v časopise *Scientific American* různé matematické hlavolamy, které později shrnul mj. v knize

GARDNER M. *Aha! gotcha: paradoxes to puzzle and delight*. W.H. Freeman, San Francisco 1982.

Úloha o červu na gumovém vlákne je zde přiřazena ke klasickým Zenonovým paradoxům pohybu. Za zmínku stojí i skutečnost, že Gardner úlohu neřeší pomocí diferenciálních rovnic, ale kombinatorickou úvahou.

5.6 Romeo a Julie

Romeo na plese zahlédl Julii a na první pohled se do ní zamiloval. Svoji zamilovanost začal Julii dávat najevo a tak se i ona do něho zamilovala. Pokusíme se popsat vývoj jejich citů, pokud by nedošlo k tragédii popsané Williamem Shakespearem.

Předpokládejme, že cit lze nějak kvantifikovat a označme $r = r(t)$ Romeův cit k Julii a $j = j(t)$ Juliin cit k Romeovi v čase t . Cit s kladným znaménkem budeme interpretovat jako okouzlení nebo zamilovanost², cit se záporným znaménkem jako odpor nebo nechut'. Romeův cit samozřejmě závisí na Juliině odezvě a současně je citem renesančního kavalíra, tedy dobyvatele: čím více náklonnosti Julie projevuje, tím je pro dobyvatele Romea méně přitažlivá. Tento jev vyjádříme tak, že Romeův cit k Julii se zmenšuje, pokud její k němu je kladný. V prvním přiblížení budeme změnu Romeova citu k Julii, tj. derivaci funkce r , považovat za úměrnou Juliinu citu k Romeovi se záporným koeficientem úměrnosti. Formálně to zapíšeme rovností

$$\frac{dr}{dt} = -aj, \quad (5.19)$$

kde a je kladná konstanta. Naopak Juliin cit k Romeovi je povzbuzován Romeovými projevy náklonnosti. Touto úvahou dostaneme rovnici pro Juliin cit v prvním přiblížení jako

$$\frac{dj}{dt} = br, \quad (5.20)$$

kde $b > 0$. Na počátku se Romeo zamiloval a Julie o něm ani nevěděla, její cit k Romeovi byl nulový. Romeovu zamilovanost budeme považovat za jednotkový kladný cit. Dostáváme tak podmínky

$$r(0) = 1, \quad j(0) = 0. \quad (5.21)$$

Diferenciální rovnice (5.19), (5.20) s počátečními podmínkami (5.21) představují model vývoje Romeových a Juliiných citů. Jedná se o homogenní systém dvou lineárních rovnic s konstantními koeficienty a lze ho tedy vyřešit metodami popsány v 3.4.1, konkrétně dosazovací metodou popsanou na str. 3.4.1.

Derivováním rovnice (5.19) a dosazením z rovnosti (5.20) dostaneme

$$\frac{d^2r}{dt^2} = -a \frac{dj}{dt} = -abr.$$

Vývoj Romeova vztahu k Julii je tedy popsán homogenní lineární diferenciální rovnicí druhého řádu s konstantními koeficienty

$$\frac{d^2r}{dt^2} + abr = 0. \quad (5.22)$$

Příslušná charakteristická rovnice $\lambda^2 + ab = 0$ má dva různé ryze komplexní kořeny $\lambda_{1,2} = \pm i\sqrt{ab}$. Obecné řešení rovnice (5.22) tedy je tvaru

$$r(t) = A \cos(\sqrt{ab}t) + B \sin(\sqrt{ab}t).$$

Řešení musí splňovat počáteční podmínky (5.21), tedy

$$r(0) = 1, \quad \frac{dr}{dt}(0) = -aj(0) = 0.$$

Odtud dostaneme $A = 1$, $B = 0$, takže $r(t) = \cos(\sqrt{ab}t)$ a podle rovnosti (5.19) dále platí

$$j(t) = -\frac{1}{a} \frac{dr(t)}{dt} = \frac{1}{a} \sqrt{ab} \sin(\sqrt{ab}t) = \sqrt{\frac{b}{a}} \sin(\sqrt{ab}t).$$

²Používáme slovo „zamilovanost“, nikoliv „láska“. Láska totiž není jen citem, ale je z velké míry i záležitostí rozhodnutí a vůle; nelze ji proto jednoduše popisovat nějakým „přírodovědeckým“ způsobem. Samotný cit však lze do jisté míry biologickými nebo chemickými termíny popsat a proto ho lze i matematicky modelovat.

Model (5.19), (5.20), (5.21) vývoje citů veronských milenců tedy předpovídá, že Romeovy city k Julií by periodicky kolísaly mezi zamilovaností a zhnusením, stejně tak Juliiny city k Romeovi. Pozitivní city k sobě navzájem mohou prožívat pouze na začátku příběhu, konkrétně do času

$$t = \frac{\pi}{2\sqrt{ab}}.$$

Shakespearovo řešení konfliktu tedy není tragédií, ale dobrým koncem. Kdyby příběh probíhal v neomezeném čase, pak pouze čtvrtinu z něho prožívají Romeo s Julií ve vzájemné náklonnosti, čtvrtinu ve vzájemném odporu a polovinu času s city rozdílnými. Povšimněme si ještě, že v případě $b > a$ kolísají Juliiny city s větší amplitudou než Romeovy, v případě $b < a$ je tomu naopak. Jinak řečeno, větším výkyvům citů (většímu utrpení?) je vystaven ten z dvojice, který je citově závislejší.

Vývoj citů lze modelovat i obecněji. Předpokládejme, že také úroveň vlastního citu ovlivňuje změnu tohoto citu. Můžeme tedy uvažovat model tvořený systémem rovnic

$$\begin{aligned}\frac{dr}{dt} &= \alpha_1 r - a j, \\ \frac{dj}{dt} &= b r + \alpha_2 j,\end{aligned}\tag{5.23}$$

s počáteční podmínkou

$$r(0) = 1, \quad j(0) = 0.$$

Záporný koeficient α_1 může vyjadřovat, že Romeo se bouřlivých citů bojí, nechce ztrácet vnitřní klid; kladný koeficient α_1 může znamenat, že se Romeo svými city nechá vést. Koeficient α_1 lze tedy považovat za jakési „umístění Romea na ose racionalita-romantismus“; koeficient α_2 lze interpretovat podobně pro Julií.

Modely vývoje milostných citů (5.19), (5.20) a (5.23) publikoval Steven H. Strogatz v článku

STROGATZ, S. H. Love affairs and differential equations. *Mathematics Magazine*. 1988, Vol. 61, No. 1, p. 35.

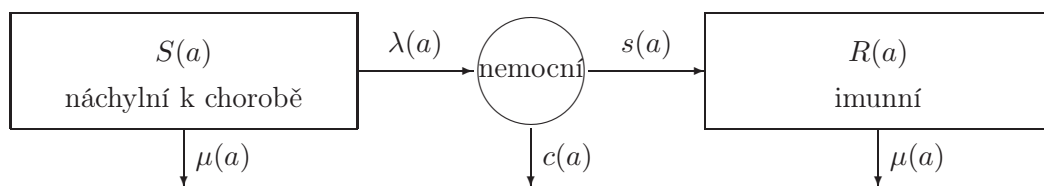
Účelem článku ovšem nebylo vytvořit matematickou teorii zamilovanosti, ale navrhnout neobvyklý a pokud možno atraktivní způsob výkladu klasické látky – systému dvou obyčejných lineárních diferenciálních rovnic s konstantními koeficienty.

5.7 Epidemiologický model Daniela Bernoulliho

Uvažujme chorobu, která trvá krátce, někteří pacienti na ni zemřou, jiní se uzdraví a získají vůči nákaze imunitu; typickým představitelem takové infekce byly neštovice. Budeme modelovat epidemii této choroby, tj. její šíření v nějaké kohortě. Kohortou rozumíme skupinu osob narozených ve stejnou dobu.

Zavedeme označení: N počet osob zahrnutých do kohorty, a jejich věk (tj. čas od počátku), $S = S(a)$, resp. $R = R(a)$ počet osob věku a , které neprodělaly, resp. prodělaly, chorobu. Při tomto označení je $N = S(0) + R(0) = S(0)$, neboť novorozenci chorobu neprodělali, tj. $R(0) = 0$. Další symboly zavedeme na základě následujících předpokladů:

- Počet osob věku a , které zemřou z jiných příčin, než je uvažovaná infekce, je úměrná délce (krátkého) časového intervalu sledování Δa a počtu nenakažených osob $S(a)$. Konstantu úměrnosti — přirozenou úmrtnost ve věku a — označíme $\mu(a)$.

Obrázek 5.3: Schéma vývoje kohorty ohrožené chorobou

- Počet osob věku a , které se nakazí uvažovanou chorobou je úměrná délce sledování Δa a počtu $S(a)$ osob, které dosud chorobu neprodělaly a jsou tedy citlivé na infekci. Koeficient úměrnosti — *incidenci choroby* ve věku a — označíme $\lambda(a)$
- Počet nemocných osob věku a , které se uzdraví za časový interval Δa je úměrný počtu infikovaných osob tohoto věku a délce intervalu Δa . Koeficient úměrnosti — *index přežití* choroby osobami věku a — označíme $s(a)$.

Úmrtnost $\mu(a)$ lze interpretovat jako pravděpodobnost, že „zdravá“ osoba (tj. ta, která nemá uvažovanou chorobu) věku a zemře během časového intervalu délky Δa ; incidenci $\lambda(a)$ jako pravděpodobnost, že se „zdravá“ osoba věku a , která není imunní vůči uvažované chorobě, nakazí během časového intervalu délky Δa ; ukazatel přežití $s(a)$ jako pravděpodobnost, že nakažená osoba věku a se během časového intervalu délky Δa uzdraví. Budeme předpokládat, že onemocnění a uzdravení jsou jevy nezávislé, tj. že pravděpodobnost, že osoba citlivá k infekci se během časového intervalu délky Δa nakazí a uzdraví, je rovna $s(a)\lambda(a)$. Dále zavedeme *letalitu choroby* ve věku a vztahem

$$c(a) = 1 - s(a);$$

lze ji interpretovat jako pravděpodobnost, že nemocná osoba věku a během časového intervalu délky Δa zemře. Proměnné

$$u = u(a) = \frac{S(a)}{N}, \quad \text{resp. } w = w(a) = \frac{R(a)}{N}$$

vyjadřují (klasickou) pravděpodobnost, že osoba se dožila věku a a neprodělala, resp. prodělala, chorobu. Novorozenec se určitě narodil jako zdravý, tedy platí

$$u(0) = 1, \quad w(0) = 0. \quad (5.24)$$

Vývoj kohorty, v níž probíhá choroba, lze schematicky znázornit obrázkem 5.3 a předpoklady vyjádřit ve tvaru rovností:

$$S(a + \Delta a) = S(a) - \mu(a)S(a)\Delta a - \lambda(a)S(a)\Delta a = S(a) - (\mu(a) + \lambda(a))S(a)\Delta a,$$

$$\begin{aligned} R(a + \Delta a) &= R(a) + s(a)\lambda(a)S(a)\Delta a - \mu(a)R(a)\Delta a = \\ &= R(a) + (1 - c(a))\lambda(a)S(a)\Delta a - \mu(a)R(a)\Delta a. \end{aligned}$$

V první z uvedených rovností převedeme na levou stranu $S(a)$ a ve druhé z nich $R(a)$, rovnosti vydělíme výrazem $N\Delta a$ a provedeme limitní přechod $\Delta a \rightarrow 0$. Pro zjednodušení modelu budeme předpokládat, že funkce u a w jsou diferencovatelné; takový předpoklad je v případě

velké kohorty dostatečně realistický. Dostaneme tak systém neautonomních diferenciálních rovnic

$$\begin{aligned}\frac{du}{da} &= -(\mu(a) + \lambda(a))u, \\ \frac{dw}{da} &= (1 - c(a))\lambda(a)u - \mu(a)w;\end{aligned}\tag{5.25}$$

jejich řešení splňuje počáteční podmínky (5.24).

První rovnice systému (5.25) je lineární homogenní rovnicí pro neznámou funkci u . Její řešení s počáteční podmínkou (5.24) je při označení

$$M(a) = \int_0^a \mu(\alpha) d\alpha, \quad \Lambda(a) = \int_0^a \lambda(\alpha) d\alpha\tag{5.26}$$

podle 1.3 rovno

$$u(a) = e^{-\Lambda(a)-M(a)}.\tag{5.27}$$

Toto vyjádření dosadíme do druhé rovnice systému (5.25) a dostaneme

$$\frac{dw}{da} = -\mu(a)w + (1 - c(a))\lambda(a)e^{-\Lambda(a)-M(a)},$$

což je lineární nehomogenní rovnice pro neznámou funkci w . Její řešení s počáteční podmínkou (5.24) je opět podle 1.3 rovno

$$w(a) = e^{-M(a)} \left(1 - \int_0^a c(\alpha)\lambda(\alpha)e^{-\Lambda(\alpha)} d\alpha \right) - e^{-\Lambda(a)-M(a)}.\tag{5.28}$$

Dosud provedené úvahy a výpočty lze shrnout: Pravděpodobnosti $u(a)$, resp. $w(a)$, že se osoba dožije věku a a neprodělá, resp. prodělá, chorobu, jsou řešením soustavy rovnic (5.25) s počátečními podmínkami (5.24) a jsou dány výrazy (5.27), resp. (5.28), kde funkce M a Λ jsou dány výrazy (5.26).

Pravděpodobnost, že se osoba dožije věku a za předpokladu, že choroba se v kohortě neobjevuje (tj. $\lambda \equiv 0$ a v důsledku toho také $\Lambda \equiv 0$), je rovna přímo funkci u s $\Lambda \equiv 0$, tj.

$$\ell_0(a) = e^{-M(a)}.$$

Pravděpodobnost, že se osoba dožije věku a pokud se choroba vyskytuje, je rovna

$$\begin{aligned}\ell(a) = u(a) + w(a) &= e^{-M(a)} \left(1 - \int_0^a c(\alpha)\lambda(\alpha)e^{-\Lambda(\alpha)} d\alpha \right) = \\ &= \ell_0(a) \left(1 - \int_0^a c(\alpha)\lambda(\alpha)e^{-\Lambda(\alpha)} d\alpha \right).\end{aligned}$$

Pravděpodobnost dožití věku a je tedy součinem pravděpodobnosti dožití věku a při přirozené úmrtnosti a faktoru, který závisí pouze na incidenci a letalitě choroby.

Označme dále

$$x(a) = \frac{u(a)}{\ell(a)}, \quad z(a) = \frac{w(a)}{\ell(a)} = \frac{\ell(a) - u(a)}{\ell(a)} = 1 - x(a);$$

Veličina $x(a)$, resp. $z(a)$, vyjadřuje podmíněnou pravděpodobnost, že osoba věku a neprodělala, resp. prodělala, chorobu za podmínky, že se věku a dožila.

Poněvadž

$$x(a) = \frac{e^{-\Lambda(a)-M(a)}}{e^{-M(a)} \left(1 - \int_0^a c(\alpha)\lambda(\alpha)e^{-\Lambda(\alpha)}d\alpha\right)} = \frac{e^{-\Lambda(a)}}{1 - \int_0^a c(\alpha)\lambda(\alpha)e^{-\Lambda(\alpha)}d\alpha}, \quad (5.29)$$

platí rovnost $x(0) = 1$ a dále

$$\begin{aligned} \frac{dx(a)}{da} &= \frac{-\lambda(a)e^{-\Lambda(a)} \left(1 - \int_0^a c(\alpha)\lambda(\alpha)e^{-\Lambda(\alpha)}d\alpha\right) + e^{-\Lambda(a)}c(a)\lambda(a)e^{-\Lambda(a)}}{\left(1 - \int_0^a c(\alpha)\lambda(\alpha)e^{-\Lambda(\alpha)}d\alpha\right)^2} = \\ &= -\lambda(a) \left(\frac{e^{-\Lambda(a)}}{1 - \int_0^a c(\alpha)\lambda(\alpha)e^{-\Lambda(\alpha)}d\alpha} - \frac{c(a)e^{-2\Lambda(a)}}{\left(1 - \int_0^a c(\alpha)\lambda(\alpha)e^{-\Lambda(\alpha)}d\alpha\right)^2} \right) = \\ &= -\lambda(a)x(a)(1 - c(a)x(a)). \end{aligned}$$

Relativní zastoupení osob věku a , které v uvažované kohortě neprodělaly chorobu, je tedy veličina $x(a)$ daná formulí (5.29), která je současně řešením počáteční úlohy pro Bernoulliovu rovnici

$$\frac{dx}{da} = -\lambda(a)x(1 - c(a)x), \quad x(0) = 1. \quad (5.30)$$

Vývoj zastoupení osob, které neprodělaly chorobu, tedy nezávisí na přirozené úmrtnosti μ . Úlohu (5.30) můžeme vyřešit metodami popsány v 1.4 a přesvědčit se, že řešení je stejné jako (5.29), nebo podrobněji

$$x(a) = \frac{e^{\int_0^a \lambda(\alpha)d\alpha}}{1 - \int_0^a \lambda(\xi)c(\xi)e^{\int_0^\xi \lambda(\alpha)d\alpha}d\xi}.$$

Zejména pro incidenci choroby a letalitu choroby nezávislé na věku dostaneme

$$x(a) = \frac{1}{c + (1 - c)e^{\lambda a}}.$$

Poznamenejme ještě, že v teorii přežití se funkce ℓ_0 , μ , M nazývají *funkce přežití*, *riziková funkce* a *kumulativní riziková funkce* (v uvedeném pořadí). Pokud

$$\lim_{a \rightarrow \infty} M(a) = \int_0^\infty \mu(a)da = \infty,$$

pak pro funkci přežití platí

$$\ell_0(a) = 1 - F(a),$$

kde F je distribuční funkce náhodné veličiny „věk dožití jedince z kohorty“.

Uvedený model šíření epidemie neštovic publikoval Daniel Bernoulli (1700–1782) v článku

BERNOULLI, D. Essai d'une nouvelle analyse de la mortalité causée par la petite vérole et des avantages de l'inoculation pour la prévenir. *Hist. Acad. R. Sci. Paris*. 1760/1766, p.1–45.

v němž hledal odpověď na otázku, zda zavádět očkování proti neštovicím, přestože tato operace někdy končí smrtí.

Na základě tabulek úmrtí, které publikoval královský astronom Edmond Haley (1656–1742)

HALLEY E. An estimate of the degrees of the mortality of mankind, drawn from curious tables of the births and funerals at the city of Breslaw; with an attempt to ascertain the price of annuities upon lives. *Phil. Trans. Roy. Soc. London*. 1693, vol. 17, p. 596–610.

odhadl D. Bernoulli hodnoty incidence a letality neštovic nezávislé na věku jako $\lambda = \frac{1}{8}$, $c = \frac{1}{8}$; skutečnost, že mu koeficienty vyšly stejné, je náhoda.

5.8 Ekonomický růst (Solowův-Swanův neoklasický model)

Budeme se snažit popsat dynamiku (vývoj v čase) základních makroekonomických ukazatelů v uzavřené ekonomice, tj. v ekonomice, v níž nedochází k žádné výměně s okolními ekonomikami (k exportu nebo importu). Za základní ukazatele budeme považovat:

$Y = Y(t)$... hrubý domácí produkt v čase t .

$K = K(t)$... kapitál v čase t . Kapitálem budeme rozumět nejen kapitál finanční, tj. peníze, ale také kapitál hmotný, tj. budovy, stroje, zařízení ap. Celkové množství kapitálu lze však vyjádřit pomocí peněžní jednotky.

$L = L(t)$... disponibilní pracovní síla v čase t . Lze si ji představit jako množství práce schopného (nebo práce ochotného) obyvatelstva.

$I = I(t)$... investice v čase t , tj. peněžní prostředky použité k tvorbě nebo obnově kapitálu.

$S = S(t)$... spotřeba v čase t . Za spotřebu budeme považovat peněžní prostředky k tvorbě nebo obnově kapitálu nevyužité, tj. nejen realizovanou spotřebu ale také např. vládní výdaje nebo úspory obyvatelstva.

Vyjdeme z několika jednoduchých a z ekonomického hlediska přijatelných předpokladů:

- P1) Jedinými produkčními faktory jsou kapitál a práce.
- P2) Kapitál se vytváří investicemi.
- P3) Kapitál se amortizuje (znehodnocuje) tak, že poměr znehodnoceného kapitálu za jednotku času ke všemu kapitálu je konstantní.
- P4) Relativní přírůstek pracovní síly v čase je konstantní; v podstatě odpovídá přirozenému přírůstku obyvatel.
- P5) Sklon ke spotřebě, tj. podíl spotřebovaného produktu, je v čase konstantní.
- P6) Veškerý produkt se rozdělí na investice a spotřebu.

P2) a P6) nejsou ve vlastním smyslu předpoklady, je jimi pouze specifikováno, co se rozumí pojmy „investice“ a „spotřeba“.

Základní makroekonomické ukazatele budeme považovat za nezáporné diferencovatelné funkce definované na intervalu $[0, \infty)$, tj. zajímá nás vývoj od jistého okamžiku do budoucnosti. Nyní můžeme předpoklady vyjádřit matematicky:

P1) Produkce je funkcí kapitálu a práce, tj.

$$Y(t) = f(K(t), L(t)), \quad (5.31)$$

kde $f : [0, \infty)^2 \rightarrow [0, \infty)$ je nějaká diferencovatelná funkce rostoucí v každé ze svých proměnných. Nazýváme ji *produkční funkce*.

P2) Množství kapitálu vytvořeného za časový interval délky Δt , tj. od času t po čas $t + \Delta t$, je úměrné množství investic $I(t)$ a času investování Δt , tj. je roven hodnotě

$$\frac{1}{\kappa} I(t) \Delta t,$$

kde $\kappa > 0$ je nějaká konstanta. Vyjadřuje čas, za který se z jednotkové investice vytvoří jednotkové množství kapitálu. Většinou se volí $\kappa = 1$, tedy že investice je totéž, co vytvořený kapitál.

P3) Označme a množství kapitálu amortizovaného za jednotku času. Pak pro každý čas t platí

$$\frac{a}{K(t)} = \delta,$$

kde δ je nějaká nezáporná konstanta, kterou nazveme *mírou amortizace*. Ta bývá vyjádřena pomocí odpisů. Za časový interval délky Δt se amortizuje $a\Delta t$ kapitálu, takže množství kapitálu znehodnoceného za interval délky Δt je rovno

$$\delta K(t) \Delta t.$$

P4) Relativní přírůstek λ pracovní síly za jednotku času je konstantní, takže za časový interval délky Δt je relativní přírůstek pracovní síly roven $\lambda\Delta t$, tj.

$$\frac{L(t + \Delta t) - L(t)}{L(t)} = \lambda\Delta t.$$

P5) Existuje konstanta s nazývaná *mezní sklon ke spotřebě* taková, že pro každé $t \geq 0$ je

$$\frac{S(t)}{Y(t)} = s.$$

P6) V každém čase t platí

$$Y(t) = I(t) + S(t). \quad (5.32)$$

Dále potřebujeme specifikovat produkční funkci f . Budeme tedy ještě předpokládat:

P7) Ke zdvojnásobení produkce je potřeba dvojnásobného kapitálu i dvojnásobné pracovní síly. Obecněji, ke zvětšení produkce o $q\%$ je potřeba zvětšit kapitál i pracovní sílu také o $q\%$. Matematicky,

$$f(\beta K, \beta L) = \beta f(K, L) \quad (5.33)$$

pro každou konstantu $\beta > 0$; jinak řečeno, produkční funkce f je homogenní prvního řádu.

P8) Není-li v ekonomice žádný kapitál, tak jakékoliv jeho přidání způsobí veliký nárůst produkce; přesněji, mezní produkt kapitálu roste do nekonečna, pokud se množství kapitálu v ekonomice přibližuje k nule. Je-li v ekonomice nadbytek kapitálu, tak jeho zvětšení již nezpůsobí významný nárůst produkce; přesněji, mezní produkt kapitálu klesá k nule, pokud jeho množství v ekonomice neomezeně roste. Analogické vztahy jsou mezi produkcí a prací. Tyto předpoklady zapíšeme ve tvaru

$$\lim_{K \rightarrow 0+} \frac{\partial f}{\partial K}(K, L) = \infty \text{ pro } L > 0, \quad \lim_{L \rightarrow 0+} \frac{\partial f}{\partial L}(K, L) = \infty \text{ pro } K > 0,$$

$$\lim_{K \rightarrow \infty} \frac{\partial f}{\partial K}(K, L) = 0, \quad \lim_{L \rightarrow \infty} \frac{\partial f}{\partial L}(K, L) = 0;$$

nazýváme je *Inadovy podmínky*.

Nyní již můžeme sestavit rovnice popisující vývoj makroekonomických ukazatelů. Podle P2) a P3) je kapitál v čase $t + \Delta t$ roven

$$K(t + \Delta t) = K(t) + \frac{1}{\kappa} I(t) \Delta t - \delta K(t) \Delta t.$$

Odtud dostaneme

$$\frac{K(t + \Delta t) - K(t)}{\Delta t} = \frac{1}{\kappa} I(t) - \delta K(t)$$

a limitním přechodem $\Delta t \rightarrow 0$ získáme diferenciální rovnici

$$K' = \frac{1}{\kappa} I - \delta K. \quad (5.34)$$

Tímtož limitním přechodem dostaneme po snadné úpravě z předpokladu P4) diferenciální rovnici

$$L' = \lambda L. \quad (5.35)$$

Z předpokladu P6) máme $1 = \frac{I(t)}{Y(t)} + \frac{S(t)}{Y(t)}$ a dále s využitím předpokladu P5) dostaneme

$$I(t) = (1 - s)Y(t). \quad (5.36)$$

Systém dvou diferenciálních rovnic (5.34), (5.35) spolu s omezujícími rovnostmi (5.31), (5.36) lze považovat za matematický model dynamiky produkce, kapitálu a práce.

Model (5.34), (5.35), (5.31), (5.36) můžeme ještě dále upravit. Zavedeme veličinu $k = k(t)$ vztahem

$$k(t) = \frac{K(t)}{L(t)}; \quad (5.37)$$

nazýváme ji *míra vybavenosti práce kapitálem*. Z rovností (5.31) a (5.33) dostaneme

$$Y(t) = f(K(t), L(t)) = L(t)f\left(\frac{K(t)}{L(t)}, 1\right) = L(t)f(k(t), 1).$$

Výraz $f(k, 1)$ se nazývá *intenzivní tvar produkční funkce*. Derivováním vztahu $K = Lk$ definujícího vybavenost práce kapitálem dostaneme $K' = L'k + Lk'$. Po dosazení z rovnic (5.35), (5.34) máme

$$\frac{1}{\kappa} I - \delta K = \lambda Lk + Lk'.$$

Za proměnnou I nejprve dosadíme z rovnosti (5.36) a pak za proměnnou Y z rovnosti (5.31). Dostaneme tak

$$\frac{1-s}{\kappa}Lf(k,1) - \delta K = \lambda Lk + Lk'.$$

Po vydělení hodnotou L máme

$$\frac{1-s}{\kappa}f(k,1) - \delta k = \lambda k + k'.$$

Odtud vyjádříme derivaci k' a dostaneme základní dynamickou rovnici neoklasického modelu

$$k' = -(\lambda + \delta)k + \frac{1-s}{\kappa}f(k,1). \quad (5.38)$$

Připomeňme, že obvykle se volí $\kappa = 1$, tj. že investice představují nově vytvořený kapitál.

Řešení základní rovnice s Cobbovou-Douglasovou produkční funkcí

V základní rovnici stále zůstává neurčená produkční funkce f . Jednoduchá funkce, která splňuje podmínky P7) a P8) (a tedy může představovat jistý popis ekonomické reality) je *Cobbova-Douglasova produkční funkce*, která je tvaru

$$f(K, L) = BK^\alpha L^{1-\alpha}, \quad (5.39)$$

kde kladný koeficient B představuje produkci při jednotkovém kapitálu i práci a α je nějaká konstanta taková, že $0 < \alpha < 1$. Cobbova-Douglasova produkční funkce v intenzivním tvaru je

$$f(k, 1) = Bk^\alpha. \quad (5.40)$$

Dosazením této funkce do základní rovnice (5.38) dostaneme obyčejnou diferenciální rovnici pro neznámou funkci k ve tvaru

$$k' = -(\lambda + \delta)k + A(1-s)k^\alpha, \quad (5.41)$$

kde jsme označili $A = \frac{B}{\kappa}$. Jedná se diferenciální rovnici Bernoulliiovu, sr. 1.4. Budeme ji řešit zavedením substituce

$$r = k^{1-\alpha}, \quad (5.42)$$

tedy

$$\begin{aligned} r' &= (1-\alpha)k^{-\alpha}k' = (1-\alpha)k^{-\alpha}(-(\lambda + \delta)k + A(1-s)k^\alpha) = \\ &= (\alpha - 1)(\lambda + \delta)k^{1-\alpha} - A(1-s)(\alpha - 1), \end{aligned}$$

neboli

$$r' = (\alpha - 1)(\lambda + \delta)r - A(1-s)(\alpha - 1). \quad (5.43)$$

To je nehomogenní lineární rovnice pro neznámou funkci k a její řešení s počáteční podmínkou $r(0) = r_0$ je podle 1.3 rovno

$$\begin{aligned} r(t) &= \left[r_0 - \int_0^t A(1-s)(\alpha - 1)e^{-(\alpha-1)(\lambda+\delta)\sigma} d\sigma \right] e^{(\alpha-1)(\lambda+\delta)t} = \\ &= \left[r_0 + A \frac{1-s}{\lambda + \delta} \left(e^{-(\alpha-1)(\lambda+\delta)t} - 1 \right) \right] e^{(\alpha-1)(\lambda+\delta)t} = \\ &= \left(r_0 - A \frac{1-s}{\lambda + \delta} \right) e^{(\alpha-1)(\lambda+\delta)t} + A \frac{1-s}{\lambda + \delta}. \quad (5.44) \end{aligned}$$

Míra amortizace δ je podle předpokladu P3) nezáporná. O relativním přírůstku pracovní síly λ jsme dosud nic nepředpokládali, může být kladný (obyvatelstva přibývá) i záporný (obyvatelstvo vymírá). Pro další úvahy budeme předpokládat, že $\lambda + \delta > 0$ (materiál chátrá rychleji než obyvatelstvo). Poněvadž $\alpha < 1$, je funkce r daná rovností (5.44) monotonní (v případě $(\lambda + \delta)r_0 > A(1 - s)$ klesající, v případě $(\lambda + \delta)r_0 < A(1 - s)$ rostoucí) a platí

$$\lim_{t \rightarrow \infty} r(t) = A \frac{1 - s}{\lambda + \delta}. \quad (5.45)$$

S využitím rovností (5.37), (5.40) a (5.42) můžeme psát

$$r = k^{1-\alpha} = \left(\frac{K}{L}\right)^{1-\alpha} = \frac{BK}{BK^\alpha L^{1-\alpha}} = B \frac{K}{Y}. \quad (5.46)$$

Z rovnosti (5.45) nyní plyne

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{K(t)}{Y(t)} = \frac{1 - s}{\kappa(\lambda + \delta)}; \quad (5.47)$$

tento výsledek můžeme interpretovat tak, že kapitálová náročnost jednotky produkce (množství kapitálu potřebné k vytvoření jednotkového produktu) se v uzavřené ekonomice ustálí na jisté hodnotě, zvané *mezni poměr kapitálu a produkce*, která závisí pouze na sklonu ke spotřebě s , efektivitě investic κ , míře amortizace δ a přirozeném přírůstku (nebo úbytku) obyvatel λ . Ve stabilizované uzavřené ekonomice tedy platí $\frac{K}{Y} = \frac{1 - s}{\kappa(\lambda + \delta)}$, neboli

$$Y = \frac{1 - s}{\kappa(\lambda + \delta)} K;$$

produkce je přímo úměrná kapitálu.

Návratem k proměnné $k = r^{1/(1+\alpha)}$ můžeme vyjádřit řešení základní rovnice (5.41) s Cobbovou-Douglasovou produkční funkcí a s počáteční podmínkou $k(0) = k_0$ ve tvaru

$$k(t) = \left[\left(k_0^{1-\alpha} - A \frac{1-s}{\lambda+\delta} \right) e^{(\alpha-1)(\lambda+\delta)t} + A \frac{1-s}{\lambda+\delta} \right]^{\frac{1}{1-\alpha}}. \quad (5.48)$$

Pro funkci k platí, že

$$\lim_{t \rightarrow \infty} k(t) = \left(A \frac{1-s}{\lambda+\delta} \right)^{\frac{1}{1-\alpha}}; \quad (5.49)$$

její chování v dlouhém časovém úseku nezávisí na počáteční hodnotě. Ekonomika tedy směřuje ke konstantní (*rovnovážné*) vybavenosti práce kapitálem.

Nyní můžeme pomocí řešení (5.44) a (5.48) rovnic (5.43) a (5.41) vyjádřit řešení rovnic původního modelu (5.31), (5.34), (5.35), (5.36), (5.32) v případě, že produkční funkce je Cobbova-Douglasova tvaru (5.39). Budeme uvažovat počáteční podmínky

$$K(0) = K_0, \quad L(0) = L_0.$$

Pak podle (5.39), (5.32) a (5.36) je

$$Y(0) = Y_0 = BK_0^\alpha L_0^{1-\alpha}, \quad S(0) = S_0 = sY_0, \quad I(0) = I_0 = (1 - s)Y_0.$$

Rovnice (5.35) je lineární homogenní a její řešení splňující uvedenou počáteční podmínku je

$$L(t) = L_0 e^{\lambda t}.$$

Podle (5.37) je

$$K(t) = k(t)L(t) = L_0 e^{\lambda t} \left[\left(\left(\frac{K_0}{L_0} \right)^{1-\alpha} - A \frac{1-s}{\lambda+\delta} \right) e^{(\alpha-1)(\lambda+\delta)t} + A \frac{1-s}{\lambda+\delta} \right]^{\frac{1}{1-\alpha}},$$

podle (5.39), (5.31) je

$$Y(t) = BK(t)^\alpha L(t)^{1-\alpha} = \kappa A L_0 e^{\lambda t} \left[\left(\left(\frac{K_0}{L_0} \right)^{1-\alpha} - A \frac{1-s}{\lambda+\delta} \right) e^{(\alpha-1)(\lambda+\delta)t} + A \frac{1-s}{\lambda+\delta} \right]^{\frac{\alpha}{1-\alpha}}.$$

Spotřeba $S(t)$ je s -násobkem produkce a investice $I(t)$ je jejím $(1-s)$ -násobkem.

Technologický pokrok v modelu ekonomického růstu

Z rovností (5.49), (5.47) plyne, že produkce, kapitál a pracovní síla jsou asymptoticky ekvivalentní funkce; zhruba řečeno, tyto makroekonomické charakteristiky rostou stejně rychle. Zejména platí

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{Y(t)}{K(t)} = \frac{\lambda + \delta}{1-s} = \text{const} < \infty.$$

Základní dogma ekonomie však říká, že ekonomika roste tak, že se produkuje stále více se stále menšími náklady, tj.

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{Y(t)}{K(t)} = \infty. \quad (5.50)$$

Tato disproporce může být způsobena tím, že jsme neuvažovali technologický pokrok. Ten se projevuje tak, že efektivita práce v čase roste. To znamená, že pracovní síla nebude vyjádřena pouze množstvím pracujících. Předpoklad P4) tedy nahradíme předpokladem modifikovaným:

P4') Relativní přírůstek pracovní síly za jednotku času v průběhu času roste, tj.

$$\frac{L(t+\delta t) - L(t)}{L(t)} = \lambda(t)\Delta t,$$

kde λ je rostoucí funkce.

Nyní můžeme zopakovat všechny úvahy. Těmi dojdeme k modifikované rovnici neoklasického modelu

$$k' = -(\lambda(t) + \delta)k + \frac{1-s}{\kappa} f(k, 1), \quad (5.51)$$

která se od rovnice (5.38) liší pouze v tom, že relativní přírůstek pracovní síly λ závisí na čase. Abychom tuto závislost specifikovali, přijmeme další předpoklad:

P9) Relativní přírůstek pracovní síly vyjadřuje dosaženou technologickou úroveň. Technologický růst je proces kumulativní, tj. jeho přírůstek je úměrný úrovni dosažené a době rozvoje, tj.

$$\lambda(t + \Delta t) - \lambda(t) = p\lambda(t)\Delta t,$$

kde p je kladná konstanta.

Uvedený předpoklad lze limitním přechodem $\Delta t \rightarrow 0$ přepsat ve tvaru homogenní diferenciální rovnice

$$\lambda' = p\lambda, \quad (5.52)$$

jejíž řešení je podle 1.3 rovno $\lambda(t) = \lambda_0 e^{pt}$, kde λ_0 vyjadřuje počáteční technologickou úroveň. Do rovnice (5.51) nyní můžeme dosadit Cobbovu-Douglasovu produkční funkci (5.40) a vyjádření (5.52). Opět dostaneme Bernoulliovu rovnici

$$k' = -(\lambda_0 e^{pt} + \delta)k + A(1-s)k^\alpha,$$

kterou substituce (5.42) transformuje na rovnici lineární

$$r' = (\alpha - 1)(\lambda_0 e^{pt} + \delta)r + A(1-s)(1-\alpha).$$

Její řešení s počáteční podmínkou $r(0) = r_0$ je podle 1.3 rovno

$$r(t) = \left[r_0 + A(1-\alpha)(1-s) \int_0^t \exp \left\{ (1-\alpha) \left(\delta\tau + \frac{\lambda_0}{p} (e^{p\tau} - 1) \right) \right\} d\tau \right] \times \\ \times \exp \left\{ -(1-\alpha) \left(\delta t + \frac{\lambda_0}{p} (e^{pt} - 1) \right) \right\}.$$

Vzhledem k (5.46) je

$$\frac{Y(t)}{K(t)} = \frac{B}{r(t)},$$

takže s použitím de l'Hospitalova pravidla můžeme vypočítat

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{Y(t)}{K(t)} = B \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{\exp \left\{ (1-\alpha) \left(\delta t + \frac{\lambda_0}{p} (e^{pt} - 1) \right) \right\}}{r_0 + A(1-\alpha)(1-s) \int_0^t \exp \left\{ (1-\alpha) \left(\delta\tau + \frac{\lambda_0}{p} (e^{p\tau} - 1) \right) \right\} d\tau} = \\ = B \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{(1-\alpha) \left(\delta + \frac{\lambda_0}{p} e^{pt} \right) \exp \left\{ (1-\alpha) \left(\delta t + \frac{\lambda_0}{p} (e^{pt} - 1) \right) \right\}}{A(1-\alpha)(1-s) \exp \left\{ (1-\alpha) \left(\delta t + \frac{\lambda_0}{p} (e^{pt} - 1) \right) \right\}} = \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{\delta p + \lambda_0 e^{pt}}{p(1-s)} = \infty.$$

Podmínka (5.50) je nyní splněna. Analogicky vypočítáme

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \left(\frac{K(t)}{Y(t)} / \lambda_0 e^{pt} \right) = 0.$$

Poslední výsledek lze interpretovat tak, že v uzavřené ekonomice s plynulým technologickým pokrokem klesá kapitálová náročnost jednotky produkce řádově rychleji, než technologická úroveň roste.

Základní dynamickou rovnici neoklasického modelu sestavili nezávisle na sobě Robert M. Solow a Trevor W. Swan jako rozšíření modelu produktivity kapitálu, který nezávisle vytvořili Sir Roy F. Harrod (v roce 1939) a Ewsey Domar (v roce 1946). Publikovali ji v článcích

SOLOW, R. M. A Contribution to the Theory of Economic Growth. *Quarterly Journal of Economic*. 1956, vol. 70, No. 1 (February), p. 65–94.

SWAN, T. W. Economic Growth and Capital Accumulation. *Economic Record*. 1956, No. 32 (November), p. 334–361.

Robert Solow za rozpracování neoklasického modelu obdržel v roce 1987 Cenu Švédské národní banky za rozvoj ekonomické vědy na památku Alfreda Nobela (lidově zvanou Nobelova cena za ekonomii).

5.9 Udržitelný rybolov

Představme si nějakou vodní nádrž, v níž žijí ryby. Tato nádrž je uzavřená v tom smyslu, že ryby z ní ani do ní nemigrují. Úživnost této nádrže budeme považovat za konstantní. Populaci ryb považujeme za homogenní (nerozlišujeme věk, velikost, pohlaví ani jiné vlastnosti jedinců) a všechny její charakteristiky kromě velikosti považujeme za konstantní v čase. Označíme-li $x = x(t)$ velikost populace ryb v čase t , pak vývoj této veličiny lze modelovat logistickou diferenciální rovnicí

$$x' = rx \left(1 - \frac{x}{K}\right),$$

kde r je vnitřní koeficient růstu populace a K je kapacita (úživnost) prostředí; oba parametry r a K jsou kladné.

Rybolov s konstantním úlovkem za jednotku času

Ryby však nejsou ponechány svému vývoji, jejich populace je využívána. Rybolov můžeme popsat tak, že z populace ryb je pravidelně odstraňován jistý počet jedinců, za jednotku času je vyloveno určité množství ryb. (To si lze například představit tak, že u jezera žijí rybáři, kteří mají pevně daný počet loděk, každý den vyrazí na lov a loví tak dlouho, až své čluny naplní.) Označme h množství ryb ulovených za jednotku času; parametr h je kladný. Pak vývoj populace ryb, jejíž velikost byla na začátku rovna hodnotě $x_0 \geq 0$, je popsán počáteční úlohou pro diferenciální rovnici

$$x' = rx \left(1 - \frac{x}{K}\right) - h, \quad x(0) = x_0. \quad (5.53)$$

Základní otázkou je, zda rybolov je udržitelný, tj. zda v dostatečně dlouhém časovém horizontu bude populace ryb přežívat nebo ji lov vyhubí.

Rovnice v úloze (5.53) je Riccatiho, podle 4.1.1 ji řešíme substitucí

$$x(t) = \frac{K}{r} \frac{y'(t)}{y(t)}. \quad (5.54)$$

Dosazení do rovnice (5.53) dává

$$\frac{K}{r} \frac{y''y - (y')^2}{y^2} = x' = r \frac{K}{r} \frac{y'}{y} - \frac{r}{K} \left(\frac{K}{r} \frac{y'}{y} \right)^2 - h,$$

tj.

$$\frac{K}{r} \frac{y''}{y} - \frac{K}{r} \left(\frac{y'}{y} \right)^2 = -\frac{K}{r} \left(\frac{y'}{y} \right)^2 + K \frac{y'}{y} - h.$$

Odtud snadnou úpravou dostaneme lineární homogenní rovnici druhého řádu s konstantními koeficienty

$$y'' - ry' + \frac{rh}{K}y = 0. \quad (5.55)$$

Její charakteristická rovnice (sr. 3.1.1) je

$$\lambda^2 - r\lambda + \frac{rh}{K} = 0. \quad (5.56)$$

Označme $D = 1 - \frac{4h}{rK}$. Pak $D < 1$, neboť parametry r, K, h jsou kladné. Při řešení úlohy (5.53) rozlišíme tři případy podle znaménka veličiny D .

(i) $D > 0$, tj. $h < \frac{1}{4}rK$.

V tomto případě má charakteristická rovnice (5.56) dva reálné různé kořeny

$$\lambda_{1,2} = \frac{r}{2} \left(1 \pm \sqrt{D} \right)$$

a protože $D < 1$, jsou oba kořeny kladné. Obecné řešení lineární rovnice (5.55) je

$$y(t) = Ae^{\frac{1}{2}r(1+\sqrt{D})t} + Be^{\frac{1}{2}r(1-\sqrt{D})t} = e^{\frac{1}{2}r(1+\sqrt{D})t} \left(A + Be^{-\sqrt{D}t} \right),$$

kde A, B jsou nějaké konstanty. Platí tedy

$$\begin{aligned} y'(t) &= e^{\frac{1}{2}r(1+\sqrt{D})t} \left(\frac{r}{2}(1+\sqrt{D}) \left(A + Be^{-\sqrt{D}t} \right) - Br\sqrt{D}e^{-\sqrt{D}t} \right) = \\ &= \frac{r}{2}e^{\frac{1}{2}r(1+\sqrt{D})t} \left((1+\sqrt{D})A + (1-\sqrt{D})Be^{-\sqrt{D}t} \right). \end{aligned}$$

Odtud a z transformačního vztahu (5.54) dostaneme obecné řešení rovnice z úlohy (5.53) ve tvaru

$$x(t) = \frac{K}{2} \frac{(1+\sqrt{D})A + (1-\sqrt{D})Be^{-\sqrt{D}t}}{A + Be^{-\sqrt{D}t}}.$$

Konstanty A, B získáme z počáteční podmínky v úloze (5.53):

$$x_0 = \frac{K}{2} \frac{(1+\sqrt{D})A + (1-\sqrt{D})B}{A + B} = \frac{K}{2} \left(1 + \sqrt{D} \frac{A - B}{A + B} \right).$$

To je jedna rovnice pro dvě neznámé a hodnoty A, B z ní nelze vypočítat. Lze však určit jejich poměr

$$\frac{2x_0}{K} - 1 = \sqrt{D} \frac{A - B}{A + B}, \quad \text{tj.} \quad (2x_0 - K - K\sqrt{D})A = -B(2x_0 - K + K\sqrt{D}).$$

Řešení úlohy (5.53) je tedy dáno formulí

$$\begin{aligned} x(t) &= \frac{K}{2} \frac{(1+\sqrt{D}) \left(K(1-\sqrt{D}) - 2x_0 \right) - (1-\sqrt{D}) \left(K(1+\sqrt{D}) - 2x_0 \right) e^{-\sqrt{D}t}}{K(1-\sqrt{D}) - 2x_0 - \left(K(1+\sqrt{D}) - 2x_0 \right) e^{-\sqrt{D}t}} = \\ &= \frac{K}{r} \frac{rx_0(1+\sqrt{D}) - 2h - \left(rx_0(1+\sqrt{D}) - 2h \right) e^{-\sqrt{D}t}}{2x_0 - K(1-\sqrt{D}) - \left(2x_0 - K(1+\sqrt{D}) \right) e^{-\sqrt{D}t}}, \end{aligned}$$

neboť $1 - D = \frac{4h}{rK}$.

Nyní můžeme vyšetřovat průběh funkce x v závislosti na počáteční hodnotě (parametru) x_0 . Pokud je $x_0 > \frac{1}{2}K(1 - \sqrt{D})$, pak je funkce x kladná pro jakoukoliv hodnotu nezávisle proměnné t a platí

$$\lim_{t \rightarrow \infty} x(t) = K \frac{1 + \sqrt{D}}{2};$$

zejména pro $x_0 = \frac{1}{2}K(1 + \sqrt{D})$ je funkce x konstantní, $x(t) \equiv \frac{1}{2}K(1 + \sqrt{D})$. Rybolov zredukuje velikost populace ryb na hodnotu $x^* = \frac{1}{2}K(1 + \sqrt{D})$.

Pokud je $x_0 = \frac{1}{2}K(1 - \sqrt{D})$, pak je funkce x konstantní, $x(t) \equiv \frac{1}{2}K(1 - \sqrt{D})$.

Ovšem, pokud je $x_0 < \frac{1}{2}K(1 - \sqrt{D})$, pak pro

$$t_E = \frac{1}{r\sqrt{D}} \ln \frac{2h - rx_0(1 - \sqrt{D})}{2h - rx_0(1 + \sqrt{D})}$$

je $x(t_E) = 0$. To znamená, že lov ryby vyhubí.

Řešení počáteční úlohy (5.53) s hodnotou $h \in (0, \frac{1}{4}rK)$ a s různými počátečními hodnotami je zobrazeno na obr. 5.4 vlevo nahoře.

(ii) $D > 0$, tj. $h = \frac{1}{4}rK$.

V tomto případě má charakteristická rovnice (5.56) dvojnásobný reálný kladný kořen $\lambda = \frac{1}{2}r$. Obecné řešení lineární rovnice (5.55) v tomto případě je rovno

$$y(t) = (A + Bt)e^{\frac{1}{2}rt}.$$

Pro toto řešení musí platit $y(0) \neq 0$, jinak by transformace (5.54) nebyla definována v pravém okolí počáteční hodnoty. Odtud plyne, že $A \neq 0$ a řešení můžeme upravit na tvar

$$y(t) = A \left(1 + \frac{B}{A}t \right) e^{\frac{1}{2}rt} = A(1 + Ct)e^{\frac{1}{2}rt},$$

kde $C = \frac{B}{A}$. Derivace řešení je rovna

$$y'(t) = A \left(C + \frac{r}{2}(1 + Ct) \right) e^{\frac{1}{2}rt}$$

a obecné řešení rovnice z úlohy (5.53) je

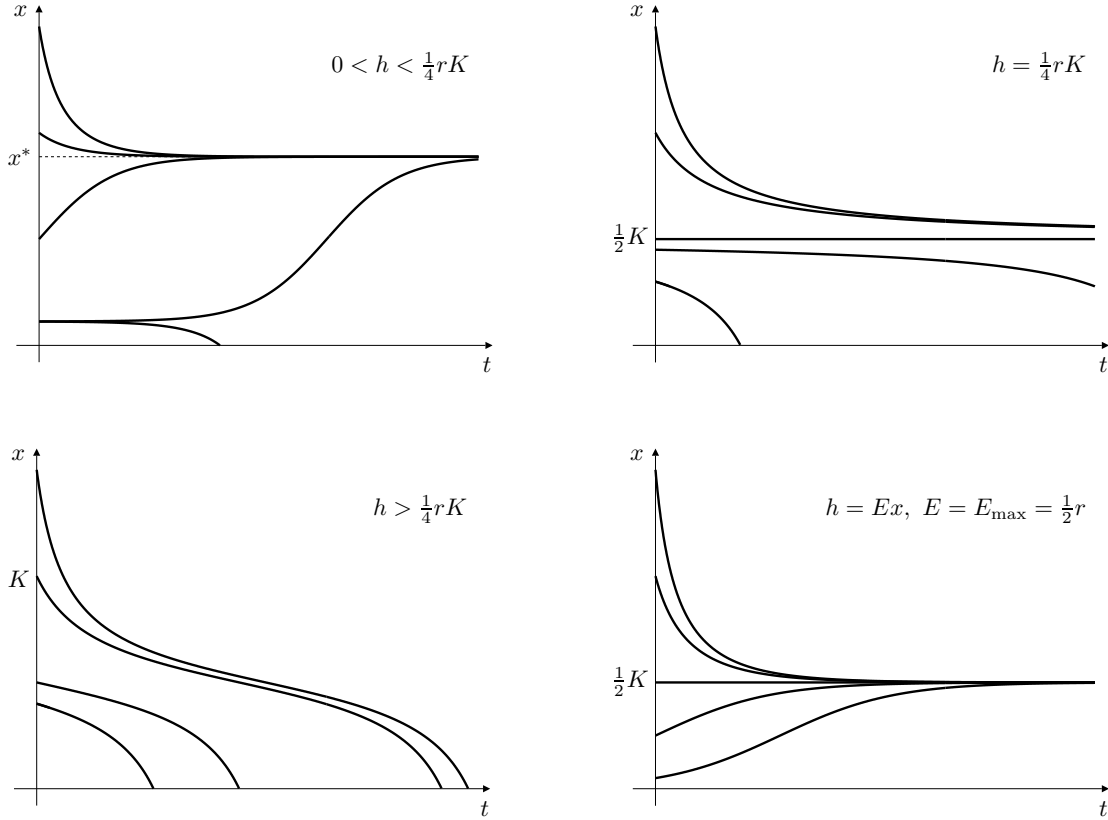
$$x(t) = \frac{K}{r} \frac{C + \frac{r}{2}(1 + Ct)}{1 + Ct} = \frac{K}{2} + \frac{K}{r} \frac{C}{1 + Ct}.$$

Toto řešení má splňovat počáteční podmínku v úloze (5.53), takže

$$C = \frac{r}{2K}(2x_0 - K).$$

Řešení úlohy (5.53) je tedy v případě $h = \frac{1}{4}rK$ dáno formulí

$$x(t) = K \left(\frac{1}{2} + \frac{2x_0 - K}{2K + r(2x_0 - K)t} \right).$$

Obrázek 5.4: Modely rybolovu. Rybolov s konstantním úlovkem za časovou jednotku, tj. řešení úlohy (5.53) pro různé hodnoty intenzity lovu h a pro různé počáteční hodnoty x_0 (nahore a vlevo dole). Rybolov s konstantním loveckým úsilím, tj. řešení úlohy (5.58) s úsilím E přinášejícím maximální udržitelný úlovek pro různé počáteční hodnoty x_0 (vpravo dole).

Pokud $x_0 \geq \frac{1}{2}K$, je toto řešení kladné pro každé $t \geq 0$. Zejména pro $x_0 = \frac{1}{2}K$ je řešení konstantní, $x(t) \equiv \frac{1}{2}K$. Pokud naopak $x_0 < \frac{1}{2}K$, je řešení kladné pouze pro $t \in [0, t_E)$, kde

$$t_E = \frac{2K}{r(K - 2x_0)}$$

a $x(t_E) = 0$. Řešení úlohy (5.53) v případě $h = \frac{1}{4}rK$ pro různé počáteční hodnoty je znázorněno na obr. 5.4 vpravo nahoře.

V případě $h = \frac{1}{4}rK$ je tedy rybolov udržitelný pouze pokud byla počáteční velikost populace ryb alespoň na polovině úživnosti prostředí. V takovém případě rybolov dlouhodobě udržuje velikost populace na hodnotě $\frac{1}{2}K$, neboť

$$\lim_{t \rightarrow \infty} x(t) = \frac{K}{2}.$$

Pokud je počáteční velikost populace ryb menší, lov ryby vyhubí v čase t_E .

(iii) $D < 0$, tj. $h > \frac{1}{4}rK$.

V tomto případě má charakteristická rovnice (5.56) komplexně sdružené kořeny

$$\lambda_{1,2} = \frac{r}{2} \pm i\varphi, \quad \text{kde } \varphi = \frac{r}{2}\sqrt{-D} = \frac{r}{2}\sqrt{\frac{4h}{rK} - 1}$$

a obecné řešení lineární rovnice (5.55) je tvaru

$$y(t) = Ae^{\frac{1}{2}rt} \sin(\varphi t + \psi),$$

kde A , ψ jsou konstanty. Jeho derivace je rovna

$$y'(t) = Ae^{\frac{1}{2}rt} \left(\frac{r}{2} \sin(\varphi t + \psi) + \varphi \cos(\varphi t + \psi) \right)$$

a řešení rovnice z úlohy (5.53) podle transformačního vztahu (5.54) je dáno formulí

$$\begin{aligned} x(t) &= \frac{K}{r} \frac{r \sin(\varphi t + \psi) + 2\varphi \cos(\varphi t + \psi)}{2 \sin(\varphi t + \psi)} = \frac{K}{2} + \frac{K\varphi}{r} \cotg(\varphi t + \psi) = \\ &= \frac{K}{2} \left(1 + \sqrt{\frac{4h}{rK}} - 1 \cotg(\varphi t + \psi) \right). \end{aligned}$$

Aby toto řešení splnilo počáteční podmínku v úloze (5.53), musí platit

$$x_0 = \frac{K}{2} \left(1 + \sqrt{\frac{4h}{rK}} - 1 \cotg \psi \right),$$

tedy

$$\psi = \operatorname{arccotg} \left(\frac{2x_0 - K}{K} \sqrt{\frac{rK}{4h - rK}} \right).$$

Řešení úlohy (5.53) je nyní kladné pouze na intervalu $[0, t_E)$, kde t_E je nejmenší kladné řešení rovnice

$$\frac{K}{2} \left(1 + \sqrt{\frac{4h}{rK}} - 1 \cotg(\varphi t_E + \psi) \right) = 0,$$

tedy

$$t_E = \frac{1}{\varphi} \left(\operatorname{arccotg} \left(-\sqrt{\frac{rK}{4h - rK}} \right) - \psi \right) = \frac{2}{r} \sqrt{\frac{rK}{4h - rK}} \left(\frac{\pi}{2} - \psi + \operatorname{arctg} \sqrt{\frac{rK}{4h - rK}} \right).$$

Pro $h > \frac{1}{4}rK$ tedy rybolov nemůže být udržitelný. Řešení úlohy (5.53) v případě $h > \frac{1}{4}rK$ pro různé počáteční hodnoty je znázorněno na obr. 5.4 vlevo dole.

Z rozboru řešení modelu (5.53) plyne, že rybolov může být udržitelný pouze v případě, že není příliš intenzivní a počáteční populace ryb je dostatečně velká, konkrétně když

$$h \leq \frac{1}{4}rK \quad \text{a} \quad x_0 \geq \frac{K}{2} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{4h}{rK}} \right).$$

Maximální udržitelný úlovek je tedy

$$h_{\max} = \frac{1}{4}rK. \quad (5.57)$$

Rybolov s konstantním úsilím

K modelování rybolovu můžeme přistoupit i jinak. Předpokládejme, že nikoliv úlovek za jednotku času, ale úsilí vynaložené na lov je konstantní. To si můžeme představit například tak, že rybáři mají pevnou denní pracovní dobu, po kterou vlečou síť. Úlovek za jednotku času je v takovém případě úměrný množství ryb, které jsou k dispozici, tj. $h = Ex$, kde kladná konstanta E vyjadřuje vynaložené úsilí.

Místo modelu (5.53) tedy uvažujeme model

$$x' = rx \left(1 - \frac{x}{K}\right) - Ex, \quad x(0) = x_0. \quad (5.58)$$

Rovnici upravíme na tvar

$$x' = -\frac{r}{K}x^2 + (r - E)x$$

a vidíme, že se opět jedná o Riccatiho rovnici. Substituce (5.54) ji převede na tvar

$$\frac{K}{r} \frac{y''}{y} - \frac{K}{r} \left(\frac{y'}{y}\right)^2 = -\frac{r}{K} \left(\frac{K}{r} \frac{y'}{y}\right)^2 + (r - E) \frac{K}{r} \frac{y'}{y},$$

z něhož po úpravě dostaneme lineární homogenní rovnici druhého řádu s konstantními koeficienty

$$y'' - (r - E)y' = 0. \quad (5.59)$$

Příslušná charakteristická rovnice $\lambda^2 - (r - E)\lambda = 0$ má dva reálné kořeny

$$\lambda_{1,2} = \begin{cases} 0, \\ r - E. \end{cases} \quad (5.60)$$

Pokud $E \neq r$, jsou tyto kořeny různé a obecné řešení rovnice (5.59) je tvaru

$$y(t) = A + Be^{(r-E)t}.$$

Jeho derivace je rovna $y'(t) = B(r - E)e^{(r-E)t}$, takže zpětnou transformací (5.54) dostaneme řešení rovnice z úlohy (5.58) jako

$$x(t) = \frac{K}{r} \frac{B(r - E)e^{(r-E)t}}{A + Be^{(r-E)t}}.$$

Pro $x(0) = x_0 > 0$ musí být $B \neq 0$ a řešení můžeme upravit na tvar

$$x(t) = \frac{K(r - E)}{r(1 + De^{-(r-E)t})};$$

hodnotu konstanty $D = \frac{A}{B}$ určíme z počáteční podmínky úlohy (5.58),

$$D = \frac{K(r - E)}{rx_0} - 1 = \frac{1}{rx_0}(K(r - E) - rx_0).$$

Řešení úlohy (5.58) je tedy v případě $E \neq r$ dáno formulí

$$x(t) = \frac{K(r - E)x_0}{rx_0 - (rx_0 - K(r - E))e^{-(r-E)t}}; \quad (5.61)$$

povšimněme si, že tato funkce vyjadřuje řešení problému (5.58) i pro $x_0 = 0$. Řešení (5.61) úlohy (5.58) je pro libovolnou počáteční hodnotu $x_0 \geq 0$ definováno na celém intervalu $[0, \infty)$ a platí pro něho

$$\lim_{t \rightarrow \infty} x(t) = \begin{cases} K \left(1 - \frac{E}{r}\right), & E < r, \\ 0, & E > r. \end{cases}$$

Pokud $E = r$, oba kořeny (5.60) charakteristické rovnice splývají do dvojnásobného kořene $\lambda_{1,2} = 0$. Obecné řešení lineární rovnice (5.59) je v tomto případě rovno

$$y(t) = A + Bt,$$

takže z transformačního vztahu (5.54) plyne, že obecné řešení rovnice v úloze (5.58) je

$$x(t) = \frac{K}{r} \frac{B}{A + Bt} = \frac{K}{r} \frac{1}{D + t}.$$

Hodnota konstanty D nyní je $D = \frac{K}{rx_0}$, takže řešení úlohy (5.58) je

$$x(t) = \frac{Kx_0}{K + rx_0t}.$$

Tato funkce je také při libovolném $x_0 \geq 0$ definována na celém intervalu $[0, \infty)$ a platí pro ni

$$\lim_{t \rightarrow \infty} x(t) = 0.$$

Z rozboru řešení úlohy (5.58) vidíme, že rybolov je dlouhodobě udržitelný (tj. řešení $x = x(t)$ úlohy (5.58) je kladné pro všechna $t \geq 0$) v případě $E < r$. Na rozdíl od předchozího modelu (5.53) však i neudržitelný rybolov vyhubí ryby v dlouhodobém horizontu, nikoliv v konečném čase. Jinak řečeno: je-li ochrana ryb (nebo jiného obnovitelného zdroje) prováděna pevným omezením úlovku, může dojít ke katastrofickému vývoji — rychlé likvidaci ryb. Ochrana pomocí zpětné vazby, tj. omezováním úlovku na základě aktuálního množství ryb, je bezpečnější.

Uvažujme nyní udržitelný rybolov popsáný modelem (5.58) za situace, kdy velikost populace ryb je na limitní hodnotě

$$x^* = K \left(1 - \frac{E}{r}\right).$$

Úlovek za jednotku času je v takovém případě roven $h = Ex^*$. Tento úlovek lze chápat jako závislý na vynaloženém úsilí, tj. jako funkci

$$h = h(E) = EK \left(1 - \frac{E}{r}\right).$$

To je konkávní kvadratická funkce, která nabývá svého maxima pro $E = E_{\max} = \frac{1}{2}r$. Maximální úlovek za jednotku času je tedy

$$h_{\max} = h(E_{\max}) = \frac{1}{4}rK.$$

To je stejný výsledek jako (5.57), tj. v případě rybolovu s konstantním úlovkem za jednotku času popsaného modelem (5.53). Řešení úlohy (5.58) s úsilím $E = E_{\max} = \frac{1}{2}r$ je znázorněno na obrázku 5.4 vpravo dole.

Optimalizace udržitelného rybolovu

Nyní můžeme řešit problém optimalizace rybolovu. Vnitřní koeficient růstu populace ryb je pro konkrétní druh konstanta, tu ovlivnit nelze. Úživnost prostředí však lze měnit, například eutrofizací příslušné vodní nádrže (příkrmováním ryb). V takovém případě můžeme počáteční velikost x_0 považovat za kapacitu přirozeného prostředí. Zvyšování úživnosti prostředí ale něco stojí. Předpokládejme, že náklady na eutrofizaci rybníka, které zvýší jeho úživnost na hodnotu K , jsou vyjádřeny funkcí $n(K)$. Cenu ulovených ryb při intenzitě h označíme $c(h)$ a náklady na něho označíme $l(h)$. Zisk z rybolovu je tedy roven $c(h) - l(h) - n(K)$.

Maximální udržitelný rybolov má intenzitu $h = \frac{1}{4}rK$. Chceme-li tedy maximalizovat zisk, hledáme maximum funkce

$$f(K) = c\left(\frac{1}{4}rK\right) - l\left(\frac{1}{4}rK\right) - n(K)$$

za podmínky

$$x_0 \geq \frac{K}{2} \left(1 - \sqrt{1 - \frac{4h}{rK}}\right).$$

To se ovšem snáze řekne, než udělá; funkce c a n totiž nemusí být známy.

Uvedené modely diskutovali Beddington a May v článku

BEDDINGTON, J. R., MAY, R. M. Harvesting natural populations in a randomly fluctuating environment. *Science*. 1977, vol. 197, p. 463–465.

Přestože se jedná o modely velice jednoduché, přinášejí důležitý vhled do problematiky řízení využívání obnovitelných zdrojů.

5.10 Řetězovka

Mezi dva body A a B , jejichž vzdálenost je menší než ℓ , zavěsíme lano délky ℓ . Chceme určit, jaký tvar bude lano mít.

Lano je hmotné. Předpokládejme, že je homogenní a má lineární hustotu ϱ . To znamená, že jeho celková hmotnost je $\ell\varrho$ a jeho libovolný úsek délky s má hmotnost $s\varrho$. Dále předpokládejme, že lano je dokonale ohebné, neroztažitelné a nesmrštitelné. Jinak řečeno, může mít tvar libovolné křivky délky ℓ .

Zvolíme souřadný systém tak, že osa x je vodorovná, osa y svislá, bod A leží v počátku, kolmý průmět úsečky AB do vodorovné roviny incidentní s osou x je částí osy x . Bod A má tedy souřadnice $(0, 0)$, bod B souřadnice (x_B, y_B) ; přitom platí $x_B^2 + y_B^2 < \ell^2$. Tvar lana vyjádříme jako graf funkce $y = y(x)$ definované na intervalu $[0, x_B]$. Situace je znázorněna na obrázku 5.5.

Na lano působí tři síly – gravitační síla $\mathbf{G}$ a reakce $\mathbf{F}$, $\mathbf{H}$ v koncových bodech A , B . Gravitační síla působí v těžišti S lana, je orientovaná svisle shora dolů a má velikost $\ell\varrho g$, kde g je gravitační zrychlení, tj. $\mathbf{G} = (0, -\ell\varrho g)$. Síly reakce v závěsech lana zapíšeme jako

$$\mathbf{F} = (F_x, F_y), \quad \mathbf{H} = (H_x, H_y), \quad \text{přitom } F_x < 0 < F_y, \quad H_x > 0, \quad H_y > 0.$$

Síly jsou v rovnováze, tedy $\mathbf{F} + \mathbf{H} + \mathbf{G} = \mathbf{o}$. Rozepsáno ve složkách,

$$F_x + H_x = 0, \quad F_y + H_y = \ell\varrho g.$$

Vektory $\mathbf{F}$ a $\mathbf{H}$ jsou tečnými vektory ke grafu funkce y , tedy

$$y'(0) = \frac{F_y}{F_x}, \quad y'(x_B) = \frac{H_y}{H_x}.$$

Nyní si představme, že lano přerůžeme v bodě $C = (x, y)$ a oddělíme z něho část CB . Aby zůstal zachován tvar lana mezi body A a C , musí v bodě C působit tah $\mathbf{T}$, orientovaný ve směru tečny ke grafu funkce y v bodě C . Na část lana mezi body A a C nyní působí gravitační síla $\mathbf{G}_{AC}$ o velikosti $s\rho g$, kde

$$s = \int_0^x \sqrt{1 + y'(\xi)^2} d\xi \quad (5.62)$$

je délka lana mezi body A a C . Síly $\mathbf{F}$, $\mathbf{T}$ a $\mathbf{G}_{AC}$ působící na část lana mezi body A a C musí být v rovnováze, tedy $\mathbf{F} + \mathbf{T} + \mathbf{G}_{AC} = \mathbf{o}$. Složky tahové síly $\mathbf{T} = (T_x, T_y)$ splňují podmínky

$$T_x = -F_x, \quad T_y = s\rho g - F_y,$$

které jsou analogické podmínkám rovnováhy pro celé lano. Pro derivaci funkce y v bodě x platí

$$y'(x) = \frac{T_y}{T_x} = \frac{s\rho g - F_y}{-F_x} = -\frac{\rho g}{F_x} s + \frac{F_y}{F_x}. \quad (5.63)$$

Nyní označíme

$$a = -\frac{\rho g}{F_x}, \quad b = -\frac{F_y}{F_x}.$$

Poněvadž $F_x < 0 < F_y$, jsou konstanty a, b kladné. Rovnici (5.63) přepíšeme,

$$y' = as - b, \quad (5.64)$$

a zderivujeme podle proměnné x . Dostaneme rovnici

$$y'' = a \frac{ds}{dx}. \quad (5.65)$$

Z rovnosti (5.62) vyjádříme

$$\frac{ds}{dx} = \sqrt{1 + y'(x)^2}$$

a dosadíme do rovnice (5.65). Dostaneme rovnici druhého řádu

$$y'' = a\sqrt{1 + y'^2}. \quad (5.66)$$

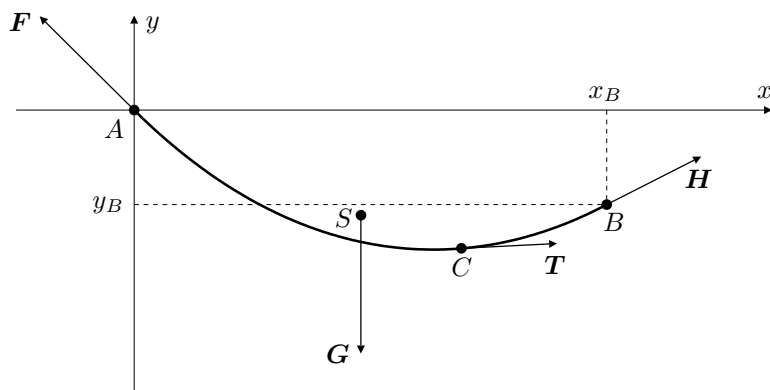
Příslušné Cauchyovy podmínky jsou

$$y(0) = 0, \quad y'(0) = -b; \quad (5.67)$$

první z nich vyjadřuje, že začátek lana je v bodě $A = (0, 0)$, druhá plyne z rovnosti (5.64).

Hledaný tvar lana je tedy grafem řešení Cauchyovy úlohy pro autonomní diferenciální rovnici druhého řádu (5.66) s podmínkami (5.67). Rovnici řešíme postupem popsáním v 4.2.3. Zavedeme funkci $u = y'$ a úlohu přepíšeme na tvar

$$u' = a\sqrt{1 + u^2}, \quad u(0) = -b.$$

Obrázek 5.5: Tvar dokonale ohebného lana připevněného ke dvěma bodům – řetězovka.

To je Cauchyova úloha pro rovnici se separovanými proměnnými, její řešení je podle 1.1.3 implicitně dáno rovností

$$ax = \int_{-b}^u \frac{d\eta}{\sqrt{1+\eta^2}} = \left[\ln \left(\eta + \sqrt{1+\eta^2} \right) \right]_{\eta=-b}^u = \ln \left(u + \sqrt{1+u^2} \right) - \ln \left(-b + \sqrt{1+b^2} \right).$$

Označíme $\varphi = -\ln \left(\sqrt{1+b^2} - b \right)$, předchozí rovnost přepíšeme na tvar

$$ax - \varphi = \ln \left(u + \sqrt{1+u^2} \right)$$

a vypočítáme z ní³

$$u = \sinh(ax - \varphi).$$

Tato funkce je derivací hledané funkce y . Vzhledem k první podmínce (5.67) dostaneme

$$y = \int_0^x u(\xi) d\xi = \int_0^x \sinh(a\xi - \varphi) d\xi = \left[\frac{1}{a} \cosh(a\xi - \varphi) \right]_{\xi=0}^x = \frac{1}{a} (\cosh(ax - \varphi) - \cosh \varphi).$$

Řešení úlohy (5.66), (5.67) tedy je

$$y = \frac{1}{a} (\cosh(ax - \varphi) - \cosh \varphi). \quad (5.68)$$

V tomto vyjádření vystupují kladné parametry a , φ , které nejsou v původním zadání úlohy. Můžeme je vypočítat z podmínek, že koncový bod B má souřadnice (x_B, y_B) a délka lana je ℓ :

$$y_B = y(x_B) = \frac{1}{a} (\cosh(ax_B - \varphi) - \cosh \varphi)$$

³Připomeňme si, že *hyperbolické funkce* $\sinh$ a $\cosh$ jsou definovány vztahy

$$\sinh x = \frac{1}{2} (e^x - e^{-x}), \quad \cosh x = \frac{1}{2} (e^x + e^{-x})$$

a platí pro ně

$$(\cosh x)^2 - (\sinh x)^2 = 1, \quad (\sinh x)' = \cosh x, \quad (\cosh x)' = \sinh x.$$

$$\begin{aligned}\ell &= \int_0^{x_B} \sqrt{1 + y'(\xi)^2} d\xi = \int_0^{x_B} \sqrt{1 + (\sinh(a\xi - \varphi))^2} d\xi = \int_0^{x_B} \cosh(a\xi - \varphi) d\xi = \\ &= \left[\frac{1}{a} \sinh(ax_B - \varphi) \right]_{\xi=0}^{x_B} = \frac{1}{a} (\sinh(ax_B - \varphi) + \sinh \varphi).\end{aligned}$$

Hledaný tvar zavěšeného lana ve zvoleném souřadném systému je graf funkce $y = y(x)$ dané rovností (5.68), kde parametry a , φ jsou kladná řešení soustavy transcendentních rovnic

$$\cosh(ax_B - \varphi) = ay_B + \cosh \varphi, \quad \sinh(ax_B - \varphi) = a\ell - \sinh \varphi.$$

Ve speciálním případě, kdy body A a B jsou ve stejné výšce, tj. $y_B = 0$, můžeme tyto rovnice zjednodušit na tvar

$$\frac{\sinh \varphi}{\varphi} = \frac{\ell}{x_B}, \quad a = \frac{2\varphi}{x_B}.$$

První z nich je rovnicí pro jedinou neznámou φ ; tu z ní (numericky) vypočítáme a dosadíme do druhé.

Galileo Galilei pozoroval, že struna zavěšená na dva body zaujme přibližně tvar paraboly, a že aproximace tvaru struny parabolou je tím přesnější, čím je menší zakřivení struny; pokud v bodu závěsu struna svírá s vodorovnou rovinou úhel menší než 45° , jedná se o téměř přesnou parabolu. Toto své pozorování popsal ve své vědecké závěti *Discorsi e Dimostrazioni Matematiche Intorno a Due Nuove Scienze* publikované roku 1638. V roce 1690 formuloval Jakob Bernoulli problém, najít rovnici této křivky. Vyřešení problému ohlásil G. W. Leibniz v dopise C. Huyghensovi. Křivku popsal jako řetěz s nekonečně malými články, odtud vznikl název křivky – řetězovka (latinsky *linea catenaria*). V prosinci roku 1690 nezávisle na nich zaslal Jakob Bernoulli řešení vydavatelům *Acta Eruditorum*, kde vyšlo roku 1691.

5.11 „Pší křivka“

Pes pronásleduje zajíce. Zajíc se pohybuje rovnoměrně přímočaře rychlostí u , pes běží ve směru k zajíci rovnoměrnou rychlostí v , $v > u$. Určete tvar dráhy psa a čas T , za který pes zajíce dohoní.

Zvolíme orthonormální souřadnou soustavu tak, aby se zajíc pohyboval po druhé ose souhlasně s její orientací a na počátku, tj. v čase $t_0 = 0$, se zajíc nacházel v bodě $(0, b)$ a pes v bodě $(-a, 0)$. Nechť pro určitost je $a > 0$; případ $a = 0$ je triviální a v případě $a < 0$ bude tvar dráhy zřejmě obrazem tvaru pro $a > 0$ v osové symetrii kolem druhé souřadné osy.

Situace je znázorněna na obr. 5.6 a). Dráhu psa vyjádříme jako funkci $y = y(x)$. V čase $t = 0$ je $x = -a$ a $y = 0$, tj.

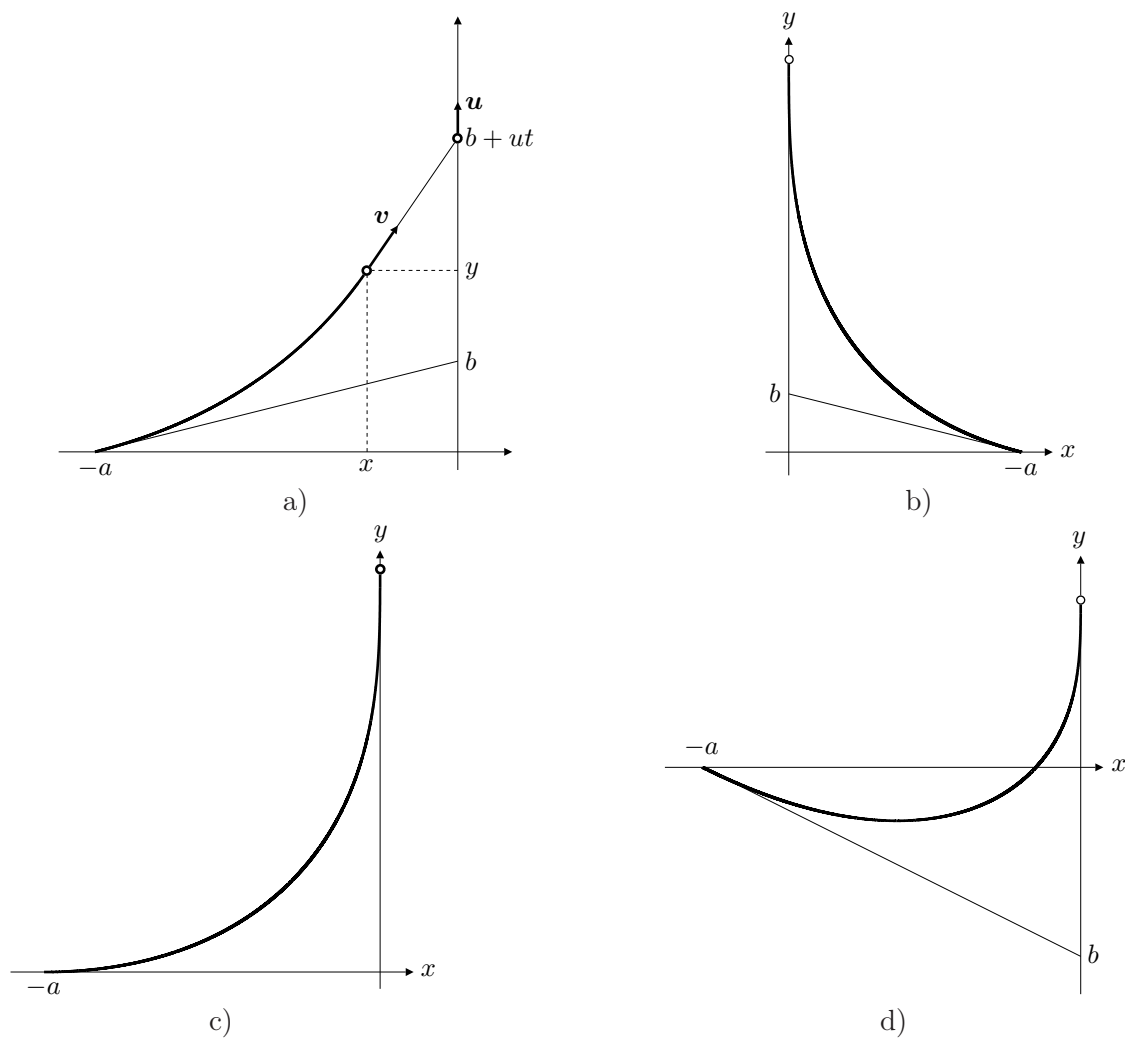
$$y(-a) = 0. \quad (5.69)$$

Pes k zajíci směřuje od začátku, tj.

$$y'(-a) = \frac{b}{a}. \quad (5.70)$$

V jistém čase t , $t < T$, se pes nachází v bodě (x, y) , $x \in (-a, 0)$, a zajíc v bodě $(0, b + ut)$. Poněvadž pes stále směřuje k zajíci, platí

$$y'(x) = \frac{b + ut - y(x)}{|x|} = \frac{y(x) - b - ut}{x},$$

Obrázek 5.6: a) K odvození rovnice „psí křivky“. Vektor rychlosti zajíce u má v každém okamžiku souřadnice $(0, u)$, vektor rychlosti psa v má v každém okamžiku velikost v a v čase t směřuje k zajíci, tj. je rovnoběžný s vektorem o souřadnicích $(|x|, b + ut - y)$.

b) „Psí křivka“ pro $a < 0$, $b > 0$.

c) „Psí křivka“ pro $a > 0$, $b = 0$.

d) „Psí křivka“ pro $a > 0$, $b < 0$.

neboli

$$ut = y - xy'(x) - b. \quad (5.71)$$

Za čas t urazí pes dráhu délky vt . Této hodnotě tedy musí být rovna délka křivky (grafu funkce) $y = y(x)$ od bodu $(-a, 0)$ po bod (x, y) , tedy

$$vt = \int_{-a}^x \sqrt{1 + (y'(\xi))^2} d\xi.$$

Z této rovnosti vyjádříme t a dosadíme do (5.71),

$$\frac{u}{v} \int_{-a}^x \sqrt{1 + (y'(\xi))^2} d\xi = y(x) - xy'(x) - b. \quad (5.72)$$

Označíme

$$s = \frac{u}{v}. \quad (5.73)$$

Podle předpokladu je $s < 1$. Obě strany rovnosti (5.72) zderivujeme podle x . Dostaneme

$$s\sqrt{1 + (y'(x))^2} = y'(x) - y'(x) - xy''(x)$$

a po úpravě

$$xy''(x) + s\sqrt{1 + (y'(x))^2} = 0. \quad (5.74)$$

Dráha psa je tedy řešením neautonomní nelineární diferenciální rovnice druhého řádu (5.74) s počátečními podmínkami (5.69), (5.70).

Rovnice (5.74) je typu 4.2.2. Proto zavedeme novou neznámou funkci $p = p(x) = y'(x)$. Dosadíme ji do rovnice (5.74) a počáteční podmínky (5.70). Po snadné úpravě dostaneme počáteční úlohu

$$p' = -\frac{s}{x}\sqrt{1 + p^2}, \quad p(-a) = \frac{b}{a}.$$

Jedná se o rovnici se separovanými proměnnými. Řešení úlohy v implicitním tvaru tedy podle 1.1.3 je

$$\int_{\frac{b}{a}}^p \frac{d\eta}{\sqrt{1 + \eta^2}} = -s \int_{-a}^x \frac{d\xi}{\xi}.$$

Integrací dostaneme

$$\ln \frac{a(p + \sqrt{1 + p^2})}{b + \sqrt{a^2 + b^2}} = \ln \left(-\frac{a}{x}\right)^s$$

a odtud

$$p = \frac{1}{2C} \left(C^2 \left(-\frac{a}{x}\right)^s - \left(-\frac{x}{a}\right)^s \right),$$

kde

$$C = \frac{b}{a} + \sqrt{1 + \left(\frac{b}{a}\right)^2}. \quad (5.75)$$

Poněvadž $p = y'$ a funkce y splňuje podmínku (5.69), dostaneme řešení úlohy integrací poslední rovnosti, tedy

$$\begin{aligned} y(x) &= \frac{1}{2C} \int_{-a}^x \left(C^2 \left(-\frac{a}{\xi} \right)^s - \left(-\frac{\xi}{a} \right)^s \right) d\xi = \\ &= \frac{Ca}{2(1-s)} \left(1 - \left(-\frac{x}{a} \right)^{1-s} \right) - \frac{a}{2C(1+s)} \left(1 - \left(-\frac{x}{a} \right)^{1+s} \right). \end{aligned}$$

Za konstanty s a C dosadíme z rovností (5.73) a (5.75). Po úpravách dostaneme „psí křivku“ ve tvaru

$$y(x) = \frac{v \left(vb + u\sqrt{a^2 + b^2} \right)}{v^2 - u^2} - \frac{v}{2} \left(\frac{b - \sqrt{a^2 + b^2}}{v + u} \left| \frac{x}{a} \right|^{1+\frac{u}{v}} + \frac{b + \sqrt{a^2 + b^2}}{v - u} \left| \frac{x}{a} \right|^{1-\frac{u}{v}} \right).$$

Nalezená funkce y je sudá, vyjadřuje tedy tvar dráhy psa pro $a > 0$ i pro $a < 0$; v prvním případě bychom za definiční obor považovali interval $[-a, 0]$, ve druhém interval $[0, -a]$.

Pes dostihne zajíce v bodě $(0, y(0))$. To znamená, že zajíc rychlostí u urazí dráhu délky $y(0) - b$ a čas, za který pes zajíce dohoní, je tedy roven

$$T = \frac{y(0) - b}{u} = \frac{1}{u} \left(\frac{v \left(vb + u\sqrt{a^2 + b^2} \right)}{v^2 - u^2} - b \right) = \frac{ub + v\sqrt{a^2 + b^2}}{v^2 - u^2}.$$

„Psí křivku“ („courbe du chien“) jako první studoval v roce 1732 francouzský matematik Pierre Bouguer (ten je známější jako účastník expedice do Peru v roce 1735, která změřila délku jednoho stupně zeměpisné délky na rovníku). Křivka je nejjednodušším případem křivek sledování (pursuit curves, pojem poprvé použil George Boole ve svém spisu „Treatise on Differential equations“ v roce 1859), které jsou definovány takto: jestliže body A a P se pohybují rovnoměrně, bod A po dané křivce a směr pohybu bodu P stále míří k bodu A , pak bod P opisuje křivku sledování.

Úloha bývá někdy formulována tak, že pes sleduje svého pána, nebo že liška honí králíka.

5.12 Nerelativistický model nestacionárního Vesmíru

Seriózní modely Vesmíru jako celku jsou konstruovány v rámci obecné teorie relativity. Ovšem již Newtonovy zákony (a tedy středoškolská fyzika) umožňují jistý vhled do vývoje Vesmíru, zejména mohou ukázat význam jeho současné hustoty pro jeho další osud.

Budeme si tedy představovat, že Vesmír je umístěn v klasicky nekonečném euklidovském trojrozměrném prostoru. Vesmír sám nemůže být nekonečný, přesněji řečeno, nemůže tento hypotetický absolutní prostor rovnoměrně vyplnit. To snadno nahlédneme, pokud se za bezoblačné noci a mimo městské osvětlení podíváme na oblohu. Uvidíme tmou a hvězdy. Kdyby Vesmír rovnoměrně vyplnil celý nekonečný prostor, v každém směru by náš pohled nakonec na nějakou hvězdu narazil a noční obloha by celá zářila jako polední slunce. Tento argument pro konečnost Vesmíru však není úplně přesvědčivý – mohla by v něm být nějaká mezihvězdná nebo mezigalaktická mračna, která vzdálenější hvězdy zastíní; nebo by světlo mohlo během dlouhé cesty Vesmírem zestárnout a zeslábnout nebo dokonce přestat svítit. Existuje však další argument pro konečnost Vesmíru, a tím je existence gravitačního zákona. V nekonečném

Vesmíru by se v každém směru nacházelo nekonečné množství hmoty a gravitační působení těchto hmot na jakékoliv těleso by se vzájemně vyrušila. Pokud tedy chceme zůstat v přehledném světě klasické fyziky, tj. ve světě, v němž působí obecné Newtonovy zákony pohybu i zákon gravitační, musí hmotný vesmír (což je z pohledu novověké materialistické přírodovědy celý Vesmír) být konečný, byť se nachází v nekonečném absolutním prostoru.

Z prostorové omezenosti Vesmíru plyne také skutečnost, že nemůže být neproměnný v čase; čas si v souladu s newtonovskou fyzikou představujeme jako rovnoměrně plynoucí nezávisle na jakémkoliv procesu, tedy jako jednorozměrný euklidovský prostor. Konečný Vesmír totiž nemůže mít stále stejnou rozlohu – gravitační síla by totiž každou částici přitahovala do těžiště Vesmíru a ten by se postupně zhroutil a vytvořil nějaké těleso obrovské hustoty. O trvání Vesmíru tato úvaha ještě nic neříká: Vesmír mohl mít počátek a při něm dostat nějaký impuls, který způsobuje jeho neustálé rozpínání až po úplné „vyvanutí“; nebo mohl být na počátku veliký a postupně se smršťuje; žádný počátek ani konec nemusí mít, jen se v průběhu času působením nějaké síly periodicky nebo neperiodicky mění a podobně. Který ze scénářů vývoje Vesmíru je realistický vzhledem k předpokladům, tj. zformulovaným přírodním zákonům, může ukázat matematický model.

Náš modelovaný Vesmír bude homogenní (v každém místě stejný) a izotropní (v každém směru stejný); to celkem dobře odpovídá pozorování na dostatečně velké prostorové škále. K tomu budeme ještě předpokládat, že platí zákon zachování hmoty a přírodní zákony – zejména zákon gravitační – jsou na čase nezávislé, jsou věčné.

Model Vesmíru je tedy postaven na předpokladech:

- (i) Vesmír je homogenní koule o konečném poloměru $R > 0$.
- (ii) Poloměr Vesmíru se v čase mění, $R = R(t)$. Současný poloměr Vesmíru označíme R_0 .
- (iii) Vesmír má konstantní hmotnost M ; samozřejmě je $M > 0$.
- (iv) V celém Vesmíru platí Newtonův gravitační zákon a gravitační konstanta $G > 0$ nezávisí na čase.

Z astronomických pozorování je známo, že se Vesmír rozpíná; čím jsou galaxie od sebe vzdálenější, tím rychleji se od sebe vzdalují. Změnu velikosti Vesmíru, tedy derivaci jeho poloměru $R'(t)$, budeme proto považovat za úměrnou jeho velikosti. Spolu s předpokladem (ii) tak pro poloměr Vesmíru dostáváme počáteční podmínky

$$R(0) = R_0, \quad R'(0) = HR_0, \quad (5.76)$$

kde $H > 0$ je Hubbleova konstanta⁴.

Uvažujme částici (galaxii) o hmotnosti μ na „hranici Vesmíru“, tj. ve vzdálenosti R od jeho středu. Podle předpokladů (i), (iii) a (iv) na ni působí gravitační síla orientovaná do středu Vesmíru, tedy síla daná vztahem

$$F = -G \frac{M\mu}{R^2},$$

která částici uděluje zrychlení R'' . Podle zákona síly je $F = \mu R''$, tedy

$$R'' = -G \frac{M}{R^2}. \quad (5.77)$$

⁴Přesněji řečeno, současná hodnota Hubbleovy konstanty; tento parametr by se mohl v průběhu vývoje Vesmíru měnit.

Diferenciální rovnice druhého řádu (5.77) spolu s počátečními podmínkami (5.76) představuje model vývoje velikost Vesmíru.

Označme ϱ_0 současnou hustotu Vesmíru. Podle předpokladu (iii) platí $M = \frac{4}{3}\pi R_0^3 \varrho_0$. Dále zavedeme bezrozměrný poloměr Vesmíru r a bezrozměrný čas τ vztahy

$$r = \frac{R}{R_0}, \quad \tau = Ht. \quad (5.78)$$

Pak pravá strana rovnice (5.77) je rovna

$$-G \frac{M}{R^2} = -\frac{G}{(R_0 r)^2} \frac{4}{3} \pi R_0^3 \varrho_0 = -\frac{4\pi G R_0 \varrho_0}{3r^2},$$

její levá strana je

$$\frac{d^2 R}{dt^2} = \frac{d}{d\tau} \left(\frac{d}{d\tau} R_0 r \frac{d\tau}{dt} \right) \frac{d\tau}{dt} = R_0 H^2 \frac{d^2 r}{d\tau^2},$$

takže rovnice (5.77) se transformuje na rovnici

$$\frac{d^2 r}{d\tau^2} = -\frac{4\pi G \varrho_0}{3H^2} \frac{1}{r^2}.$$

Rozměr veličiny $\frac{H^2}{G}$ v jednotkách SI je kg m^{-3} , což znamená, že tato veličina vyjadřuje hustotu hmotnosti. To nás opravňuje k zavedení *kritické hustoty* vztahem

$$\varrho_{\text{krit}} = \frac{3H^2}{8\pi G}. \quad (5.79)$$

Při tomto označení rovnici (5.77) přepíšeme do tvaru

$$\frac{d^2 r}{d\tau^2} = -\frac{1}{2} \frac{\varrho_0}{\varrho_{\text{krit}}} \frac{1}{r^2}. \quad (5.80)$$

Počáteční podmínky pro tuto rovnici odvodíme z faktů, že $\tau = 0$ právě tehdy, když $t = 0$, a

$$\frac{dr}{d\tau} = \frac{d}{dt} \frac{R}{R_0} \frac{dt}{d\tau} = \frac{1}{H R_0} \frac{dR}{dt}.$$

Z této a z druhé rovnosti (5.76) vypočítáme

$$\frac{dr}{d\tau}(0) = \frac{1}{H R_0} \frac{dR}{dt}(0) = \frac{1}{H R_0} H R_0 = 1.$$

Dostáváme tak počáteční podmínky pro funkci r ve tvaru

$$r(0) = 1, \quad \frac{dr}{d\tau}(0) = 1. \quad (5.81)$$

Transformace (5.78) a označení (5.79) tedy převádí počáteční úlohu (5.77), (5.76) na úlohu (5.80), (5.81).

Pro zjednodušení zápisu ještě označíme

$$\sigma = \frac{\varrho_0}{\varrho_{\text{krit}}}$$

a rovnici (5.80) přepíšeme ve tvaru

$$\frac{d^2 r}{d\tau^2} = -\frac{\sigma}{2r^2}. \quad (5.82)$$

Řešení úlohy (5.82), (5.81)

Explicitní autonomní rovnici druhého řádu (5.82) můžeme podle 4.2.1 převést na implicitní rovnici prvního řádu ve tvaru

$$\left(\frac{dr}{d\tau}\right)^2 = 2 \int \left(-\frac{\sigma}{2r^2}\right) dr = \frac{\sigma}{r} + \text{const.}$$

Z počátečních podmínek (5.81) dále plyne, že

$$1 = \left(\frac{dr}{d\tau}(0)\right)^2 = \frac{\sigma}{r(0)} + \text{const} = \sigma + \text{const},$$

tj. že integrační konstanta je rovna $1 - \sigma$. Úloha (5.82), (5.81) se tedy transformuje na úlohu

$$\left(\frac{dr}{d\tau}\right)^2 = \frac{\sigma}{r} + 1 - \sigma, \quad r(0) = 1. \quad (5.83)$$

To je počáteční úloha pro implicitní rovnici prvního řádu. Stejně jako v kapitole 2 položíme

$$p = \frac{dr}{d\tau}.$$

Rovnici tedy přepíšeme na tvar

$$p^2 = \frac{\sigma}{r} + 1 - \sigma,$$

z něhož vyjádříme

$$r = \frac{\sigma}{p^2 + \sigma - 1}. \quad (5.84)$$

Tuto rovnost derivujeme podle proměnné τ ,

$$p = \frac{-2p\sigma}{(p^2 + \sigma - 1)^2} \frac{dp}{d\tau},$$

upravíme a dostaneme rovnici se separovanými proměnnými

$$\frac{d\tau}{dp} = \frac{-2\sigma}{(p^2 + \sigma - 1)^2}.$$

K ní příslušná počáteční podmínka je podle druhé rovnosti v (5.81) tvaru $p(0) = 1$. Řešení této počáteční úlohy je podle 1.1.3 dáno rovností

$$\tau = -2\sigma \int_1^p \frac{d\xi}{(\xi^2 + \sigma - 1)^2}. \quad (5.85)$$

Rovnosti (5.85) a (5.84) vyjadřují řešení počátečního problému (5.82), (5.81) v parametrickém tvaru; proměnnou p přitom považujeme za parametr. Rozsah hodnot tohoto parametru je největší interval, na kterém je integrovaná funkce spojitá a který obsahuje hodnotu 1.

Na pravé straně rovnosti (5.85) je integrál z racionální funkce. Pro jeho výpočet rozlišíme tři případy.

1. $\sigma = 1$, tj. $\varrho_0 = \varrho_{\text{krit}}$.

V tomto případě je integrovaná funkce spojitá na intervalu $(0, \infty)$ a platí

$$\int_1^p \frac{d\xi}{(\xi^2 + \sigma - 1)^2} = \int_1^p \frac{d\xi}{\xi^4} = \left[-\frac{1}{3\xi^3} \right]_{\xi=1}^p = \frac{1}{3} \left(1 - \frac{1}{p^3} \right).$$

Řešení úlohy (5.82), (5.81) v parametrickém tvaru tedy je

$$\begin{aligned} \tau &= \frac{2}{3} \left(\frac{1}{p^3} - 1 \right), \\ r &= \frac{1}{p^2}, \end{aligned} \quad p \in (0, \infty).$$

Parametr p můžeme v tomto případě snadno eliminovat a úplné řešení úlohy (5.82), (5.81) vyjádřit explicitně jako

$$r(\tau) = \sqrt[3]{\left(\frac{3}{2}\tau + 1\right)^2}, \quad \tau = \left(-\frac{2}{3}, \infty\right).$$

Takto definovaná funkce $r = r(\tau)$ je kladná, rostoucí a konkávní. Navíc pro ni platí

$$\lim_{\tau \rightarrow -\frac{2}{3}+} r(\tau) = 0, \quad \lim_{\tau \rightarrow -\frac{2}{3}+} r'(\tau) = \infty, \quad \lim_{\tau \rightarrow \infty} r(\tau) = \infty, \quad \lim_{\tau \rightarrow \infty} r'(\tau) = 0.$$

V okamžiku $\tau_p = -\frac{2}{3}$ je singularita: vesmír měl nulový poloměr (a tedy při konstantní hmotnosti nekonečnou hustotu) a rozpínal se nekonečnou rychlostí. Vesmír se od okamžiku τ_p rozpíná a bude se rozpínat stále; rychlost rozpínání však klesá k nule. Okamžik τ_p lze považovat za okamžik vzniku (nebo stvoření) takového vesmíru (big bang). Od něho se vesmír stále rozpíná a toto rozpínání skončí až v nekonečném čase. Takový vesmír se nazývá *parabolický*.

2. $\sigma < 1$, tj. $\varrho_0 < \varrho_{\text{krit}}$.

V tomto případě je integrovaná funkce spojitá na intervalu $(\sqrt{1-\sigma}, \infty)$ a platí

$$\int_1^p \frac{d\xi}{(\xi^2 + \sigma - 1)^2} = \frac{1}{2(1-\sigma)} \left[\frac{1}{2\sqrt{1-\sigma}} \ln \left| \frac{\xi + \sqrt{1-\sigma}}{\xi - \sqrt{1-\sigma}} \right| - \frac{\xi}{\xi^2 + \sigma - 1} \right]_{\xi=1}^p.$$

Řešení úlohy (5.82), (5.81) v parametrickém tvaru tedy je

$$\begin{aligned} \tau &= \frac{1}{\sigma - 1} + \frac{\sigma p}{(1-\sigma)(p^2 + \sigma - 1)} + \frac{\sigma}{2\sqrt{(1-\sigma)^3}} \ln \frac{(p - \sqrt{1-\sigma})(1 + \sqrt{1-\sigma})}{(p + \sqrt{1-\sigma})(1 - \sqrt{1-\sigma})}, \\ r &= \frac{\sigma}{p^2 + \sigma - 1}, \end{aligned}$$

$$p \in (\sqrt{1-\sigma}, \infty).$$

Vyšetříme průběh funkce $r = r(\tau)$ dané parametricky předchozími rovnostmi; ty jsou tvaru $\tau = \tau(p)$, $r = r(p)$. Platí

$$\begin{aligned} \lim_{p \rightarrow \sqrt{1-\sigma}-} \tau(p) &= \frac{1}{\sigma - 1} + \frac{\sigma}{2\sqrt{(1-\sigma)^3}} \ln \frac{1 + \sqrt{1-\sigma}}{1 - \sqrt{1-\sigma}} + \\ &+ \frac{\sigma}{\sigma - 1} \lim_{p \rightarrow \sqrt{1-\sigma}-} \left(\frac{p}{p^2 + \sigma - 1} + \frac{1}{2\sqrt{1-\sigma}} \ln \frac{p - \sqrt{1-\sigma}}{p + \sqrt{1-\sigma}} \right) = \infty. \end{aligned}$$

Dále označíme

$$\tau_h = \lim_{p \rightarrow \infty} \tau(p) = \frac{1}{\sigma - 1} + \frac{\sigma}{2\sqrt{(1 - \sigma)^3}} \ln \frac{1 + \sqrt{1 - \sigma}}{1 - \sqrt{1 - \sigma}}.$$

Pak vidíme, že $r = r(\tau)$ je funkce definovaná na intervalu (τ_h, ∞) , která je na tomto intervalu kladná, rostoucí a konkávní. Platí pro ni

$$\lim_{\tau \rightarrow \tau_h+} r(\tau) = 0, \quad \lim_{\tau \rightarrow \tau_h+} r'(\tau) = \infty, \quad \lim_{\tau \rightarrow \infty} r(\tau) = \infty, \quad \lim_{\tau \rightarrow \infty} r'(\tau) = \sqrt{1 - \sigma}.$$

V okamžiku τ_h je singularita, od tohoto okamžiku se vesmír rozpíná a rychlost rozpínání v průběhu času klesá ke konečné kladné hodnotě $\sqrt{1 - \sigma}$; rozpínání vesmíru se nezastaví ani v nekonečném čase. Takový vesmír se nazývá *hyperbolický*.

3. $\sigma > 1$, tj. $\varrho_0 > \varrho_{\text{krit}}$.

V tomto případě je integrovaná funkce spojitá na celém intervalu $(-\infty, \infty)$ a platí

$$\int_1^p \frac{d\xi}{(\xi^2 + \sigma - 1)^2} = \frac{1}{2(\sigma - 1)} \left[\frac{1}{\sqrt{\sigma - 1}} \operatorname{arctg} \frac{\xi}{\sqrt{\sigma - 1}} + \frac{\xi}{\xi^2 + \sigma - 1} \right]_{\xi=1}^p.$$

Řešení úlohy (5.82), (5.81) v parametrickém tvaru tedy je

$$\begin{aligned} \tau &= \frac{1}{\sigma - 1} - \frac{\sigma p}{(\sigma - 1)(p^2 + \sigma - 1)} + \frac{\sigma}{\sqrt{(\sigma - 1)^3}} \left(\operatorname{arctg} \frac{1}{\sqrt{\sigma - 1}} - \operatorname{arctg} \frac{p}{\sqrt{\sigma - 1}} \right), \\ r &= \frac{\sigma}{p^2 + \sigma - 1}, \end{aligned} \quad p \in \mathbb{R}.$$

Při vyšetřování průběhu funkce $r = r(\tau)$ dané parametricky nejprve označíme

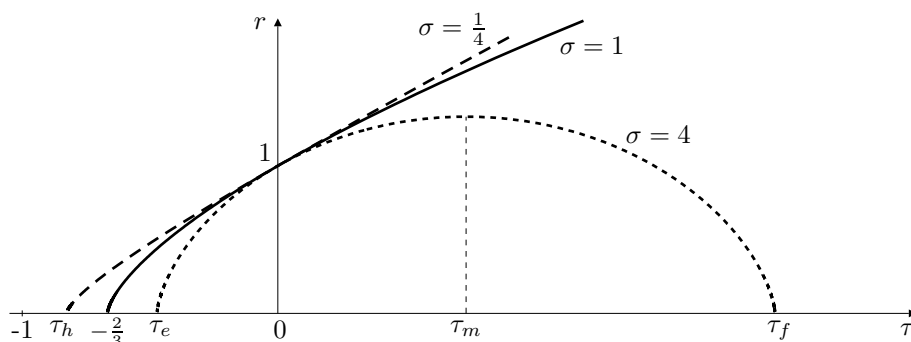
$$\begin{aligned} \tau_e &= \lim_{p \rightarrow \infty} \tau(p) = \frac{1}{\sigma - 1} + \frac{\sigma}{\sqrt{(\sigma - 1)^3}} \left(\operatorname{arctg} \frac{1}{\sqrt{\sigma - 1}} - \frac{1}{2}\pi \right), \\ \tau_f &= \lim_{p \rightarrow -\infty} \tau(p) = \frac{1}{\sigma - 1} + \frac{\sigma}{\sqrt{(\sigma - 1)^3}} \left(\operatorname{arctg} \frac{1}{\sqrt{\sigma - 1}} + \frac{1}{2}\pi \right), \\ \tau_m &= \tau(p)|_{p=0} = \frac{1}{\sigma - 1} + \frac{\sigma}{\sqrt{(\sigma - 1)^3}} \operatorname{arctg} \frac{1}{\sqrt{\sigma - 1}}. \end{aligned}$$

Vidíme, že $\tau_e < 0 < \tau_f$, $\tau_m = \frac{1}{2}(\tau_e + \tau_f) > 0$. Dále odvodíme, že funkce $r = r(\tau)$ je definovaná na intervalu (τ_e, τ_f) , kladná a konkávní; na intervalu $(\tau_e, \tau_m]$ je rostoucí a na intervalu $[\tau_m, \tau_f)$ klesající. Platí pro ni

$$\lim_{\tau \rightarrow \tau_e+} r(\tau) = 0, \quad \lim_{\tau \rightarrow \tau_e+} r'(\tau) = \infty, \quad \lim_{\tau \rightarrow \tau_f-} r(\tau) = 0, \quad \lim_{\tau \rightarrow \tau_f-} r'(\tau) = -\infty,$$

$$\max \{r(\tau) : \tau_e < \tau < \tau_f\} = r(\tau_m) = \frac{\sigma}{\sigma - 1}, \quad r'(\tau_m) = 0.$$

Singularita je tentokrát v okamžicích τ_e a τ_f . V minulosti, v okamžiku τ_e se vesmír začal rozpínat nekonečnou rychlostí (big bang), rychlost rozpínání se zmenšuje až do okamžiku τ_m v budoucnosti, kdy vesmír bude mít maximální poloměr. Od tohoto okamžiku se bude smršťovat až se v okamžiku τ_f nekonečnou rychlostí zhroutí do závěrečné singularity (big crunch). Takový vesmír se nazývá *eliptický*.

Obrázek 5.7: Řešení úlohy (5.82), (5.81) pro tři různé hodnoty σ .

Grafy řešení úlohy (5.82), (5.81) pro tři konkrétní hodnoty poměru aktuální a kritické hustoty Vesmíru jsou zobrazeny na obrázku 5.7.

Povšimněme si, že znalost gravitační konstanty G , současné hodnoty Hubbleovy konstanty H a současné hustoty Vesmíru ϱ_0 umožňuje určit, který z možných scénářů odvozených ze sestaveného modelu je realistický, tedy zda se Vesmír chová jako vesmír hyperbolický, eliptický nebo parabolický. Zejména je pak možné určit stáří Vesmíru a v případě, že Vesmíru je eliptický, také dobu jeho trvání. O velikosti Vesmíru však studovaný model neříká nic; tu lze odhadovat až při použití rovnic obecné relativity.

Skutečnost, že expanzi Vesmíru a Hubbleovu zákonu vzdalování galaxií, obvykle vysvětlovaným na základě Einsteinových rovnic obecné relativity, lze v hlavních rysech porozumět již v rámci Newtonovy teorie gravitace, ukázali angličtí kosmologové Arthur Milne (1896–1950) a William McCrea (1904–1999):

MILNE E.A. A Newtonian Expanding Universe. *Quarterly Journal of Mathematics* 1934, vol. 5, p. 64–72.

MCCREA W.H., MILNE E.A. Newtonian Universes and the Curvature Space. *Quarterly Journal of Mathematics* 1934, vol. 5, p.73–80

Za zmínku stojí také to, že E. A. Milne výrazně preferoval nekonečný vesmír, který dává prostor neomezenému počtu evolučních experimentů, které Bůh (nebo božská bytost) provádí. Tomuto tématu věnoval např. knihu

MILNE E.A. *Modern Cosmology and the Christian Idea of God*. Clarendon, Oxford 1952.

Ještě zdůrazněme, že model Vesmíru byl sestaven za předpokladu, že jediná síla, která v něm působí je gravitace. Pokud v celém Vesmíru působí i jiná nezanedbatelná síla (temná energie neboli kosmologická konstanta), pak uvažovaný model nemá žádný vztah ke skutečnosti.